

CAKE

cheesecake • carrot cake • brownies • lemon cake
banana cake • choc fudge • apple pies

ΣΕ ΛΙΓΟ Κηφισίας 180 - Χαλάνδρι, Domus Center 210 671 2253
Ηροδότου 13 - Κολωνάκι, 210 721 2253
info@cake.gr | www.cake.gr

Τεύχος Νο 13
Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2005
Κωδικός εντύπου 4253
Περίοδος Β'

Εκδότης - Διευθυντής:
Σέργιος Αμπαριώτης '78

Ιδιοκτήτης:
ΣΑΚΑ, Στεφάνου Δέλτα 15,
154 52 Π. Ψυχικό
Τ.Θ. 65005 - 15410 Αθήνα
Τηλ.: 210 - 67.22.067
Fax: 210 - 67.48.845
E-mail: saka@kapatel.gr
acaa@otenet.gr

Σύμβουλοι Έκδοσης
Κατερίνα Γκαγκάκη '90
Γιάννης Λοβέρδος '78

Αρχισυντάκτρια
Εύα Μπαρμποπούλου '94

Βοηθοί Αρχισυντάκτριας:
Κώστας Παπαχλιμίντζος '98
Σωτήρης Φωτέας '02

**Στο τεύχος
συνεργάστηκαν οι:**

Δαμιανός Αγαπαλίδης '59
Ελένη Αλεξίου '92
Δημήτρης Βαμβακόπουλος '64
Θεοδώρα Βαφειαδάκη '05
Πάκης Βαφειαδάκης '70
Αντώνης Βουράκης '66
Κατερίνα Γκαγκάκη '90
Ανδρέας Δεβλέτογλου '45
Λάκης Καλυβίτης '57
Κώστας Κανόνης '62
Γιάννης Λοβέρδος '78
Μάνος Μάρκογλου '45
Άρης Παπαδόπουλος '84
Χρήστος Παπανικολάου '85
Μαριλένα Σαμαρά '95
Ράνια Τοδούλου '94
Ουρανία Χαρμανίδη '94
Στέλιος Χαρτζίδης '93
Μίλκα Χασιώτη '04
Ματίλντα Χατζηπαναγιώτου '03
Παναγιώτης Ψαλτάκης '00

Επιμέλεια - Εκτύπωση:
Μιχάλης Κύρκος
Υψηλάντου 25 • Τηλ.: 210/ 72.18.421

4 Editorial: Περί αισιοδοξίας

6 Ο λόγος στον Πρόεδρο: Ας δουλέψουμε σκληρά για να πετύχουμε!

8 Συνέντευξη: Γιώργος Αναστασόπουλος '54

14 Σχόλιο: Νέα Αρχή

16 Άποψη: "Το σχολείο μας πρέπει ξανά να ανοίξει τις πύλες του σε όλες τις κοινωνικές τάξεις του ελληνικού πληθυσμού".

18 12 ματιές στη χρονιά που πέρασε

24 Απόφοιτος του εξωτερικού: Νίκος Μπορνόζης '74

30 Ταξίδι: 12 μέρες στη Βενεζουέλα

36 700 χρόνια για το Θεό είναι μια μέρα

38 Art-Artist: Όμηρος Κοσμίδης '86

42 X-mas party

44 Ενημέρωση από τη Γενική Γραμματεία

46 Οικονομική ενημέρωση

48 Career Placement Office: Μια νέα εποχή

50 Μουσικός Όμιλος

51 Θεατρική Ομάδα ΣΑΚΑ

54 Αθλητικά

56 Reunions

58 Alumni Forum

60 Βιβλίο

64 In memoriam

66 Όπου πέτρα και απόφοιτος

Τα ενυπόγραφα άρθρα που δημοσιεύονται στον «Ερμή» απηχούν τις προσωπικές θέσεις και απόψεις των συντακτών τους και δε δεσμεύουν κατ' ανάγκην το ΔΣ του ΣΑΚΑ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΑΚΑ

Πρόεδρος: Σέργιος Αμπαριώτης '78
Α' Αντιπρόεδρος: Γιώργος Καλοφωλιάς '81
Β' Αντιπρόεδρος: Κατερίνα Γκαγκάκη '90
Γενική Γραμματέας: Ελένη Αλεξίου '92
Ταμίας: Άρης Παπαδόπουλος '84
Μέλη: Αντώνης Βουράκης '66
Ιωάννα Γκελεστάθη '88
Γιώργος Κομνηνός '67
Γιάννης Λοβέρδος '78
Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης '88
Ανδρέας Μωρίκης '69
Θανάσης Σαΐτης '58
Γιάννης Τραμπάκος '86
Μίλκα Χασιώτη '04
Παναγιώτης Ψαλτάκης '00

Διευθυντής ΣΑΚΑ: Γιώργος Καρούσος '70
Νομικός Σύμβουλος: Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος '75

Περί αισιοδοξίας

Και πάλι εδώ. Στην αλλαγή φρουράς του χρόνου. Κάποιοι από εμάς με διάθεση ενδοσκόπησης και απολογισμού, κάποιοι άλλοι με την επιθυμία να γυρίσουν γρήγορα τη σελίδα του χρόνου και να προχωρήσουν σε νέο κεφάλαιο και οι περισσότεροι με τη γνώριμη αίσθηση ότι ακόμα ένα έτος πέρασε με ταχύτητα μπροστά μας, ακόμα ένας κύκλος γεμάτος στιγμιότυπα ζωής έκλεισε, χωρίς να προλάβουμε να πραγματοποιήσουμε όλα όσα είχαμε υπολογίσει, όλα αυτά που είχαμε υποσχεθεί στο εαυτό μας, στην οικογένεια και στους φίλους μας.

12 μήνες, που στο τέλος φαίνονται στιγμές, αν και χώρεσαν αμέτρητα γεγονότα και εμπειρίες. Γεγονότα που σημάδεψαν τον κόσμο, που μας έκαναν να στεναχωρηθούμε, να θυμώσουμε, να απογοητευτούμε, να προβληματιστούμε και άλλα που μας χάρισαν ελπίδα και πίστη, που μας ξάφνιασαν ευχάριστα και μας έκαναν υπερήφανους. Εμπειρίες που μας φόβισαν, μας εκνεύρισαν και μας απογοήτευσαν και άλλες που μας έκαναν να χαρούμε, να γελάσουμε δυνατά, να ερωτευτούμε, να συγκινηθούμε.

Αποχαιρετώντας λοιπόν το χρόνο που φεύγει, επιλέγουμε να πάρουμε μαζί μας όλες τις προσωπικές ευχάριστες αναμνήσεις, όλα τα βιώματα που μας έκαναν σοφότερους και την εμπειρία ζωής που συνολικά αποκομίσαμε και να περάσουμε το κατώφλι του νέου χρόνου με ένα έντονο αίσθημα αισιοδοξίας.

Αίσθημα αισιοδοξίας,

Γιατί το Κολλέγιο, μετά από μια δύσκολη περίοδο, βρίσκεται σε νέα, δυναμική πορεία, με όραμα και στόχους, παραμένοντας πάντα ένας θεσμός ακλόνητος και συνεχίζοντας, στο δρόμο που χάραξαν οι ιδρυτές του, να προσφέρει παιδεία υψηλού επιπέδου, να διαπλάθει χαρακτήρες,

να διαμορφώνει ανθρώπους ικανούς να ξεχωρίσουν και να αποτελέσει κοιτίδα πνεύματος.

Γιατί στις τελευταίες εκλογές του ΣΑΚΑ έδωσαν το παρών εκατοντάδες συναπόφοιτοι, δείχνοντας έμπρακτα, με αυτό τον τρόπο, το ενδιαφέρον τους για το Σύλλογο, τη στήριξή τους στην προσπάθεια που καταβάλλουν όσοι ασχολούνται με τα κοινά, προς όφελος όλων, και δίνοντας στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο την ώθηση για εκσυγχρονισμό του Συλλόγου, για την παραγωγή σημαντικού έργου και για τη δημιουργία νέων υποδομών που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες των αποφοίτων.

Γιατί για όλους μας αρχίζει μια νέα χρονιά που σηματοδοτεί μια νέα αφετηρία. Μια καινούργια σελίδα ανοίγει, δίνοντάς μας την ευκαιρία να ξεκινήσουμε από την αρχή, να ξεχάσουμε και να αφήσουμε πίσω μας ό,τι μας λύπησε και μας ενόχλησε, να πάρουμε νέες αποφάσεις, να θέσουμε νέους στόχους, να κάνουμε νέα σχέδια ή να αναθεωρήσουμε τα υφιστάμενα και να χαράξουμε μια διαφορετική πορεία. Μια πορεία πιο επιτυχημένη και πιο αποτελεσματική αυτήν την φορά, χωρίς λάθη, εμπόδια και καθυστερήσεις, με την ελπίδα πως θα μας φέρει πιο κοντά στις προσδοκίες μας. Ένα καινούργιο ταξίδι αρχίζει ξανά, για να μας οδηγήσει σε νέους προορισμούς, να προσθέσει νέα πρόσωπα και νέες εμπειρίες στη ζωή μας.

Ευτυχισμένος ο νέος χρόνος!

Με αισιοδοξία, την πίστη ότι θα είναι ακόμα πιο δημιουργικός και πιο συναρπαστικός από τον προηγούμενο, και την ευχή να φέρει περισσότερη ειρήνη, ελευθερία και δημοκρατία σε κάποιες γωνιές της γης, όπου αυτές οι βασικές αξίες αποτελούν, ακόμα και σήμερα, αντικείμενο διεκδίκησης.

Ας δουλέψουμε σκληρά για να πετύχουμε!

Του Σέργιου Αμπαριώτη '78, Προέδρου του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ

Αγαπητοί φίλοι,

Οταν ξεκινά μια νέα περίοδος για ένα σύλλογο όπως ο δικός μας, συνηθίζεται να δίνεται από τα Διοικητικά Συμβούλια ένας τόνος έντονης αισιοδοξίας και να προβάλλονται μεγαλόπνοα σχέδια ως ήδη εκτελούμενα, τα οποία πολλές φορές δεν υλοποιούνται. Ταυτόχρονα προγραμματίζονται άμεσα εκδηλώσεις «μεγάλης προβολής» με σκοπό πολλές φορές και τη δημιουργία εντυπώσεων στα μέλη για έντονη δραστηριότητα των συλλόγων. Εν ολίγοις, προεξοφλείται η επιτυχία του Διοικητικού Συμβουλίου και η έντονη δραστηριότητα και συμμετοχή των μελών του συλλόγου στα δρώμενα.

Νομίζω πως ειδικά αυτήν τη χρονική στιγμή, και με τα δεδομένα του Συλλόγου μας, επιβάλλεται να ακολουθήσουμε ως Διοικητικό Συμβούλιο μια διαφορετική πορεία. Πορεία ωριμότητας και χαμηλών τόνων με κύρια χαρακτηριστικά την προσήλωση σε στόχους και την προσπάθεια μεθοδικής επιδίωξής τους. Ο Σύλλογός μας έχει μια διπλή αποστολή. Τη στήριξη του Κολλεγίου και τη στήριξη των αποφοίτων. Και έχει όλα τα εχέγγυα για να πετύχει και τα δύο. Πρώτα από όλα όμως πρέπει

να ακολουθεί τα κελεύσματα των καιρών και να αποκτήσει τις υποδομές εκείνες που θα του επιτρέψουν να έχει ανοδική πορεία, αναβαθμίζοντας συνεχώς τις υπηρεσίες του.

Εκινάμε λοιπόν με πολύ κέφι και διάθεση από όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Στόχος μας για την πρώτη χρονιά είναι η άρτια οργάνωση και η αξιοποίηση όλων των υποδομών του Συλλόγου που δημιουργήθηκαν τα τελευταία 10 χρόνια. Δεν επιθυμούμε τη δημιουργία εντυπώσεων με την προαναγγελία των δραστηριοτήτων μας, αλλά στοχεύουμε στην ένθερμη ανταπόκριση των συναποφοίτων μας που θα πηγάζει από τα αποτελέσματα της δουλειάς που γίνεται στο Σύλλογο. Τα προγράμματα και οι στόχοι άλλωστε έχουν ήδη τεθεί και πριν από τις εκλογές. Εν κατακλείδι, αναλαμβάνουμε την ευθύνη των πράξεών μας. Δε γινόμαστε τιμητές των συναποφοίτων μας, αν εκείνοι δε συμμετέχουν στα δρώμενα του Συλλόγου. Αντίθετα, δουλεύουμε προς την κατεύθυνση ενός ισχυρού Συλλόγου, ο οποίος θα δίνει το κίνητρο στους αποφοίτους να «ενεργοποιήσουν» την

ιδιότητα του μέλους για να επωφεληθούν από τη συμμετοχή τους σε αυτόν.

Όσον αφορά το Σχολείο, τα πράγματα διαφέρουν. Πρέπει τώρα να αποφασίσουμε ως απόφοιτοι τι θέλουμε. Θέλουμε ένα σχολείο δυνατό το οποίο να ανταποκρίνεται στα οράματα των ιδρυτών του; Αν ναι, πρέπει να του συμπαρασταθούμε άμεσα. Δέχομαι ένα πιθανό έλλειμμα ενημέρωσης που ορισμένες φορές κρατά μακριά τους αποφοίτους. Δεν θα πρέπει όμως να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Σε πρόσφατη συνάντηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι. με το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΑΚΑ, διαπιστώσαμε την διάθεση και την αποφασιστικότητα των διοικούντων να οδηγήσουν το Σχολείο σε ανοδική πορεία. Ζητήθηκε η συνδρομή των αποφοίτων. Ως Σύλλογος θα τη δώσουμε ανεπιφύλακτα. Παράλληλα, στα πλαίσια της στενής συνεργασίας που θα έχουμε, θα πούμε τη γνώμη μας με θάρρος και με επίγνωση των ευθυνών μας.

Σε λίγα χρόνια το Σχολείο θα μπει στον δεύτερο αιώνα λειτουργίας του. Σήμερα ακόμα περισσότερο, είναι φανερό το έλλειμμα παιδείας στη χώρα μας, με επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της καθημερινής μας ζωής. Αναξιοκρατία, διαφθορά, κακοδιαχείριση, τι να πρωτοαναφέρει κανείς... Τις δυνάμεις που μάχο-

Δεν επιθυμούμε τη δημιουργία εντυπώσεων με την προαναγγελία των δραστηριοτήτων μας, αλλά στοχεύουμε στην ένθερμη ανταπόκριση των συναποφοίτων που θα πηγάζει από τα αποτελέσματα της δουλειάς που γίνεται στο Σύλλογο.

νται για την πρόοδο πρέπει να συνεχίσουν να ενισχύουν οι απόφοιτοι αυτού του Σχολείου. Ακόμα λοιπόν και αν δεν αισθάνονται κάποιοι το συναισθηματικό δέσιμο με το Σχολείο μας, ας σκεφθούν λίγο και τα οφέλη –και για τους ίδιους– από την σωστή λειτουργία του μέσα στην κοινωνία μας, και ας γίνουν και αυτοί αρωγοί στην προσπάθειά του.

Συνοψίζοντας, το κλίμα τόσο στο Σύλλογο όσο και στο Σχολείο είναι θετικό. Χάρης στην ωριμότητα που επέδειξαν όλοι οι υποψήφιοι στις πρόσφατες εκλογές του ΣΑΚΑ, καταφέραμε να βγούμε ενωμένοι από τη διαδικασία αυτή. Ο νέος Δι-

ευθυντής/President, Dr. Rupp, έχει ήδη αναλάβει δυναμικά «τα ηνία» της διοίκησης. Παράλληλα, όλοι δείχνουν τη διάθεση να αντιμετωπίσουν τα θέματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το Σχολείο και να προχωρήσουν προς τις σωστές κατευθύνσεις. Ακαδημαϊκό όραμα, πλουραλισμός στην προέλευση των μαθητών, σχολείο όχι μόνο των πλουσίων και εχόντων, διαρκής βελτίωση της ποιότητας του μαθητικού δυναμικού.

Υπάρχει διάχυτη αισιοδοξία στο campus. Ας δουλέψουμε λοιπόν σκληρά για να πετύχουμε και τα αποτελέσματα που όλοι προσδοκούμε.

ΥΠΟ ΤΡΟΦΙΕΣ

Τ Ο Υ Σ Α Κ Α

Ο ΣΑΚΑ

συνεχίζοντας την παράδοση δεκαετιών ηθικής και οικονομικής ενισχύσεως διακεκριμένων αποφοίτων του Σχολείου μας, δέχεται αιτήσεις για την χορήγηση υποτροφιών για πτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές.

Οι υποτροφίες που θα χορηγηθούν φέτος καλύπτουν το ακαδημαϊκό έτος 2005 – 2006.

Οι αιτήσεις των ενδιαφερομένων πρέπει να υποβληθούν στα γραφεία του ΣΑΚΑ

μέχρι τις

28 Φεβρουαρίου 2006.

Έντυπα αιτήσεων μπορούν να παραλαμβάνουν οι ενδιαφερόμενοι από τα γραφεία του ΣΑΚΑ στο Ψυχικό κατά τις εργάσιμες μέρες από 10.00 π.μ. έως 6:00 μ.μ.

Όσοι επιθυμούν να ενισχύσουν αυτή την προσπάθεια, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με τα γραφεία του Συλλόγου.

Ο ΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ '54
ΓΙΩΡΓΟΣ

Το Κολλέγιο μπορεί να πάει ακόμη καλύτερα και ακόμη ψηλότερα

Εκίνησε την επαγγελματική του πορεία ως μάχιμος δημοσιογράφος, διετέλεσε Πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ, Υπουργός, Ευρωβουλευτής και Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί σειρά ετών. Με την ιδιότητα του Πρέσβη της Ελλάδας στην UNESCO, συνεχίζει τη χάραξη μιας επιτυχημένης και εντυπωσιακής διαδρομής, με κύρια χαρακτηριστικά τη συστηματική εργασία, τη μεθοδική επιδίωξη στόχων και την έμφαση στα αποτελέσματα.

Ανθρωπος χαρισματικός, με μακρά εμπειρία στην πολιτική, τόσο στην Ελλάδα όσο και στον ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο, γνωρίζει καλά το χειρισμό σύνθετων καταστάσεων.

Τα τελευταία τρία χρόνια διετέλεσε, παράλληλα, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι. -θέση την οποία ανέλαβε με θάρρος και μεγάλη αγάπη για το Κολλέγιο, όπως μας εκμυστηρεύτηκε- συμβάλλοντας καθοριστικά στο να ανοίξει μια καινούργια σελίδα για το Σχολείο.

Τον συναντήσαμε λίγες ημέρες πριν από την υποβολή της παραίτησής του από την Προεδρία του Ιδρύματος και μας μίλησε για τη δοκιμασία που πέρασε το Κολλέγιο την τελευταία τριετία, για το όραμά του για το Σχολείο, για το πλαίσιο λειτουργίας των διεθνών οργανισμών και για την ισορροπία των δυνάμεων σε αυτούς, για την ανησυχία του για το μέλλον της Ευρώπης, αλλά και για τον ελεύθερο χρόνο του.

Κύριε Αναστασόπουλε, εδώ και πολλά χρόνια ασχολείστε ενεργά και έχετε επιδείξει αυξημένο ενδιαφέρον για το Σχολείο. Ποια είναι τα στοιχεία που σας συνδέουν με το Κολλέγιο;

Ήμουν υπότροφος μαθητής στο Κολλέγιο και είχα την δυνατότητα να εκτιμήσω προσωπικά όλη αυτή την προσπάθεια για να αναδειχθούν όχι μόνο οι έχοντες αλλά και οι μη έχοντες και να τύχουν μιας παιδείας που ξεπερνούσε κατά πολύ τη συνηθισμένη. Πιστεύω ότι αυτό το οποίο με έδεσε ακόμα πιο πολύ με το Κολλέγιο, ήταν η φιλοσοφία του που συνδεόταν με το Ταμείο Υποτροφιών. Γι' αυτό και εξα-

κολουθώ να είμαι από τους πιο φανατικούς υπερασπιστές της διατηρήσεως και της ενισχύσεως αυτής της φιλοσοφίας.

Συνδέθηκα ακόμα περισσότερο με το σχολείο, γιατί συνέπεσε να φοιτήσουν αργότερα σε αυτό και τα παιδιά μου και δεν έπαψα ποτέ να τα παρακολουθώ. Βρέθηκα, επίσης, πολύ κοντά του σε μια άλλη πολύ δύσκολη περίοδο, την πενταετία 1980-85, κατά την οποία, λόγω του περιορισμού των διδάκτρων και των αυξήσεων στις αμοιβές των εκπαιδευτικών που είχαν θεσπιστεί από τις τότε κυβερνήσεις, το Κολλέγιο είχε αποκτήσει σε μικρό χρονικό

διάστημα ένα πολύ μεγάλο έλλειμμα, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζει κυριολεκτικά πρόβλημα συνεχίσεως της λειτουργίας του. Ήμουν τότε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος, στο οποίο προήδρευε ο Γεώργιος Γόντικας '38. Με μεγάλη προσπάθεια οργανώσαμε τότε την περίφημη "SOS Campaign", με την οποία συγκεντρώθηκαν αρκετά χρήματα και καταφέραμε με την ανεκτίμητη συμβολή και του Γιάννη Λάτση να ξεπεραστεί αυτό το πολύ μεγάλο πρόβλημα. Νομίζω ότι η σύνδεση κάποιων από εμάς με το Κολλέγιο έβγαине πάντοτε ισχυρότερη από τις πολύ μεγάλες δοκιμασίες. Κατόπιν,

εξελέγην Ευρωβουλευτής και χρειάστηκε να παραιτηθώ από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος, ώσπου να με ξανακαλέσουν τον Ιανουάριο του 2003, για να αναλάβω τη θέση του Προέδρου και να αντιμετωπίσω τα καινούργια μεγάλα προβλήματα.

Προερχόμενος από το χώρο της δημοσιογραφίας και της πολιτικής, πώς και δεχθήκατε να αναλάβετε αυτή τη θέση; Πόσο δύσκολο ήταν το έργο σας, δεδομένου ότι τα τελευταία τρία χρόνια γράφθηκαν και ακούστηκαν πολλά, και εκφράστηκε έντονα η άποψη ότι το Κολλέγιο περνάει κρίση; Ποια είναι η δική σας άποψη; Υπήρξε πράγματι μια δύσκολη ή ενδεχομένως κρίσιμη περίοδος για την πορεία του Σχολείου;

Πιστεύω, ειλικρινά, ότι το Κολλέγιο πέρασε αυτή την τριετία από μια πολύ μεγάλη δοκιμασία. Δεν ήταν η πρώτη και δεν μπορούμε να ξέρουμε εάν θα είναι και η τελευταία. Ίσως, όμως, ήταν η σοβαρότερη δοκιμασία που διήλθε από τότε που ξεκίνησε η λειτουργία του. Υπήρξε μια διένεξη ανάμεσα στον τότε Διευθυντή / President, Διονύση Σκιώτη '56 και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ε.Ι., η οποία είχε την προέκτασή της και στις σχέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ε.Ι. με το Συμβούλιο των Επιτρόπων (Board of Trustees). Αυτή ήταν η βάση της κρίσης από την οποία προέκυψαν πολλά προβλήματα. Όταν λοιπόν το Κολλέγιο αντιμετώπιζε αυτήν την κατάσταση, ήταν δυνατόν να αρνηθεί κάποιος να προσφέρει τις υπηρεσίες που του ζητήθηκαν; Προσωπικά, θα το θεωρούσα φυγομανία και δειλία. Δέχθηκα, συνεπώς, να αναλάβω τη θέση του Προέδρου του Ε.Ε.Ι. με θάρρος, με μεγάλη αγάπη γι' αυτό το Σχολείο και με την πίστη ότι τελικά θα ξεπερνούσαμε τις όποιες δυσκολίες.

Η κρίση ήταν σοβαρή και είχε ως αποτέλεσμα να πορευθούμε για δύο περίπου χρόνια χωρίς Διευθυντή / President. Η ατμόσφαιρα ήταν όμως, συχνά δυσμενέστερη ακόμη και από την ουσία, καθώς καταβάλλονταν από διάφορες πλευρές προσπάθειες για να δραματοποιηθεί και να δημιουργούνται για λόγους κυρίως προσωπικής προβολής και επιδιώξεων ορισμένων στοιχείων ψευδεπίγραφες εντυπώσεις, που αδικούσαν ιδιαίτερα το έργο του Κολλεγίου. Χρειάστηκε καθαρή σκέψη, πολύ μεγάλη ψυχραιμία και προσπά-

«Ένα σχολείο σαν το Κολλέγιο δεν μπορεί να κινείται μόνο με τα δίδακτρα. Πιστεύουμε ότι πλησίασε η ώρα να επιχειρήσουμε τη δημιουργία ενός endowment fund».

θεια, για να περιορίζεται η εμπλοκή σε διενέξεις και μεγάλο ψυχικό σθένος. Το να αντιπαρέρχεται κανένας όλα όσα λέγονταν και γράφονταν επί τρία χρόνια, χωρίς να απαντά, ενώ είχε τη δυνατότητα αποστομωτικών απαντήσεων επί της ουσίας, γιατί δεν έπρεπε να τεθούν σε κίνδυνο οι προσπάθειες που καταβάλλονταν για να περιοριστεί η δυσπιστία, δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση. Και ήταν βεβαίως μια ψυχοφθόρος διαδικασία.

Πιστεύετε ότι αυτή η δύσκολη περίοδος ξεπεράστηκε;

Τον περασμένο Μάιο, ύστερα από πάρα πολλές και πολύ σκληρές προσπάθειες, κατορθώσαμε να επιλέξουμε για πρώτη φορά, με συνεργασία ανάμεσα στα δύο Συμβούλια, το νέο Διευθυντή / President του Κολλεγίου καθηγητή δρα David Rupp. Και αυτό ήταν το πολύ μεγάλο βήμα για την αποκατάσταση της ομαλότητας και της συνεργασίας μεταξύ των δύο Συμβουλίων. Ενδεικτικά σημειώνω ότι σε επιστολή που μου απήλυθε την 9η Μαΐου 2005 ο Πρόεδρος του Συμβουλίου των Επιτρόπων, Αλέξης Μίχας '76, έγραψε μεταξύ άλλων: *"I very much appreciate your leadership during this difficult period for the school. Your steady hand helped make sure that things did not spin out of control."* Στη

δική μου δε απάντηση ανέφερα ανάμεσα στα άλλα και τα εξής: *"You have been kind enough to say nice words about my leadership during this difficult period for the College. I am deeply thankful to you, for having recognized my modest contribution. Allow me, however, to say how glad and relieved I am, that this period can now be considered as belonging to the past and that a new page is opened for the College, thanks to your contribution and to the contribution of all members of both Boards."* Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι -όποιος και αν ήταν ο δικός μου ο ρόλος- ότι επιτεύχθηκε ήταν προϊόν συλλογικής προσπάθειας και δουλειάς όλων των μελών και των δύο Συμβουλίων.

Βεβαίως, με το διορισμό του νέου Διευθυντή/President, δεν λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Πετύχαμε όμως την αποκατάσταση των σχέσεών μας και ανοίξαμε μια πολύ σημαντική καινούργια σελίδα. Και τώρα καταβάλλεται μια νέα προσπάθεια, σε συνομιλίες με το Συμβούλιο των Επιτρόπων, να τεθούν οι σχέσεις μας σε νέες βάσεις, στο πλαίσιο μιας καινούργιας συμφωνίας, ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα που δεν έχουν ακόμη λυθεί.

Όσο και αν το Κολλέγιο πορεύθηκε τα προηγούμενα δύο χρόνια ιδιαίτερα καλά (παρά τις αντίθετες εντυπώσεις που επιχειρήθηκε να καλλιεργηθούν), γιατί είχε την τύχη οι δυο Συντονίστριες του Κολλεγίου Αθηνών και του Κολλεγίου Ψυχικού να επιδείξουν εξαιρετικές ικανότητες, πιστεύω ότι τώρα έχει ακόμα πιο γερές βάσεις για να πάει ακόμη καλύτερα και ακόμη ψηλότερα.

Έχετε κάποιο προσωπικό όραμα για το μέλλον του σχολείου; Τι πρέπει να γίνει για να συνεχιστεί η πολύπλευρη προσφορά του Κολλεγίου στην ελληνική παιδεία;

Μεγάλα οράματα δεν πάσαμε να έχουμε από την εποχή που ιδρύθηκε το Κολλέγιο και τα οράματα αυτά δεν έπαυσαν να μας κατευθύνουν. Το Κολλέγιο είναι ένα σχολείο που θα πρέπει να πορεύεται διαρκώς στο δρόμο της ακαδημαϊκής αριστείας. Σε μια εποχή που έχει γίνει περισσότερο αντιληπτή η σημασία της διαπαιδαγωγίσεως χαρακτήρων και της διαμορφώσεως νέων

ανθρώπων που θα μπορούν να κατακτήσουν τη θέση τους όχι μόνο στον ελληνικό αλλά και στο διεθνή στίβο, η ανάγκη σχολείων της ποιότητας του Κολλεγίου είναι ακόμη μεγαλύτερη. Κινούμαι αρκετά χρόνια στον ευρωπαϊκό και γενικότερα στο διεθνή χώρο και αισθάνομαι ακόμα περισσότερο την ανάγκη οι νέοι της πατρίδας μας να είναι όσο το δυνατόν σωστότεροι χαρακτήρες και όσο το δυνατόν καλύτερα καταρτισμένοι, για να μπορούν να σταθούν με αξιώσεις στον διεθνή ανταγωνισμό. Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο όραμα. Αξιοσημείωτη, επίσης, είναι η εκστρατεία που σχεδιάσαμε για τη δημιουργία ενός εύρωστου endowment fund, αντάξιου του Κολλεγίου, το οποίο να αποδίδει και έσοδα που θα βοηθήσουν στη βελτίωση της ποιότητας και του επιπέδου του Σχολείου. Γνωρίζουμε ότι πολλοί γονείς υποβάλλονται σε μεγάλες θυσίες για να φοιτούν τα παιδιά τους στο Κολλέγιο και βεβαίως υπάρχουν όρια στη δική μας δυνατότητα να ζητάμε και άλλες θυσίες από αυτούς τους γονείς. Χρειάζονται και άλλοι τρόποι. Ένα σχολείο σαν το Κολλέγιο δεν μπορεί να κινείται μόνο με τα διδασκτρα. Τα τελευταία χρόνια είχαμε τη μεγάλη τύχη να υπάρξουν ορισμένες εκπληκτικές δωρεές, οι οποίες δείχνουν την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη των δωρητών προς το Κολλέγιο και για τις οποίες είμαστε ευγνώμονες. Πιστεύουμε όμως ότι πλησίασε η ώρα να επιχειρήσουμε έστω και με τόση καθυστέρηση τη δημιουργία ενός endowment fund και ότι εάν το οργανώσουμε σωστά, θεωρώ ότι η προσπάθεια αυτή μπορεί να σημειώσει επιτυχία, με τον Γεώργιο Γόντικα '38 να ηγείται και να την κατευθύνει.

Μετά από μια έντονη τριετία και τώρα που η κρίση αποτελεί παρελθόν, τι σκοπεύετε να κάνετε;

Στην τελευταία Γενική Συνέλευση του Ιδρύματος θύμισα ότι, όταν ανέλαβα τη θέση του Προέδρου τον Ιανουάριο του 2003, είχα δηλώσει τα εξής: «Θα κάνω κάθε προσπάθεια για την αποκατάσταση της συνεργασίας με το Συμβούλιο των Επιτρόπων και δεν σκοπεύω να διαιωνίσω την παραμονή μου στην ηγεσία του Κολλεγίου. Θέλω να ξεπεράσουμε την κρίση και, όταν συμβεί αυτό, θα θεωρήσω ότι εκπληρώ-

Ο Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην UNESCO, Πρέσβης Γ. Αναστασόπουλος '54 με τον Ιάπωνα Γενικό Διευθυντή της UNESCO, Koïchiro Matsuura, την ημέρα που του ενεχείρισε δύο επιταγές της ελληνικής κυβέρνησης, η μία ποσού \$350.000 για την αποκατάσταση των μνημείων της Καμπούλ στο Αφγανιστάν και η άλλη ποσού €100.000 για τα μνημεία του Κοσσυφοπέδιου.

θηκε η αποστολή που μου ανατέθηκε». Πιστεύω ότι πολλοί λίγοι, εάν πραγματικά υπήρξαν, πίστεψαν τότε αυτά τα οποία είπα. Τώρα ήρθε η ώρα που μπορώ να εκτιμήσω ότι εκπλήρωσα την αποστολή μου, και με αίσθημα υπερηφάνειας, να διαπιστώσω ότι το Κολλέγιο μπήκε σε μια καινούργια πορεία. Επομένως, θεωρώ ότι η παρουσία μου δεν είναι το ίδιο ηγετικά απαραίτητη όσο ήταν τα προηγούμενα χρόνια και σκοπεύω να παραιτηθώ από την Προεδρία, παραμένοντας όμως ακόμη στο Συμβούλιο, για να βοηθήσω σε όποιες δυσκολίες τυχόν παρουσιασθούν.

Εκπροσωπέτε τη χώρα με την ιδιότητα του Πρέσβη της Ελλάδας στην UNESCO. Τι επιρροή μπορεί να έχει μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα σε ένα τόσο μεγάλο διεθνή οργανισμό;

Η UNESCO είναι ένας παλιός και μεγάλος διεθνής οργανισμός με πολύ μεγάλες ευγενείς φιλοδοξίες, τις οποίες δυστυχώς δεν έχει ούτε τα μέσα, ούτε το προσωπικό για να τις ικανοποιήσει. Αυτό δεν την εμποδίζει πάντως να διαδραματίζει ένα σημαντικό ρόλο στον τομέα του πολιτισμού και να φιλοδοξεί να παίζει ρόλο και στον τομέα της εκπαίδευσης και σε ορισμένους άλλους ακόμη τομείς. Για πρώτη φορά, ύστερα από σκληρούς αγώνες, η UNESCO ενέκρινε πρόσφατα δύο πολύ

σημαντικά σχέδια διεθνών συμβάσεων. Το ένα είναι για την προστασία της πολιτιστικής διαφορετικότητας ή της πολυμορφίας, και το άλλο για τον αγώνα εναντίον της φαρμακοδιεγέρσεως, (το doping). Η Ελλάδα δεν έχει το «βάρος» για να παίζει συνήθως πρώτο ρόλο σε θέματα τόσο σημαντικά. Αυτή τη φορά όμως, ο συνδυασμός μιας ομάδας πολύ καλών νομικών συμβούλων του Υπουργείου Εξωτερικών και της δικής μου πολυετούς εμπειρίας στις Βρυξέλλες, η οποία αποδείχθηκε πολύ χρήσιμη για τη χάραξη πολιτικής κατεύθυνσης στα ζητήματα αυτά, συνετέλεσαν ώστε να διαδραματίσουμε ένα πολύ ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση και την έγκριση και των δύο σχεδίων διεθνών συμβάσεων. Το γεγονός ανέβασε πραγματικά το κύρος της χώρας μας στην UNESCO. Χαρακτηριστικό είναι, επίσης, ότι καταφέραμε και διεκδικήσαμε επιτυχώς το πολύ μεγάλο διεθνές βραβείο μουσικής UNESCO 2005 για το Μίκη Θεοδωράκη, ύστερα από πέντε αποτυχημένες σχετικές ελληνικές προσπάθειες της περασμένης δεκαετίας.

Βασίζομενος στην εμπειρία σας από τον διεθνή χώρο, πιστεύετε ότι η UNESCO και οι διεθνείς οργανισμοί γενικότερα έχουν την ισχύ που τους αρμόζει; Έχουν τη δυνατότητα να επηρεάζουν τις διεθνείς εξελίξεις;

Ο Γ. Αναστασόπουλος '54 σε συνάντηση με μέλη του ομίλου Unesco του Γυμνασίου του Κ.Α. και το διευθυντή του Γυμνασίου, κ. Σ. Κουγέα Χ 75, στην έδρα του Οργανισμού στο Παρίσι.

Προσωπικά θεωρώ ότι η UNESCO έχει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα. Επιδιώκει πάρα πολλά και πολύ ευγενείς σκοπούς, με λίγα μέσα και περιορισμένο προσωπικό. Διατυπώσαμε την άποψη, την οποία αποδέχθηκε και υιοθέτησε και η Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι για να μπορέσει να αποδώσει περισσότερο η UNESCO, είναι ανάγκη να κάνει τις

επιλογές της, να ορίσει τις προτεραιότητές της και να συγκεντρωθεί σε αυτές. Σήμερα η UNESCO δεν έχει την επιρροή που θα μπορούσε να έχει εάν ήταν πιο οργανωμένη, είχε καθορισμένους στόχους και είχε επικεντρωθεί σε αυτούς. Από την άλλη πλευρά είναι ένας διεθνής οργανισμός, που συνδέεται και με το πρόβλημα ότι παραμένει σχεδόν άγνωστος στη διεθνή κοινή γνώμη. Και όσο είναι άγνωστος ή το έργο του παραμένει πολύ λιγότερο γνωστό από όσο θα μπορούσε και θα έπρεπε να είναι, δεν υπάρχει η δυνατότητα για την άσκηση πίεσης στις κυβερνήσεις για καλύτερη χρηματοδότησή του.

Σε γενικότερο επίπεδο, οι διεθνείς οργανισμοί εκφράζουν και αποτυπώνουν την ισορροπία των δυνάμεων, η οποία υπάρχει στον πλανήτη μας σε κάθε δεδομένη χρονική στιγμή. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η μόνη παγκόσμια υπερδύναμη αυτή την ώρα, και είναι φυσικό να έχουν πολύ μεγαλύτερη επιρροή και στους διεθνείς οργανισμούς από ότι έχουν άλλες δυνάμεις. Οι επιρροές στον διεθνή χώρο δεν καθορίζονται, όπως είναι γνωστό, με το δίκαιο και την ηθική. Με την ισορροπία των δυνάμεων κινείται η διεθνής πολιτική, και αυτό το πλαίσιο διαγράφει τις δυνατότητες και τα όρια κινήσεων και των διεθνών οργανισμών.

Από το διεθνές επίπεδο να περάσουμε στο ευρωπαϊκό. Ποια είναι η άποψή σας για την τελευταία διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την πορεία της τα επόμενα χρόνια;

Είμαι δυστυχώς ανήσυχος για την Ευρώπη αυτή την ώρα. Πιστεύω ότι αντιμετωπίζει μια κρίση την οποία δεν γνωρίζουμε πώς και πότε θα ξεπεράσει για να μπορέσει να προχωρήσει πιο πέρα τα προσεχή χρόνια. Υπάρχει το ζήτημα της διεύρυνσης, το ζήτημα του Συντάγματος, υπάρχει έντονο πρόβλημα κατευθύνσεως και βεβαίως πρόβλημα ηγεσιών. Με το συμβιβασμό για τους προϋπολογισμούς 2006-2013, η Ευρώπη δεν βυθίστηκε σε ακόμη βαθύτερη κρίση. Αλλά η συμφωνία των Βρυξελλών δεν έλυσε κανένα άλλο απ' τα μεγάλα ευρωπαϊκά προβλήματα, σε περίοδο που η οικονομικο-κοινωνική ανάπτυξη παραμένει αναμικτή. Δεν υπάρχουν οι εμπνευσμένες ηγεσίες για τις μεγάλες μεταβολές. Και όσο δεν υπάρχουν οι ηγεσίες αυτές, οι φοβίες και οι αμφιβολίες των πολιτών για την Ευρώπη μεγεθύνονται. Προχωρήσαμε πολύ γρήγορα στην τελευταία διεύρυνση, χωρίς επαρκή προετοιμασία και πιστεύω ότι ήταν μια λανθασμένη κίνηση, έτσι όπως έγινε. Γι' αυτό υπήρξαν και πολλές αρνητικές αντιδράσεις. Δεν ήταν έτοιμη η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη γι' αυτή την διεύρυνση. Έπρεπε να γίνει σε άλλο χρόνο, σταδιακά και με μεγαλύτερη προετοιμασία, ώστε η κοινή γνώμη να έχει πειστεί και να ενισχύσει αυτή την κίνηση.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ποια είναι η προοπτική της Τουρκίας; Θα καταφέρει να κερδίσει το στοιχείο της ένταξής της στην Ευρώπη;

Η ενδεχόμενη ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη παρουσιάζει δύο μεγάλα προβλήματα. Το ένα είναι το πρόβλημα των συνόρων της Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει κάποτε να ορίσει τα σύνορά της. Το μεγαλύτερο τμήμα της Τουρκίας βρίσκεται σε άλλη ήπειρο και μόνο ένα μικρό τμήμα της βρίσκεται στην Ευρώπη. Η ενδεχόμενη ένταξη της λοιπόν θέτει αυτό το ζήτημα. Και το δεύτερο είναι εάν η Τουρκία θα είναι σε θέση να αποκτήσει πραγματικό ευρωπαϊκό πρόσωπο. Έχει πάρα πολλά και σημαντικά προβλήματα τα οποία θα πρέπει πρώτα να ξεπεράσει, για να μπορέσει να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν, βέβαια, στην Τουρκία δυνάμεις που ενισχύουν τον εξευρωπαϊσμό της, αλλά δεν είμαι βέβαιος για την ικανότητά τους να ξεπεράσουν

**«Δεν υπάρχουν
οι εμπνευσμένες
ηγεσίες
για τις μεγάλες
μεταβολές.
Και όσο
δεν υπάρχουν
οι ηγεσίες αυτές,
οι φοβίες
και οι αμφιβολίες
των πολιτών
για την Ευρώπη
μεγεθύνονται».**

τα προβλήματα. Ενδεικτικά αναφέρω την πανίσχυρη θέση του στρατού στον τουρκικό χώρο και την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτά είναι προβλήματα των συνιστωσών του τουρκικού κράτους και η αντιμετώπισή τους δεν θα είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

Από τις προσωπικότητες που έχετε γνωρίσει, και όχι μόνο από το χώρο της πολιτικής, ποιος σας έχει εντυπωσιάσει περισσότερο; Ποιον έχετε ξεχωρίσει ως ηγετική φυσιογνωμία;

Στην πιο πρόσφατη χρονικά περίοδο, για την Ευρώπη, ασφαλώς ο πρώην Γερμανός καγκελάριος Χέλμουτ Κολ και ο πρώην Πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Μιτεράν, οι οποίοι είχαν μια ακτινοβολία που ξεπερνούσε τα όρια της χώρας τους και έδιναν ένα τόνο, τον οποίο ακολουθούσε ως ένα βαθμό και η υπόλοιπη Ευρώπη. Διέθεταν την ικανότητα να γοητεύουν και να εμπνέουν τον κόσμο, και είχαν τις ιδέες, τα οράματα και την πολιτική ισχύ ώστε να επηρεάζουν τις εξελίξεις. Σε προηγούμενη φάση, ο Χέλμουτ Σμιτ και ο Ζισκάρ ντ' Εσταίν, είχαν επίσης μεγάλες ηγετικές ικανότητες και διέθεταν ένα επίπεδο που ξεπερνούσε κατά πολύ το συνηθισμένο. Ανατρέχοντας στο απώτερο παρελθόν, εντυπωσιακή, ηγετική προσωπικότητα υπήρξε για μένα ο Οικουμενικός Πατριάρχης Αθηναγόρας. Στον ελληνικό χώρο, δεν έκρυψα ποτέ το θαυμασμό μου για τη μεγάλη ηγετική προσωπικότητα του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Δημοσιογράφος, Υπουργός, Διευθυντής εφημερίδας, Πρόεδρος της Ένωσης Συντακτών, Ευρωβουλευτής, Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και σήμερα Πρόεδρος της Ελλάδας στην UNESCO. Αναμφισβήτητα, μια πολύ πλούσια και πολύπλευρη επαγγελματική πορεία. Ποια περίοδος της πορείας αυτής ήταν η πιο ενδιαφέρουσα; Ποια είχε τις μεγαλύτερες προκλήσεις;

Δεν μπορώ εύκολα να ξεχωρίσω κάποια. Η κάθε περίοδος είχε τα δικά της

χαρακτηριστικά και συνδέονταν με τις δικές της προκλήσεις. Όταν εργαζόσαι ως Υπουργός έχεις την πρόκληση να καλείσαι να αντιμετωπίσεις επιτυχώς τα προβλήματα που εμφανίζονται κάθε μέρα, αλλά και τα ζητήματα της επόμενης. Ως Πρόεδρος της Ένωσης Συντακτών για δέκα χρόνια αντιμετωπίσα, επίσης, πολλές προκλήσεις. Αυτό που νομίζω όμως ότι καταφέραμε εκείνη την εποχή ήταν να μην πέφτει το επίπεδο της δημοσιογραφίας. Δεν ισχυρίζομαι ότι το ανυψώσαμε. Αλλά μπορέσαμε ίσως να το διατηρήσουμε σε κάποια ανεκτά όρια. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν μια άλλη μεγάλη πρόκληση, γιατί ξεκινήσαμε σε

είσαι σε θέση να πείσεις, τότε μπορείς να παίξεις κάποιο ρόλο και να προωθήσεις και τα γενικότερα συμφέροντα της UNESCO και τα συμφέροντα της χώρας σου.

Αναρωτιέμαι, πώς προλαβαίνετε και συνδυάζετε τόσα καθήκοντα; Υπάρχει καθόλου ελεύθερος χρόνος; Τι σας ευχαριστεί να κάνετε, όταν υπάρχει;

Είμαι φευ, εργασιομανής. Ακόμη και αυτή την περίοδο στο Παρίσι εργαζόμαι δέκα με δώδεκα ώρες την ημέρα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να αντιμετωπίζεις κανείς με επιτυχία τα προβλήματα παρά μόνο η έντονη και συστηματική εργασία. Η εμπειρία, βέβαια, βοηθάει στη διαμόρφωση με-

μία περίοδο που ουσιαστικά δεν είχε αρμοδιότητες και συνεπώς ήταν πολύ δύσκολο να επηρεάσουμε τις εξελίξεις. Σιγά-σιγά, όμως, με πολύ μεγάλη προσπάθεια και σωστή πολιτική καταφέραμε να αρχίσουμε να ασκούμε κάποια επιρροή. Όταν έφθασα στην UNESCO, είχα την αίσθηση ότι ως χώρα δεν παίζαμε τον ρόλο που έπρεπε ή που θα μπορούσαμε να διαδραματίζουμε. Νομίζω, όμως, ότι ήδη σε αρκετό βαθμό η κατάσταση αυτή έχει αλλάξει. Δεν διατηρώ βέβαια ψευδαισθήσεις. Η αλλαγή δεν μπορεί να έρχεται από τη μια μέρα στην άλλη. Εάν όμως δουλεύεις συστηματικά, εάν έχεις ιδέες, εάν μπορείς να επηρεάσεις το διπλανό σου, εάν

θόδων που συντελούν ώστε να αντιμετωπίζονται τα προβλήματα ακόμα πιο αποτελεσματικά. Οι ελεύθερες ώρες είναι ελάχιστες και είμαι, φοβάμαι, μάλλον κλασικός στις τάσεις μου. Μου αρέσει ο κινηματογράφος, απολαμβάνω ένα καλό θεατρικό έργο, και έχω πάντοτε μεγάλη αδυναμία στο διάβασμα. Τα βιβλία κινούν τη σκέψη, αφυπνίζουν το πνεύμα και σου επιτρέπουν να συλλογίζεσαι για τα προβλήματα της εποχής και όλων των εποχών. Χωρίς το διάβασμα κινδυνεύεις να υποστείς πνευματική νέκρωση – και δύσκολα θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί κάτι το χειρότερο για τον άνθρωπο, για όλους τους ανθρώπους...

T

ο έχω δηλώσει και στο παρελθόν, μου αρέσουν πολύ οι αρχές, τα ξεκινήματα, οι εκκινήσεις!

Με ενθουσιάζει αυτή η αίσθηση της παντοδυναμίας, η αναζωογονητική πεποίθηση ότι όλα γίνονται, όλα αλλάζουν, όλα επαναπροσδιορίζονται. Η φαντασίωση ότι μπορείς να κρατήσεις αυτά που πήγαν καλά, που σου έδωσαν ώθηση και να σβήσεις αυτά που σε πλήγωσαν, σε απογοήτευσαν και σε μίζερισαν.

Είναι λίγο η ελπίδα, λίγο η αισιοδοξία, ακόμη και η ανασφάλεια, που μας κάνουν όλους να αποζητούμε μία ακόμη ευκαιρία. Σε όλους τους τομείς. Τραβάμε γραμμή, γυρίζουμε σελίδα και πάλι από την αρχή να χτίσουμε ένα νέο οικοδόμημα, λίγο πιο στέρεο κάθε φορά απ' το προηγούμενο.

Νέα αρχή και για το ΣΑΚΑ και τις δραστηριότητές του που αρκετά ταλαιπωρήθηκε – τουλάχιστον κατά την άποψή μου – το τελευταίο διάστημα. Την ίδια άποψη όμως έδειξαν να έχουν και οι εκατοντάδες συναπόφοιτοι που ανέβηκαν τις σκάλες του Μπενακείου για να ψηφίσουν, σπάζοντας πραγματικά κάθε ρεκόρ ενδιαφέροντος και συμμετοχής στα κοινά του Συλλόγου. Μία ένδειξη ή, ακόμη καλύτερα, η απόδειξη ότι οι προσπάθειες όλων αυτών που χρόνια τώρα προσπαθούν να διοχετεύσουν την αγάπη, τη νοσταλγία, τη γνώση και την εμπειρία των αποφοίτων του Κολλεγίου σε κάτι καινούργιο με πραγματικό όφελος για το μέλλον, έχουν αποτέλεσμα.

Ένα νέο ξεκίνημα λοιπόν με πολλά νέα πρόσωπα, αρκετά παλαιότερα, πολύ ενθουσιασμό, αρκετή συσσωρευμένη εμπειρία απ' τις καλές και λιγότερο καλές εποχές, αλλά πάνω απ' όλα με πρόγραμμα και ρεαλιστικούς αυτή τη φορά, υλοποιήσιμους στόχους.

Ο ΣΑΚΑ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΕΑ,
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΙΟ
ΑΝΑΦΟΡΑΣ.
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΟΜΑΔΑ,
ΔΕΝ ΕΧΕΙ
ΚΕΦΙ
ΟΥΤΕ ΠΛΑΚΑ,
ΟΠΩΣ
ΝΟΜΙΖΟΥΝ
ΠΟΛΛΟΙ ΦΙΛΟΙ,
ΕΧΕΙ ΕΥΘΥΝΗ.

Γιατί κανείς νομίζω δεν αμφισβήτησε ποτέ την καλή πρόθεση, τη διάθεση και τα ευγενή αισθήματα στο όνομα των οποίων ο ΣΑΚΑ έγινε, στην καλύτερη περίπτωση, πεδίο κάθε είδους πειραματισμών.

Ο ΣΑΚΑ δεν είναι παρέα, είναι σημείο αναφοράς. Δεν είναι ομάδα, δεν έχει κέφι ούτε πλάκα, όπως νομίζουν πολλοί φίλοι, έχει ευθύνη. Δεν είναι «εξωσχολική» δραστηριότητα, ούτε reality παιχνίδι με δυνατότητες προβολής, όπως συχνά θεωρήθηκε στο παρελθόν. Δεν αποτελεί αφορμή για ρομαντικές αναπολήσεις και επ' ουδενί δεν μπορεί να λειτουργεί όπως πριν από 10, 15, 20 χρόνια. Οφείλει να είναι σύγχρονος, δυναμικός και διαρκώς εξελισσόμενος, για να ικανοποιεί αποτελεσματικά τις ουσιαστικές ανάγκες των αποφοίτων. Δεν είναι ένα καλό μέρος να κάνεις γνωριμίες, είναι μία υποχρέωση να φέρεις ήδη υπάρχουσες γνωριμίες και να τις εκμεταλλευτείς προς όφελος του συνόλου. Δεν δίνει σε αυτούς που ασχολούνται, αλλά παίρνει ασταμάτητα, με απληστία, για τους συναποφοίτους, για το σχολείο, και πάνω απ' όλα, για να συνεχίσει να υπάρχει και να ενώνει όλους εμάς που καθίσαμε στα ίδια θρανία. Για να μας κάνει περήφανους γι' αυτό που ήμαστε σαν μαθητές, που μας οδήγησε σε αυτό που είμαστε σήμερα.

Εδώ και αρκετά μεγάλο διάστημα δεν υπήρχαν πολλά για να αισθάνομαι περήφανη στο συγκεκριμένο χώρο, παρά κάποιες μειοψηφικές αλλά γενναίες προσπάθειες που έλαβαν χώρα.

Αλλά όπως είπαμε, κάθε αρχή και μία ευκαιρία. Και η βεβαιότητα ότι θα κερδίσουμε το στοίχημα! Καλή χρονιά.

ΣΧΟΛΙΟ

Νέα Αρχή

Της Κατερίνας Γκαγκάκη '90

Mercedes-Benz

MERSER

N.H. ΜΑΧΑΙΡΑΣ Α.Ε.

Από το 1979

Εξουσιοδοτημένος επισκευαστής
Mercedes Benz

- Ασφάλεια
- Συνέπεια
- Εμπιστοσύνη
- Εγγύηση

Με σεβασμό στον οδηγό και το αυτοκίνητο

ι εκλογές για την ανάδειξη του Προέδρου και των μελών του νέου διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου Αποφοίτων του Κολλεγίου, μεταξύ των οποίων οι συναπόφοιτοί μου έκαναν την τιμή να με επιλέξουν, θεωρώ ότι ανοίγουν μία νέα προοπτική στη λειτουργία του ΣΑΚΑ προς όφελος του σχολείου, το οποίο μας ανέθρεψε και απέδωσε στην ελληνική κοινωνία ως ενεργά, χρήσιμα και με ήθος μέλη της.

■ Ομολογώ ότι η δεύτερη εκλογή μου στο Δ.Σ. του ΣΑΚΑ με γέμισε με χαρά, διότι διαπίστωσα ότι πολλά πράγματα, που στο παρελθόν ούτε τα είχα σκεφθεί μπορούν τώρα να γίνουν πραγματικότητα μέσα από τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Δεν σας κρύβω ότι επί σειρά ετών ένιωθα ότι ο ΣΑΚΑ δεν με αφορούσε, ότι δεν είχε σχέση με μένα και με τους περισσότερους εξ ημών, ότι δεν είχε καν σχέση με το σχολείο μας. Ομολογώ τώρα ότι έκανα λάθος. Από τη στιγμή που, με την επιμονή του στενού μου φίλου και σημερινού Προέδρου μας Σέργιου Αμπαριώτη '78, πρωτασχολήθηκα με τα του ΣΑΚΑ τον Οκτώβριο του 2003, διαπίστωσα ότι εμείς οι απόφοιτοι, που πράγματι αγωνιούμε για το μέλλον των παιδιών μας και της κοινωνίας μας, μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα για να κάνουμε το Κολλέγιο, όπως το θέλουμε κι όπως το αγαπάμε. Να είναι δηλαδή το σχολείο των αξιών και των καλύτερων, το σχολείο εκείνων, που πραγματικά έχουν την θέληση να μορφωθούν, να διαπαιδαγωγηθούν ψυχικά και σωματικά και να αποδοθούν ως χρήσιμοι πολίτες στην κοινωνία μας, που μας έχει όλους ανάγκη.

■ Πάντα πιστεύα και συνεχίζω να πιστεύω ότι ως πολίτης αυτής της χώρας, έχω πρωτίστως υποχρέωση έναντι των παιδιών μου, να τα μεγαλώσω με αξίες κι αρχές, που θα τα σπλίσουν με ήθος και αξιοσύνη για να αντιμετωπίσουν τις αντιξοότητες της πραγματικής ζωής κι έναντι της πατρίδας μας, που υπεραγαπώ και σέβομαι και θέλω να τη δω, όπως όλοι την οραματιστήκαμε. Μια χώρα των ανθρώπων εκείνων, που σέβονται τις μεγάλες αξίες του ελληνικού πολιτισμού. Την ανθρώπινη ελευθερία, την ισοπολιτεία, το νόμο, την αξιοσύνη, την αρετή και το όραμα, τη δημιουργική τρέλα και την αποτελεσματική ενόραση. Για όλους αυτούς τους λόγους θεωρώ ότι είμαι τυχερός, που σπούδασα, όπως κι εννέα περίπου χιλιάδες ακόμα συναπόφοιτοί μας, στο Κολλέγιο, που πιστεύα και πιστεύω ότι είναι το σχολείο, που μας εμφύσησε με τις αξίες αυτές κατά τη διάρκεια της φοίτησής μας σε αυτό.

■ Πολλοί μπορεί να υποστηρίξουν ότι έκτοτε πολλά πράγ-

ματα έχουν αλλάξει. Πολλά πράγματα δεν είναι τα ίδια με εκείνα, που εμείς οι κάπως παλιότεροι είχαμε γνωρίσει κι αγαπήσει. Δεν είμαι απόλυτα σίγουρος. Κι η εκπαίδευση σε ένα σύγχρονο σχολείο δεν μπορεί να είναι διαφορετική από την κοινωνία γύρω μας. Από την εποχή που εμείς αποφοιτήσαμε έχουν πολλά αλλάξει στην κοινωνία μας και κατά συνέπεια και στο σχολείο μας. Αυτό δεν είναι εξ ορισμού αρνητικό, έστω κι αν πολλοί εξ ημών το προσεγγίζουμε με αυτόν τον τρόπο. Αλλά αυτό που γνωρίζω είναι ότι το Κολλέγιο δυστυχώς έχει αρχίσει να μετατρέπεται από σχολείο όλων όσων είχαν την αξιοσύνη και το κέφι για μελέτη και δουλειά, ανεξάρτητα από το οικονομικό επίπεδο των γονιών τους και την κοινωνική τους προέλευση, σε σχολείο κυρίως των παιδιών των νεόπλουτων οικογενειών, που αφθονούν στην ελληνική κοινωνία σήμερα.

■ Δεν έχω τίποτα εναντίον των νεόπλουτων. Έμαθα στο Κολλέγιο να κρίνω τους ανθρώπους τον καθένα ξεχωριστά και να μην τους βάζω ταμπέλες. Αλλά δεν σας κρύβω ότι με ενοχλεί ότι εξαιτίας πολλών παραγόντων, και κυρίως εξαιτίας ενός περίεργου λάιφστάιλ, εξαιρετικά επιφανειακού κι ανόητου, μπορεί να θεωρείται ότι στο Κολλέγιο μπορεί να φοιτούν μόνον όσοι έχουν πίσίνα σπίτι τους, σκάφος, μεγάλο τζιπ, ντύνονται με επώνυμα ρούχα και πηγαίνουν διακοπές στα διάφορα πολυτελή θέρετρα του εξωτερικού. Αυτό δεν είναι και δεν πρέπει να είναι αληθές. Το σχολείο μας κρίνω ότι πρέπει ξανά να ανοίξει τις πύλες του σε όλες τις κοινωνικές τάξεις του ελληνικού πληθυσμού. Ακόμα, κι όσο κι αν αυτό ακούγεται ενδεχομένως προκλητικό, και σε εκπροσώπους των μεταναστών, που αφθονούν πλέον στη χώρα μας. Να ανοιχθεί στα άξια κι ικανά παιδιά όλων, ανεξαρτήτως προέλευσης και οικονομικής κατάστασης. Κι αυτό μπορεί να γίνει με συγκροτημένες πολιτικές όλων μας, πρωτίστως του Δ.Σ. του Ιδρύματος και της διοίκησης του Σχολείου αλλά πάντα με την υποστήριξη και τη συμβολή όλων μας, και κυρίως του ΣΑΚΑ. Κι οι πολιτικές αυτές κρίνω ότι δεν μπορούν και δεν πρέπει να εξαντληθούν στο Ταμείο Υποτροφιών ή στο κάθε είδους fund drive.

Χρειάζεται αλλαγή νοοτροπίας σε πολλά επίπεδα, κι αυτή κρίνω ότι θα πρέπει να είναι η προσπάθειά μου ως μέλους του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ για την επόμενη διετία. Και προς την κατεύθυνση αυτή ζητώ τη βοήθεια και τη συμβολή σας. Γιατί όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα προς όφελος των παιδιών μας και της ελληνικής κοινωνίας.

Το σχολείο μας κρίνω ότι πρέπει ξανά να ανοίξει τις πύλες του σε όλες τις κοινωνικές τάξεις του ελληνικού πληθυσμού.

Τώρα και

MERSER

N.H. ΜΑΧΑΙΡΑΣ Α.Ε.

Από το 1979

Εξουσιοδοτημένος επισκευαστής
Mercedes Benz και

- Ασφάλεια
- Συνέπεια
- Εμπιστοσύνη
- Εγγύηση

Με σεβασμό στον οδηγό και το αυτοκίνητο

12 ματιές στη χρονιά που πέρασε

Του Κώστα Παπαχλιμίντζου '98

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΔΙΕΘΝΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 2005

1. Εκλογές στο Ιράκ

Το γεγονός: Πρώτες δημοκρατικές εκλογές στο Ιράκ μετά από πολλές δεκαετίες απολυταρχικού καθεστώτος. Το οριστικό τέλος της δικτατορίας του Σαντάμ Χουσεΐν.

Το ερωτηματικό: Οι Σουνίτες που ήταν στην εξουσία επί Σαντάμ κατηγορούν τους Σίιτες που κατέχουν τώρα την εξουσία για κακομεταχείριση και βασανιστήρια. Η βία και οι ταραχές εξακολουθούν να βασιλεύουν στο Ιράκ. Έχει έρθει αλήθεια η δημοκρατία με τα αγαθά της στη χώρα του Ιράκ;

Οι αντάρτες εξαπέλυσαν 260 επιθέσεις εκείνη την ημέρα. Οι Σουνίτες Άραβες, που αποτελούν περίπου το ένα πέμπτο του πληθυσμού του Ιράκ, στη συντριπτική τους πλειψηφία απείχαν. Η εκλογική διαδικασία κατηγορήθηκε από πολλούς ως διάτρητη. Η 30^η Ιανουαρίου, όμως, θα μείνει στην ιστορία για την πρώτη διεξαγωγή δημοκρατικών εκλογών στο Ιράκ μετά την πτώση του Σαντάμ Χουσεΐν. Στις εκλογές συμμετείχαν 84 κόμματα και 27 ανεξάρτητοι υποψήφιοι και ψήφισαν 8 εκατομμύρια πολίτες. Το κόμμα Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία των Σιτών κέρδισε το 48% των ψήφων και ταυτόχρονα τις 140 από τις 275 συνολικά έδρες του κοινοβουλίου και μαζί με το δεύτερο σε δύναμη (με ποσοστό 26%) κόμμα της Κουρδικής Συμμαχίας επέλεξαν τον Ιμπραήμ Αλ Τζααφάρι, πρώην φυσικό και ιδιαίτερα δημοφιλή πολιτικό, ως νέο πρωθυπουργό της πολύπαθης χώρας.

2. Θάνατος του Πάπα Ιωάννη Παύλου II

Habemus Papam: Οι Καρδινάλιοι από όλες τις καθολικές εκκλησίες συγκεντρώθηκαν στο Βατικανό, κλειστήκαν μέσα στην Καπέλα Σιστίνα, οι πόρτες σφραγίστηκαν και κανείς δεν μπορούσε να βγει μέχρι να εκλεγεί ο νέος Πάπας. Λίγες ώρες μετά, οι χιλιάδες συγκεντρωμένοι πιστοί είδαν λευκό καπνό να αναδύεται από τη στέγη της Καπέλα Σιστίνα. Ο Γερμανός Γιόζεφ Ράτзинγκερ ήταν και επισήμως ο Πάπας Βενέδικτος ο 16^{ος}.

Η απόπειρα ενάντια στη ζωή του το 1981 απέτυχε. Ο Πάπας Ιωάννης Παύλος ο 2^{ος} ήταν γραφτό να ηγηθεί 24 ακόμα χρόνια της καθολικής εκκλησίας και να γράψει τη δική του ξεχωριστή ιστορία ως ένας από τους μεγαλύτερους θρησκευτικούς ηγέτες του 20^{ου} αιώνα. Πρωτοπόρος στον αγώνα ενάντια στον κομμουνισμό, ακολούθησε και μετά την κατάρρευσή του παρόμοια ρητορική ενάντια στον άκρατο καταναλωτισμό και τον καπιταλισμό, για τις ίδιες ψευδαισθήσεις που προσέφεραν στον κόσμο. Μετά από 26 χρόνια στην κεφαλή της καθολικής εκκλησίας, κι έχοντας απολογηθεί δημοσίως το 2000 για τα παρελθόντα λάθη των καθολικών, ο πολωνικής καταγωγής Πάπας Ιωάννης Παύλος ο 2^{ος} απεβίωσε σε ηλικία 84 ετών, σκορπώντας τη θλίψη σε εκατοντάδες εκατομμύρια πιστούς παγκοσμίως.

3. Απόσυρση της Συρίας από το Λίβανο

Τα πρωτοσέλιδα: «Η δημοκρατία ξυπνά στη Μέση Ανατολή», τιλοφορείται ο Economist, ανάλογο το πρωτοσέλιδο και του βρετανικού Independent. Η αντίληψη για εξάπλωση της δημοκρατίας στην πολυτάραχη Μέση Ανατολή, με περισσότερη ή λιγότερη επιφυλακτικότητα αναπαρήχθη σε πολλά μέσα ενημέρωσης διεθνώς.

Το 1976, η Συρία εκμεταλλεύτηκε τον εμφύλιο πόλεμο που μαινόταν στο Λίβανο, στέλνοντας τα στρατεύματά της στη γειτόνα χώρα. Το 2005, ο λαός του Λιβάνου, ενωμένος αυτή τη φορά, πραγματοποίησε μαζικές διαδηλώσεις κατά της ελεγχόμενης από τη Συρία κυβέρνησης, αναγκάζοντάς τη σε παραίτηση και οδηγώντας τη Συρία στην ιστορική απόφαση να αποσύρει τα στρατεύματά της μετά από 29 συνεχόμενα χρόνια παραμονής στο Λίβανο.

Η φλόγα της εξέγερσης άναψε τον Φεβρουάριο, όταν ο πρωθυπουργός του Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι σκοτώθηκε από έκρηξη βόμβας στη Βηρυττό. Η αντιπολίτευση του Λιβάνου κατηγόρησε ευθέως τη Συρία για εμπλοκή στη δολοφονία Χαρίρι, κάτι που οι συριακές αρχές μέχρι και σήμερα αρνούνται πεισματικά. Στις 26 Απριλίου, μετά από την οργανωμένη αντίδραση του Λιβάνου και τις έντονες πιέσεις του ΟΗΕ, η Συρία ολοκλήρωσε την απόσυρση των στρατευμάτων της από το Λίβανο.

4. Γαλλικό “όχι” στο Ευρωσύνταγμα

Το σχέδιο Β: Όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, δεν υπήρχε. Οι ηγέτες των κρατών-μελών της Ε.Ε. αποφάσισαν να θέσουν το μεγαλεπήβολο σχέδιό τους για τον καταστατικό χάρτη της Ένωσης στην κρίση των πολιτών ή του κοινοβουλίου κάθε χώρας. Παρέβλεψαν, όμως, να ετοιμάσουν εναλλακτικό σχέδιο σε περίπτωση μερικής απόρριψής του.

Το μεγάλο σοκ: Η Γαλλία ήταν η πρώτη από τις ιδρυτικές χώρες της πρώην ΕΟΚ που απέρριψε με δημοψήφισμα το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Πριν συνέλθει η Ευρώπη, ήρθε και δεύτερο χτύπημα από τους πολίτες της Ολλανδίας μόλις 3 μέρες αργότερα.

Ο Ζαν Μονέ ήταν από τους οραματιστές της Ενωμένης Ευρώπης. Ο Φρανσουά Μιτεράν από τους θεμελιωτές της συνθήκης του Μάαστριχτ. Ο Βαλερί Ζισκάρ Ντ’Εστέν αρχιτέκτονας του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Και η Γαλλία ένας από τους βασικούς κινητήριους μοχλούς της Ε.Ε. από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα. Στις 29 Μαΐου, όμως, οι Γά-

6. Ανάθεση Ολυμπιακών Αγώνων 2012 στο Λονδίνο

Οι ηττημένοι: Παρίσι, Μασάτσετς, Νέα Υόρκη, Μόσχα

Η έκπληξη: Το Παρίσι ήταν το πρώτο και αδιαφιλονίκητο φαβορί. Στα δημοσιογραφικά γραφεία, στους οργανισμούς στοιχημάτων, στους διαδρόμους της ΔΟΕ, όλοι μιλούσαν για βέβαιη νίκη της γαλλικής πρωτεύουσας.

Η μεγάλη ανατροπή έγινε. Ο τελευταίος και πιο δραματικός γύρος ψηφοφορίας ανάμεσα στα μέλη της ΔΟΕ στη Σιγκαπούρη έληξε με αποτέλεσμα 54-50. Νικητής, όμως, για την ανάληψη της διοργάνωσης της 30^{ης} Ολυμπιάδας, δεν ήταν το Παρίσι, αλλά ο μεγάλος του αντίπαλος, το Λονδίνο. Ο πρόεδρος της επιτροπής διεκδίκησης των Ολυμπιακών Αγώνων και παλιός ολυμπιονίκης, Σεμπάστιαν Κόε, ο δήμαρχος του Λονδίνου Κεν Λίβινγκστον και ο βρετανός πρωθυπουργός Τόνι Μπλερ, κατήγαγαν αν μη τι άλλο μια σπουδαία νίκη απέναντι σε πολύ δύσκολους αντιπάλους. Δεν κατάφεραν να την πανηγυρίσουν, όμως για πολύ, καθώς μόλις μια μέρα μετά η τρομοκρατία χτύπησε την πόρτα και του Λονδίνου.

5. Live 8

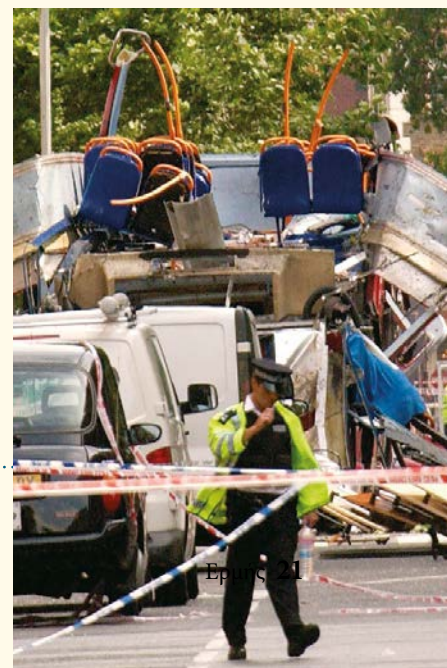
Live Aid: «Η μέρα που το ροκ εν'ρολ άλλαξε τον κόσμο» Το 1985, ο Μπομπ Γκέντολφ συγκέντρωσε τα μεγαλύτερα ονόματα της παγκόσμιας μουσικής σκηνής για μια συναυλία με σκοπό τη συγκέντρωση χρημάτων για τον λαό της Αφρικής. Το εγχείρημα στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία (περισσότερα από 110 εκ. λίρες συγκεντρώθηκαν συνολικά) και ο Γκέντολφ αποφάσισε 20 χρόνια μετά να το επαναλάβει.

«Ας κάνουμε τη φτώχεια παρελθόν». Με αυτό το σύνθημα, πλέον του ενός εκατομμυρίου θεατές παρακολούθησαν από κοντά και περίπου 3 δισεκατομμύρια από τις οθόνες της τηλεόρασης τις συναυλίες-μαραθώνιο του Live 8, που έγιναν ταυτόχρονα σε 9 πόλεις στον κόσμο. Η καμπάνια αυτή τη φορά δεν στόχευε στη συγκέντρωση χρημάτων, αλλά στην ενεργό στήριξη των πολιτών όλου του κόσμου στην προσπάθεια καταπολέμησης της φτώχειας στον τρίτο κόσμο. Η αφύπνιση της παγκόσμιας κοινής γνώμης γύρω από αυτό το φλέγον ζήτημα σίγουρα επετεύχθη. Μπορεί η επανάσταση, όπως βροντοφώναζε η Μαντόνα από τη σκηνή του Live 8 στο Hyde Park του Λονδίνου, να μην ξεκίνησε τελικά, αλλά όπως λένε και οι ίδιοι οι διοργανωτές, «ο δρόμος για τη δικαιοσύνη είναι μακρύς».

7. Τρομοκρατική επίθεση στο Λονδίνο

Η τρομακτική αντίθεση: Την Τετάρτη, 6 Ιουλίου, η πλατεία Trafalgar ήταν γεμάτη από κόσμο που τραγουδούσε και ζητωκραύγαζε για την ανάληψη της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Την επομένη, το μόνο που αντίκριζες στην κεντρική πλατεία του Λονδίνου ήταν σκυμμένα κεφάλια και ένα τοπίο απέραντης θλίψης.

Μετά τη Μαδρίτη, οι τρομοκράτες της Αλ Κάιντα ξαναχτύπησαν σε μεγάλη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα το πρωί της 7^{ης} Ιουλίου. Τέσσερις βομβιστές αυτοκτονίας πυροδότησαν τα εκρηκτικά με τα οποία ήταν ζωσμένοι, προκαλώντας το θάνατο 52 ανθρώπων και τον τραυματισμό 700. Οι τρεις εκρήξεις σημειώθηκαν μέσα σε συρμούς του μετρό του Λονδίνου, ενώ η τέταρτη σε λεωφορείο, κατά τη διάρκεια της πρωινής ώρας αιχμής. Το γεγονός που σοκάρει περισσότερο τη βρετανική κοινή γνώμη ήταν ότι και οι 4 νεαροί ισλαμιστές τρομοκράτες ήταν όλοι βρετανοί υπήκοοι, που είχαν ζήσει και μεγαλώσει μέσα στην πολυπολιτισμική κοινωνία της Αγγλίας. Το γεγονός που εντυπωσίασε την παγκόσμια κοινή γνώμη ήταν η άμεση, ψύχραιμη και νηφάλια αντίδραση τόσο των αρχών όσο και των κατοίκων του Λονδίνου στην τρομοκρατική επίθεση. Το ίδιο κίόλας απόγευμα, η ζωή στο Λονδίνο είχε ήδη αρχίσει να επανέρχεται στους φυσιολογικούς της ρυθμούς.

8. Τυφώνας Κατρίνα στη Νέα Ορλεάνη

στο σκοτάδι του τηλεοπτικού φακού.

Mea Culpa: «Στο βαθμό που η ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν έκανε όλη τη δουλειά της σωστά, αναλαμβάνω την ευθύνη», δήλωσε ο πρόεδρος των Η.Π.Α., Τζορτζ Μπους.

Οι σκηνές έμοιαζαν με εικόνες από την Αποκάλυψη. Ο τυφώνας Κατρίνα σάρωσε τη Νέα Ορλεάνη, αφήνοντας πίσω του 972 νεκρούς και μια πόλη να μετράει τις πληγές της. Η γενέτειρα της μουσικής τζαζ έγινε μέσα σε λίγα λεπτά μια πόλη-φάντασμα, βυθισμένη κατά 80% κάτω από το νερό. Κι όταν αυτό άρχισε να υποχωρεί, τότε έγινε φανερό ότι το μέγεθος της καταστροφής στα σπίτια, στους δρόμους και στα μαγαζιά της Νέας Ορλεάνης ήταν ανυπολόγιστο.

Τα τηλεοπτικά δίκτυα: Όσο υπήρχαν σκηνές καταστροφής, αγωνίας και δυστυχίας είχαν τα φώτα τους στραμμένα στη Νέα Ορλεάνη. Έκτοτε, η πόλη μετράει τις πληγές της και προσπαθεί να ορθοποδήσει

Πέρα από την Νέα Ορλεάνη, ο τυφώνας επέφερε ανεπανόρθωτη ζημιά στην εικόνα της κυβέρνησης των Η.Π.Α.. Η καθυστερημένη και αναποτελεσματική αντίδραση των αρχών έδειξε τη γύμνια του αμερικανικού συστήματος αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών και αποτέλεσε μέγιστο πλήγμα για το κύρος του προέδρου Μπους.

9. Αποχώρηση του Ισραήλ από τη Λωρίδα της Γάζας

Τα νούμερα: 8000 Ισραηλινοί κατείχαν από το 1967 το 1/5 της Λωρίδας της Γάζας, όπου διαμένουν 1.3 εκατομμύρια Παλαιστίνιοι.

Στις 21 Σεπτεμβρίου, οι ισραηλινοί στρατιώτες εγκατέλειψαν δύο εποικισμούς στη Δυτική Όχθη, γράφοντας την τελευταία πράξη της δραματικής αποχώρησης του Ισραήλ από τη Λωρίδα της Γάζας. Οι τελευταίοι έποικοι είχαν απομακρυνθεί από τη Λωρίδα της Γάζας στις 23 Αυγούστου, σκορπώντας τον ενθουσιασμό στην πλειοψηφία των Παλαιστίνιων, που είδαν για πρώτη φορά να τους αποδίδεται μέρος των εδαφών που διεκδικούν για το μελλοντικό ανεξάρτητο κράτος τους. Άλλοι παρέμεναν σκεπτικοί, αφού η Παλαιστίνη διεκδικεί την πλήρη απόσυρση του Ισραήλ από τη Δυτική Όχθη και την απομάκρυνση περίπου 400.000 ισραηλινών εποίκων.

Η βίαιη, σε πολλές περιπτώσεις, απομάκρυνση των ισραηλινών από τη Λωρίδα της Γάζας και από 4 εποικισμούς στη Δυτική Όχθη δεν αποτελούσε μέρος ενός ευρύτερου σχεδίου ειρήνευσης στην περιοχή. Ήταν μια μονομερής απόφαση του πρωθυπουργού του Ισραήλ, Αριέλ Σαρόν, που συνάντησε μεγάλες αντιδράσεις στο εσωτερικό της χώρας πριν γίνει τελικά πραγματικότητα.

10. Έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων Ε.Ε. -Τουρκίας

Τα ακανθώδη ζητήματα: Σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, συμμόρφωση με τις βασικές αρχές δικαίου της Ε.Ε.

Η Τουρκία περίμενε περισσότερα από 40 χρόνια την πρόσκληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ξεκινήσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις. Τα μεσάνυχτα της 3^{ης} Οκτωβρίου, μετά από μαραθώνιες (κυρίως λόγω των αντιρρήσεων της Αυστρίας) διαπραγματεύσεις με τους υπουργούς Εξωτερικών των «25», οι πύλες της Ευρωπαϊκής Ένωσης άνοιξαν για την Τουρκία. Για να μπορέσει η γείτονα χώρα να τις διαβεί, θα χρειαστούν πολλά χρόνια σκληρών και εξαντλητικών διαπραγματεύσεων, στη διάρκεια των οποίων η Τουρκία θα χρειαστεί να προβεί σε πληθώρα οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων. Ακόμα και υπό αυτές τις συνθήκες όμως, κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά ότι η Τουρκία θα καταφέρει να κάμψει τις αντιρρήσεις ενός σημαντικού μέρους της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης και να γίνει τελικά πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως αναφέρει και το ίδιο το κείμενο της απόφασης, «οι συγκεκριμένες διαπραγματεύσεις συνιστούν μια ανοιχτή διαδικασία, το αποτέλεσμα των οποίων δεν μπορεί να προεξοφληθεί».

11. Ταραχές στη Γαλλία

Η δήλωση: «Θα έπρεπε (σ.σ τα υποβαθμισμένα προάστια) να καθαριστούν με μάνικα. Οι ταραξίες είναι καθάρματα.» Ο Γάλλος υπουργός Εσωτερικών, Νικολά Σαρκοζί, έριξε λάδι στη φωτιά που ήδη σιγόκαιγε.

Όλα ξεκίνησαν όταν δύο Αφρικανοί έφηβοι ηλικίας 15 και 17 χρονών πέθαναν από ηλεκτροπληξία μέσα σε υποσταθμό του ηλεκτρικού δικτύου στο προάστιο του Κλισί, ενώ προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τις αστυνομικές δυνάμεις. Η ένταση γρήγορα εξαπλώθηκε και σε άλλα υποβαθμισμένα προάστια της Γαλλίας. Επί τρεις συνεχόμενες εβδομάδες, οι εξεγερμένοι νεαροί, γόνιμοι μεταναστών από τις πρώην γαλλικές αποικίες στην Αφρική, έκαιγαν κι έσπαγαν κάθε βράδυ ό,τι έβρισκαν μπροστά τους. Η γαλλική

κυβέρνηση αντέδρασε με μεγάλη καθυστέρηση, αλλά αποτελεσματικά. Ο πρωθυπουργός Ντομινίκ Ντε Βιλπέν ανέσυρε νόμο του 1955 και κήρυξε τη Γαλλία σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Λίγες μέρες μετά, τα επεισόδια μειώθηκαν και οι έντονες ταραχές έλαβαν τέλος. Δεν συνέβη το ίδιο, όμως, με τη φτώχεια και την εξαθλίωση των μεταναστών 2ης και 3ης γενιάς που μένουν στα προάστια του Παρισιού και άλλων μεγάλων γαλλικών πόλεων.

12. Άγγελα Μέρκελ.

Η πρώτη γυναίκα καγκελάρια στη Γερμανία

Το τραγούδι:

Angie, το θρυλικό κομμάτι των Rolling Stones. Υποκοριστικό του μικρού της ονόματος, η κα Μέρκελ το διάλεξε για να ακούγεται μετά το τέλος κάθε προεκλογικής συγκέντρωσής της.

Οι εκλογές της 18ης Σεπτεμβρίου στη Γερμανία είχαν ένα μεγάλο φαβορί: Τους Χριστιανοδημοκράτες, που με επικεφαλής την Άγγελα Μέρκελ ήταν σίγουροι για την “αποκαθήλωση” του Γκέρχαρντ Σρέντερ μετά από 7 χρόνια παραμονής του στην καγκελαρία. Τα προγνωστικά δεν διαψεύστηκαν, αλλά η νίκη των Χριστιανοδημοκρατών (CDU) ήταν πύρρειος. Με ποσοστό μόλις 35.2% (226 έδρες) έναντι 34.3% (222 έδρες) των Σοσιαλδημοκρατών (SPD) δεν μπορούσαν να σχηματίσουν αυτοδύναμη κυβέρνηση. Μετά από σχεδόν 2 μήνες εξαντλητικών διαπραγματεύσεων, σχηματίστηκε η κυβέρνηση μεγάλου συνασπισμού CDU και SPD. Τα φώτα έσβησαν για τον Σρέντερ και οι προβολείς έπεφταν πλέον πάνω στην πρώτη γυναίκα καγκελάρια στην ιστορία της Γερμανίας.

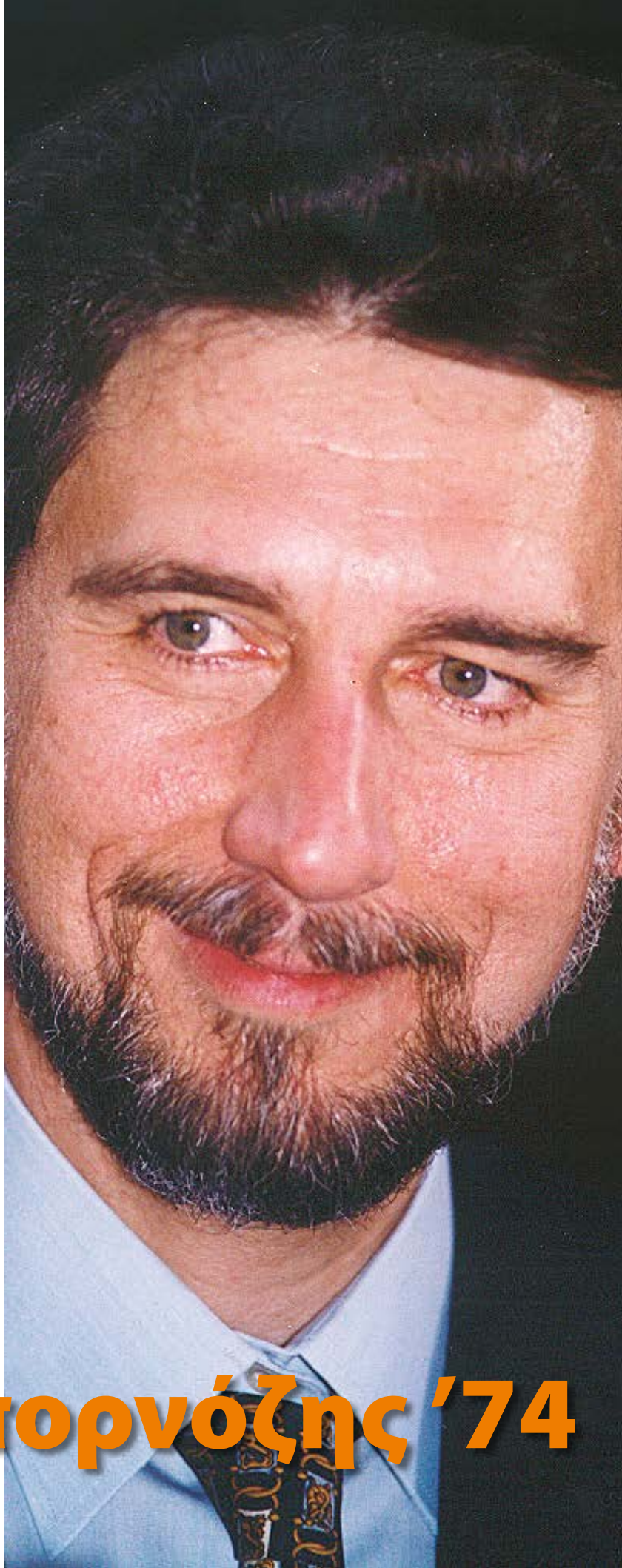
Η 51χρονη Άγγελα Μέρκελ είχε ήδη “αλώσει” ένα παραδοσιακό κάστρο, εκλεγόμενη το 2000 ως η πρώτη γυναίκα ανατολικογερμανίδα προτεστάντης πρόεδρος των Χριστιανοδημοκρατών, ενός κόμματος με βαθιά παράδοση σε καθολικούς άνδρες αρχηγούς από τη Δυτική Γερμανία. Η διδάκτωρ της φυσικής και “αγαπημένο παιδί” του Χέλμουτ Κολ έχει ήδη ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια ανόρθωσης της γερμανικής οικονομίας και μείωσης του δραματικού ποσοστού ανεργίας της χώρας.

Συνέντευξη στην
Κατερίνα Γκαγκάκη '90

Τα 25 χρόνια που βρίσκεται στην Αμερική δεν έχουν σταθεί αρκετά για να τον απομακρύνουν από την Ελλάδα, την οποία προβάλλει ουσιαστικά μέσω της ιδιαίτερα επιτυχημένης επαγγελματικής του δραστηριότητας.

Τα 32 περίπου χρόνια που τον χωρίζουν από τις σκάλες του Μπενακείου δεν έχουν σταθεί αρκετά για να μετριάσουν την αγάπη του για το σχολείο. Παρά το βαρύ πρόγραμμά του, στέκεται πάντα αρωγός στις προσπάθειες των συναποφοίτων που επιλέγουν την άλλη πλευρά του Ατλαντικού για σπουδές ή εργασία, αναλαμβάνοντας μάλιστα για μεγάλο διάστημα το ρόλο του Προέδρου του Συλλόγου Αποφοίτων Κολλεγίου, Αμερικής.

Ο Νίκος Μπορνόζης '74, ένας άνθρωπος με θετικό πνεύμα, ανεξάντλητη δημιουργικότητα, ανακουφιστική ηρεμία και αξιοζήλευτη επιμονή σε ό,τι αφορά την επίτευξη των στόχων του, μιλάει στον ΕΡΜΗ για την τελευταία διεθνή επαγγελματική του επιτυχία.

Νίκος Μπορνόζης '74

Επενδύοντας στην Ελλάδα

Κύριε Μπορνόζη, πριν από μερικούς μήνες η εταιρεία σας, η Capital Link, διοργάνωσε με εξαιρετική επιτυχία ένα Διεθνές Συνέδριο το οποίο έλαβε μάλιστα ιδιαίτερα σημαντική δημοσιότητα στη χώρα μας.

Πράγματι, στις 11 Νοεμβρίου 2005, έλαβε χώρα στη Νέα Υόρκη το 7ο Capital Link Forum με θέμα «Επενδύοντας στην Ελλάδα». Το φετινό συνέδριο, ακολουθώντας την παράδοση των προηγούμενων 6 διοργανώσεων, στέφθηκε και αυτό από ιδιαίτερη επιτυχία. Νομίζω όμως, ότι η φετινή διοργάνωση ήταν η καλύτερη.

Με ποια έννοια; Ποιοι ήταν οι στόχοι του συνεδρίου που θεωρείτε ότι καλύφθηκαν τόσο ικανοποιητικά;

Στόχος του συνεδρίου ήταν να αναδειχθούν κυρίως οι επιχειρηματικές και επενδυτικές ευκαιρίες της χώρας μας μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, αλλά και οι ευκαιρίες στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Σκοπός του ήταν, επίσης, να ενημερώσει την επενδυτική και επιχειρηματική κοινότητα των ΗΠΑ σχετικά με το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, τις τελευταίες νομοθετικές εξελίξεις ενίσχυσης επενδύσεων στη χώρα μας όπως τον νέο Αναπτυξιακό Νόμο, τη φορολογική και εργασιακή μεταρρύθμιση και τη σύμπραξη δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, αλλά και σχετικά με τις εξελίξεις στην κεφαλαιαγορά και το χρηματιστήριο, με

παρουσιάσεις από εισηγμένες εταιρείες.

Επιπλέον, γύρω από το Συνέδριο διοργανώθηκε σε περίοδο δύο ημερών σειρά άλλων σημαντικών εκδηλώσεων για τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιώργο Αλογοσκούφη και την ελληνική αποστολή, εκδηλώσεων που συνέβαλαν αποτελεσματικά στην μεγιστοποίηση της προβολής της

Ελλάδος στην Αμερική.

Η επιτυχία του Συνεδρίου μπορεί να κριθεί από την ποιότητα –και γιατί όχι και το πλήθος– των συνέδρων, των παρουσιαστών και των οργανώσεων που συνέβαλαν και συμμετείχαν ενεργά στην διοργάνωσή του.

Από πλευράς συνέδρων, το Forum παρακολούθησαν περισσότερα από 500 στελέχη από την αμερικανική θεσμική επενδυτική κοινότητα, αμοιβαία κεφάλαια, εταιρείες επενδύσεων, hedge funds, εμπορικές και επενδυτικές τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, εταιρείες με εμπορικό και επιχειρηματικό ενδιαφέρον στην Ελλάδα, καθώς και μια επίλεκτη ομάδα Αμερικανών και Ελληνοαμερικανών επιχειρηματιών και ιθυνόντων της ομογένειας.

Πέραν αυτών που μας περιγράφετε, διαβάσαμε ότι συνεργαστήκατε με ιδιαίτερα σημαντικούς φορείς στη διοργάνωση, γεγονός που προσέδωσε ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα στην εκδήλωση.

// Με τους Ολυμπιακούς Αγώνες καθιερωθήκαμε σε παγκόσμιο επίπεδο ως μια χώρα, η οποία έχει τη δυνατότητα να χειριστεί με απόλυτη επιτυχία πολυσύνθετα και δύσκολα εγχειρήματα. *We are a country that delivers results.* //

Είναι αλήθεια. Όσον αφορά τους διοργανωτές, στην κυριολεξία σύσσωμη η αμερικανική επενδυτική κοινότητα υποδέχθηκε τους Υπουργούς και την ελληνική αποστολή, δεδομένου ότι το Συνέδριο οργανώθηκε από την Capital Link με τη συνεργασία του Χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης, τεσσάρων μεγάλων επενδυτικών οίκων (Citigroup, Credit Suisse First Boston, Merrill Lynch, Morgan Stanley), του Business Council for International Understanding (οργανισμός που προωθεί διακρατικές εμπορικές σχέσεις) και του New York Association for International Investments, (οργανισμός που έχει ως μέλη του Διαχειριστές Χαρτοφυλακίων που επενδύουν εκτός Αμερικής). Ο συνδυασμός αυτός συνετέλεσε σε μοναδική πρόσβαση σε στοχευμένο και εκλεκτό κοινό διεθνών επενδυτών. Σημαντική, επίσης, υπήρξε και η συμβολή της ομογενειακής επιχειρηματικής κοινότητας δεδομένου ότι όλοι οι σημαντικοί Ελληνο-Αμερικανικοί οργανισμοί -Hellenic American Chamber of Commerce, American Hellenic Institute και Hellenic American Bankers Association- στήριξαν ενεργά το Συνέδριο, συνεργαζόμενοι με την Capital Link.

Από την Ελλάδα το Συνέδριο υποστήριξαν το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.

Κεντρικός ομιλητής του Συνεδρίου ήταν ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Γιώργος Αλογοσκούφης, γύρω από τον οποίο οργανώθηκαν και όλες οι άλλες εκδηλώσεις του Συνεδρίου, όπως το δείπνο στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, το πρόγευμα με τον οίκο Forbes, το γεύμα με ανώτατα στελέχη της Merrill Lynch, η “Ελληνική Ημέρα” στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης και το “Closing Bell” την ημέρα του Συνεδρίου, και συνεντεύξεις

με σημαντικά αμερικανικά ΜΜΕ.

Επίσης συμμετείχαν στο Συνέδριο ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας Πάνος Παναγιωτόπουλος, ο Υπουργός Τουρισμού Δημήτρης Αβραμόπουλος, ο Γενικός Γραμματέας Ενημέρωσης Πάνος Λειβαδάς, ο Γενικός Γραμματέας ιδιωτικοποιήσεων Λουκάς Παπαζογλου, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομών Πλούταρχος Σακελλάρης και ο Πρόεδρος του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, Σπύρος Καπράλος.

Από επιχειρηματικής πλευράς συμμετείχαν ο αντιπρόεδρος του ΣΕΒ Δημήτρης Δασκαλόπουλος, ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΠΑΠ Βασίλειος Νειάδας, ο Διευθύνων Σύμβουλος των Ελληνικών Πετρελαίων Πάνος Καβουλάκος, ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΑΒ Τάσος Φιλιππάκος, ο Πρόεδρος του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου Πάνος Τσουπίδης, ο Διευθύνων Σύμβουλος της Νεοχημικής Λαυρέντης Λαυρεντιάδης, ο Οικονομικός Διευθυντής της S&B Βιομηχανικά Ορυκτά Σωτήρης Χατζίκος, ο επικεφαλής των Investor Relations του ΟΤΕ Δημήτρης Τζελέπης, ο Γενικός Διευθυντής της Global Finance Μιχάλης Μαδιανός, ο Director Investment Research της Citigroup Λάμπρος Παπαδόπουλος και ο Senior Partner της Texas Pacific Group Φίλιπ Κωστέλετος, ο οποίος παρουσίασε την επένδυση της Texas Pacific Group στην Ελλάδα με την εξαγορά της TIM Ελλάς και της Q-Telecom.

Οι κ.κ. Αλογοσκούφης και Καπράλος και το επιτελείο του Υπουργού έκλεισαν τις εργασίες της χρηματιστηριακής ημέρας «χτυπώντας» το Closing Bell. Εξάλλου, προς τιμήν της «Greek Day at NYSE», το Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης είχε αναρτήσει την ελληνική σημαία τόσο στο podium του Closing Bell όσο και στην είσοδο του NYSE, μεγιστο-

ποιώντας έτσι την προβολή του γεγονότος. Περίπου 130 εκατομμύρια τηλεθεατές σε όλο τον κόσμο παρακολουθούν την αναμετάδοση του Closing Bell.

Τέλος, να αναφέρω, ότι ενώ στην Ευρώπη διοργανώνονται πολλά συνέδρια με θέμα τις επενδύσεις στην Ελλάδα, το δικό μας συνέδριο είναι το μόνο στο είδος του στην Αμερική. Δεν υπάρχει άλλο παρόμοιο. Το γεγονός λοιπόν ότι εμείς το οργανώνουμε σε τακτή βάση έχει ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα. Στην κυριολεξία λοιπόν, το συνέδριο της Capital Link έχει πλέον καθιερωθεί ως θεσμός για τη παρουσίαση των εξελίξεων και των προοπτικών της ελληνικής οικονομίας, κεφαλαιαγοράς και των επιχειρήσεων σε επενδυτές των ΗΠΑ.

Πολλοί ήταν και οι συναπόφοιτοι που έλαβαν μέρος, αν δεν κάνω λάθος.

Υπήρξαν πάρα πολλοί συναπόφοιτοι που συμμετείχαν, τόσοι πολλοί που φοβούμαι ότι εάν αναφέρω μερικά ονόματα κινδυνεύω να παραλείψω μερικούς. Και δεν είναι μόνο εκείνοι που συμμετείχαν εμφανώς ως παρουσιαστές (σχεδόν οι μισοί ήταν απόφοιτοι) ή σύνεδροι. Είναι και πολλοί άλλοι συναπόφοιτοι που συνέδραμαν αφανώς αλλά πολύ αποτελεσματικά στην επιτυχία της διοργάνωσης.

Μιλήστε μας για την Capital Link και την δραστηριότητά της τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα.

Στόχος της Capital Link είναι προσφέροντας ολοκληρωμένες λύσεις επενδυτικής επικοινωνίας να υποστηρίζει εισηγμένες (σε οποιοδήποτε χρηματιστήριο) εταιρίες, οργανισμούς και χρηματιστήρια να αποκτήσουν και να δι-

ατηρήσουν πρόσβαση στο κοινό των αναλυτών, διεθνών επενδυτών και οικονομικών ΜΜΕ.

Βρίσκομαι στην Αμερική από το 1980. Μετά την αποφοίτησή μου από το Harvard Business School το 1982, δραστηριοποιήθηκα στον τομέα των τραπεζών και των χρηματιστηριακών επενδύσεων. Μετά από σχεδόν δεκαετή θητεία ως Πρόεδρος και Γενικός Διευθυντής της Επενδυτικής Τραπέζης της Credit Commercial de France, αποφάσισα να φτιάξω κάτι δικό μου αξιοποιώντας την τεχνογνωσία και το δίκτυο επαφών που είχα δημιουργήσει. Έτσι δραστηριοποιήθηκα στον τομέα των σχέσεων με επενδυτές και της επενδυτικής επικοινωνίας (Investor Relations & Financial Communications) και το 1995 ξεκίνησα την Capital Link. Από το Σεπτέμβριο του 1998 η εταιρεία μας διατηρεί γραφεία και στην Αθήνα, υποστηρίζοντας με αυτό τον τρόπο τις ανάγκες ελληνικών εταιρειών τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Σήμερα, η Capital Link εκπροσωπεί στην Ελλάδα τον διεθνή οίκο Institutional Investor και συνεργάζεται στενά με πολλούς άλλους διεθνείς οργανισμούς θέτοντας με αυτό τον τρόπο στη διάθεση των πελατών της μοναδικές δυνατοτητες επικοινωνίας και προβολής σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η δραστηριότητά μας και η πελατεία μας είναι διεθνείς. Στην κυριολεξία είμαστε μία αμερικανική εταιρία και δουλεύουμε με τα πρότυπα της Wall Street. Συνεργαζόμαστε στενά και με τα τρία αμερικανικά Χρηματιστήρια (New York Stock Exchange, American Stock Exchange, Nasdaq), αλλά και με ένα μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων και χρηματιστηρίων τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη και την Αμερική. Πρόσφατα, η δράση μας έχει επεκταθεί μέχρι και τη Χιλή, όπου έχουμε ως πελάτες μεγάλες τράπεζες. Επίσης,

Μετά από μία περίοδο απαξίωσης, το ελληνικό Χρηματιστήριο έχει επανέλθει στο προσκήνιο. Υπάρχει μεγάλη συμμετοχή των ξένων επενδυτών και επιστροφή των Ελλήνων επενδυτών.

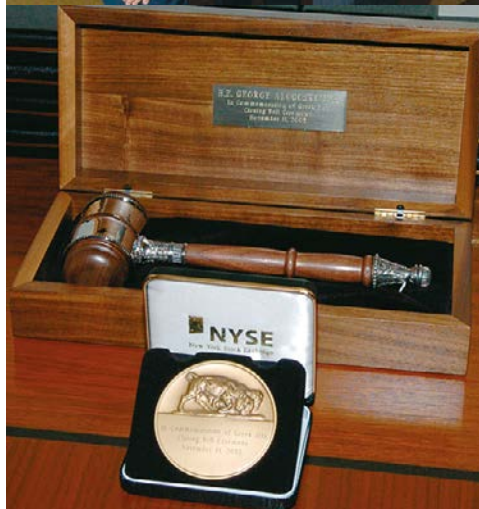
η Capital Link έχει έντονη παρουσία στο χώρο των αμερικανικών closed-end funds, καθώς και στο χώρο της ναυτιλίας, εκπροσωπώντας τις περισσότερες ναυτιλιακές εταιρείες ελληνικών συμφερόντων που είναι εισηγμένες στα αμερικανικά χρηματιστήρια.

Όσον αφορά την Ελλάδα, έχουμε καταφέρει να οργανώσουμε ένα από τα πιο εκτεταμένα και αποτελεσματικά δίκτυα προβολής των ελληνικών εισηγμένων επιχειρήσεων σε διεθνείς επενδυτές. Μεταξύ των σημαντικών μας επιτευγμάτων είναι το ότι η Capital Link στάθηκε η αφορμή για την υπογραφή μνημονίου συνεργασίας μεταξύ των Χρηματιστηρίων Αθηνών και Νέας Υόρκης, οργανώσαμε τις εκδηλώσεις για την εισαγωγή του ΟΤΕ στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης το 1998 καθώς και την πρώτη επίσκεψη Προέδρου του Χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης στην Αθήνα το 2003 για τον εορτασμό των 125 του Ελληνικού Χρηματιστηρίου.

Παρατηρώντας και αναλύοντας την πορεία της ελληνικής οικονομίας από απόσταση και ταυτόχρονα συνεργαζόμενος με ελληνικές εταιρίες, πώς κρίνετε την σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας μας και τι περιμένετε για το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον;

Νομίζω ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες απετέλεσαν ένα μοναδικό ορόσημο για την Ελλάδα. Καθιερωθήκαμε σε παγκόσμιο επίπεδο ως μια χώρα η οποία έχει τη δυνατότητα να χειριστεί με απόλυτη επιτυχία πολυσύνθετα και δύσκολα εγχειρήματα. We are a country that delivers results.

Αυτό νομίζω ότι είχε θετική επίδραση όχι μόνο στο πώς μας βλέπουν οι τρίτοι, αλλά και πώς βλέπουμε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας. Πιστεύω ότι έχουμε σήμερα άλλη

αυτοπεποίθηση που θα μας επιτρέψει να επιλύσουμε τα οποιαδήποτε προβλήματα αντιμετωπίζει η οικονομία μας, χωρίς να παραβλέπουμε τις μέχρι τώρα επιτυχίες μας.

Το ενδιαφέρον των ξένων για τη χώρα μας είναι μεγάλο, απ' ότι διαπιστώσαμε και στο πρόσφατο συνέδριο μας στη Νέα Υόρκη. Οι διεθνείς επενδυτές ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τις αποκρατικοποιήσεις και για τις δυνατότητες που έχει η Ελλάδα σαν πύλη για την Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Έτσι λοιπόν, υπάρχει επιτακτική ανάγκη για εξωστρέφεια. Πρέπει να αποσαφηνίσουμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα (και αυτά δεν είναι λίγα) και να τα επικοινωνήσουμε άμεσα, συστηματικά και στοχευμένα. Η εξωστρέφεια αυτή είναι κλειδί για την περαιτέρω επιτυχία μας.

Πώς βλέπετε την πρόοδο του ελληνικού Χρηματιστηρίου καθώς και την αντιμετώπισή του από τις ξένες αγορές;

Μετά από μία περίοδο απαξίωσης, το ελληνικό Χρηματιστήριο έχει επανέλθει στο προσκήνιο. Υπάρχει μεγάλη συμμετοχή των ξένων επενδυτών και επιστροφή των Ελλήνων επενδυτών.

Το θέμα δεν είναι αν η αγορά πάει πάνω ή κάτω, αλλά κατά πόσον το επενδυτικό κοινό έχει εμπιστοσύνη στο θεσμό του Χρηματιστηρίου. Σήμερα η εμπιστοσύνη αυτή έχει σε μεγάλο βαθμό επανακτηθεί. Έτσι λοιπόν, πρέπει να συγχαρούμε την παρούσα Διοίκηση, που με τις τολμηρές της πρωτοβουλίες συνέβαλε στη μεταστροφή του κλίματος.

Βέβαια και εδώ υπάρχει δυνατότητα περαιτέρω προόδου και βελτίωσης. Το σημαντικό όμως είναι ότι σήμερα, κατά τη γνώμη μου, η αγορά έχει ξανασταθεί στα

πόδια της και πατάει σε πολύ πιο στέρεο έδαφος.

Όσον αφορά στη συμμετοχή των ξένων, είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι ενώ παλιότερα συγκεντρωνόταν αποκλειστικά σε εταιρίες μεγάλης κεφαλαιοποίησης, σήμερα οι ξένοι συμμετέχουν επιλεκτικά και σε εταιρίες μεσαίας και μικτής κεφαλαιοποίησης. Αυτό είναι θετικό, γιατί δείχνει την προοπτική και δυνατότητα του ελληνικού Χρηματιστηρίου και ιδιαίτερα για εκείνες τις εταιρίες που υιοθετούν επιχειρηματική και επικοινωνιακή εξωστρέφεια.

Έχετε επιλέξει να ζείτε και να εργάζεστε στην Αμερική ενώ ταυτόχρονα διατηρείτε επαγγελματικούς και βέβαια οικογενειακούς δεσμούς με την Ελλάδα. Είναι αυτή η ιδανική λύση ή προγραμματίζετε να μετακινηθείτε κάποια στιγμή μόνιμα στην Ελλάδα;

Έτσι όπως έχει εξελιχθεί η ζωή μου, σήμερα έχω την ιδανική λύση, και μου επιτρέπει να κινούμαι μεταξύ Αμερικής και Ελλάδος. Βρίσκομαι στην Αμερική 25 χρόνια τώρα και έχω πια δημιουργήσει εκεί άρρηκτους επαγγελματικούς και προσωπικούς δεσμούς. Έτσι, η επανεγκατάσταση στην Ελλάδα δεν είναι εφικτό όραμα. Αλλωστε στην Ελλάδα βρίσκομαι πολύ συχνά, η Ελλάδα είναι μεγάλο κομμάτι της ζωής μου τόσο επαγγελματικά όσο και προσωπικά. Έτσι, ευτυχώς δεν μου λείπει.

Εκείνο που έχω ως στόχο είναι στα ταξίδια μου στην Ελλάδα να έχω περισσότερο ελεύθερο χρόνο, ώστε να μπορέσω να απολαύσω λίγο περισσότερο τις ομορφιές της και τους φίλους μου, που πραγματικά μου λείπουν.

Έχετε για πάρα πολλά χρόνια ασχοληθεί με τους δεσμούς μεταξύ των αποφοίτων του σχολείου μας στην Αμερική, ενώ ο ίδιος είστε πάντα ιδιαίτερα ενεργός στην αρωγή σας προς τον ΣΑΚΑ. Πώς βλέπετε το ρόλο των αποφοίτων σε σχέση με το Κολλέγιο;

Οι απόφοιτοι είναι η ζωντανή απόδειξη της μεγαλοσύνης του Κολλεγίου. Πέρα από τα εφόδια και την κατάρτιση που μας προετοιμάζουν για την μετακολλητική ζωή και εξέλιξη του καθενός, το Κολλέγιο στην κυριολεξία δημιουργεί μία κοινότητα πνεύματος και αλληλεγγύης που μας συνοδεύει σε όλη μας τη ζωή. Κάτι που έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία για μας που ζούμε στο εξωτερικό, όπου το Κολλέγιο λειτουργεί σαν ένας πολλαπλός συνδεδετικός κρίκος.

Αυτό είναι κάτι το μοναδικό. Δεν έχω δει κάποιο άλλο σχολείο στον κόσμο που να μπορεί να συναγωνιστεί το Κολλέγιο στην αλληλεγγύη μεταξύ των αποφοίτων. Και αυτό είναι ακόμη πιο αξιοσημείωτο, δεδομένου ότι οι Έλληνες δυστυχώς δεν φημιζόμαστε για αλληλεγγύη και αλληλοϋποστήριξη μεταξύ μας.

Τώρα όσον αφορά το ρόλο των αποφοίτων σε σχέση με το Κολλέγιο, και δεδομένου ότι ο αριθμός των αποφοίτων έχει αυξηθεί τόσο πολύ, πιστεύω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό (και καθόλου εύκολο) να διατηρηθεί μια ισορροπία. Δηλαδή, ενώ τα αιτήματα των αποφοίτων πρέπει να εξετάζονται κατά προτεραιότητα, δεν πρέπει να φτάσουμε στο σημείο το Κολλέγιο να υπάρχει μόνο για τους αποφοίτους. Πρέπει να παραμείνουμε ανοιχτοί και στην υπόλοιπη ελληνική κοινωνία.

12

μέρες

στη Βεν

εζουέλα

Χωρίς να το σκεφτώ πολύ, αποδέχομαι την πρόσκληση της ξαδέρφης μου της Ράνιας να την επισκεφτώ στη Βενεζουέλα, όπου βρίσκεται με τη δουλειά της, και εν μέσω κραυγαλέων απόψεων οικογένειας και φίλων, του τύπου «εκεί απαγάγουν τουρίστες και τους κρατάνε ομήρους στα βουνά οι αντάρτες», «οι έμποροι ναρκωτικών κυβερνούν τη χώρα και απειλούν τη σωματική σου ακεραιότητα», «οι συμμορίες στις φτωχογειτονιές δολοφονούν κόσμο χωρίς ιδιαίτερο λόγο» και άλλων αντίστοιχων ανησυχιών-στερεοτύπων για τις χώρες τις Λατινικής Αμερικής, βγάζω αεροπορικό εισιτήριο και εγκαινιάζω το μεγάλο μου ταξίδι (που ακόμα εκκρεμεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό...) στην ήπειρο των ονείρων μου.

Μετά από ένα ατελείωτο και μοναχικό ταξίδι 15 συνολικά ωρών, προσγειώνομαι στο Καρακάς μεσημέρι Παρασκευής. Χωρίς να έχω πιστέψει ότι έφτασα αλώβητη ψυχοσωματικά στην άλλη πλευρά του πλανήτη (τρέμω τα αεροπλάνα και αδυνατώ να κοιμηθώ έστω και για μερικά λεπτά όταν βρίσκομαι στον αέρα), μπαίνω σε ένα ταξί και σε κακά ισπανικά ψελλίζω τον προορισμό Intercontinental Caracas. Η κίνηση στους δρόμους είναι η χειρότερη που έχω ζήσει ποτέ μου και μετά από 2 γεμάτες ώρες φτάνω επιτέλους στον προορισμό μου. Το ταξίδι μόλις ξεκίνησε...

Για τις επόμενες δέκα ημέρες, η Ράνια έχει κανονίσει ένα πρόγραμμα γεμάτο από εσωτερικές πτήσεις, είναι πολύ μεγάλη χώρα η Βενεζουέλα, κολύμπι, περπάτημα, αναβάσεις-καταβάσεις σε ζούγκλες και καταρράκτες, canoing σε ποτάμια και λίμνες.

Ξημερώνει Σάββατο και βρισκόμαστε και πάλι στο αεροδρόμιο με προορισμό το αρχιπέλαγος Λος Ρόκες (Archipelago Los Roques), ένα πραγματικό παράδεισο στην Καραϊβική, 166 χλμ βόρεια του Καρακάς. Σε λιγότερο από μισή ώρα αντικρίζουμε από το παράθυρο του αεροπλάνου εικόνες πέρα από τη φαντασία μας. Αμέτρητες αποχρώσεις του γαλαζιού και του πράσινου ανοίγονται μπροστά στα μάτια μας!

Το αρχιπέλαγος Λος Ρόκες ανακηρύχθηκε από τη Βενεζουέλα Εθνικό Πάρκο το 1972, με στόχο την προστασία του τεράστιου φυσικού πλούτου του από την αλιευτική δραστηριότητα και τις ανεξέλεγκτες επισκέψεις των τουριστών. Αποτελείται από 42 νησιά και αναπτύσσεται συνολικά σε

μία έκταση 400 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Έχουμε 2 μέρες μπροστά μας και δεν ξέρουμε τι να πρωτοκάνουμε. Τελικά κλείνουμε δύο εκδρομές, μία με μικρή βάρκα και μια με catamaran, ώστε να μπορέσουμε να δούμε όσο το δυνατόν περισσότερα νησιά, να ξαπλώσουμε σε όσο το δυνατόν

Φωτογραφίες: Ράνια Τοδούλου '94 - Ουρανία Χαρμανίδη '94

περισσότερες κατάσπρες αμμουδιές. Πολλές φορές όταν βρίσκομαι σε ένταση, κλείνω τα μάτια μου και ανακαλώ στη μνήμη μου τα χρώματα, τη θάλασσα, την άμμο, τον ήλιο, τα χιλιάδες πουλιά που πετούσαν γύρω μας, τα χρωματιστά ψάρια, τα φυτά και τα κοράλλια που συνθέταν ένα θεαματικό υποβρύχιο σύμπαν, τη γεύση του φαγητού και των cocktails και υπόσχομαι στον εαυτό μου ότι κάποια στιγμή θα ξαναβρεθώ ακριβώς εκεί!

Κυριακή απόγευμα αναχωρούμε για το Καράκας. Κολλημένες στο παράθυρο του μικρού αεροπλάνου κοιτάμε για ακόμα μία φορά την φυσική αυτή γαλαζοπράσινη πισίνα.

Δευτέρα και η μέρα είναι αφιερωμένη στο Καράκας. Μέσα από το αυτοκίνητο παίρνω μία πρώτη γεύση της τυπικής Λατινοαμερικάνικης πόλης: 2 κόσμοι στην ίδια πόλη. Σύγχρονα κτήρια, ουρανοξύστες, μοντέρνες κατασκευές, τεράστια εμπορικά κέντρα, μεγάλοι δρόμοι, η κίνηση πάντα αφόρητη, και την ίδια στιγμή παραγκουπόλεις χτισμένες στους λόφους γύρω από την πόλη, με σπίτια από λαμαρίνα και χαρτόνι. Αν και θέλουμε να δούμε από κοντά και την άλλη όψη της πόλης, ο οδηγός μας κάνει σαφές ότι κάτι τέτοιο θα πρέπει να το ξεχάσουμε. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι ένας ξένος μέσα σε μία παραγκούπολη κινδυνεύει να... δολοφονηθεί. Οι τε-

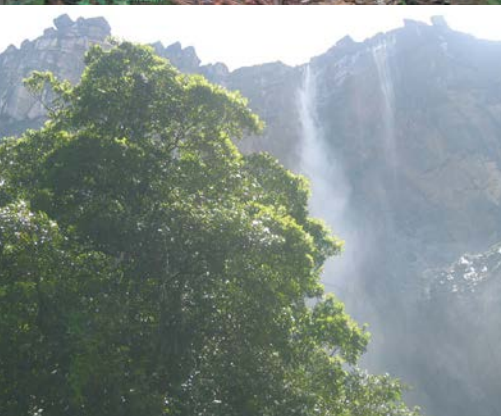
ράστιες οικονομικές ανισότητες ανάμεσα στην πλειοψηφία και τη μειοψηφία των λατινοαμερικάνικων λαών, παίρνουν για πρώτη φορά σάρκα και οστά μπροστά μας. Αναφέρω εδώ κάτι που μου έκανε μεγάλη εντύπωση: οι card-

postal/φωτογραφίες του Καράκας είναι ρετουσαρισμένες, ώστε να μην φαίνονται οι παραγκουπόλεις, αλλά μόνο το ένα, το «πολιτικά ορθό» τοπίο της πόλης.

Έχει φτάσει Τρίτη και αναχωρώ αεροπορικά μόνη μου για μία διήμερη εκδρομή στους ψηλότερους καταρράκτες του κόσμου, τους καταρράκτες του Angel - Salto Angel ύψους 979 μέτρων, που βρίσκονται στην Γκουιάνα (Guayana), μία από τις 5 μεγάλες περιφέρειες της Βενεζουέλας, και συγκεκριμένα στην Κανάιμα (Canaima), στο κεντροανατολικό κομμάτι της χώρας. Είναι η πρώτη φορά στη ζωή μου που θα διασχίσω με ένα ξύλινο κανό, για 8 συνολικά ώρες, τεράστια αμέτρητα ποτάμια και λίμνες, θα περπατήσω μέσα σε ζούγκλα, θα αναρριχηθώ σε βουνό, θα «ακουμπήσω» ουράνιο τόξο, θα κολυπήσω σε κατακόκκινα νερά και κάτω από ορμητικούς και παγωμένους καταρράκτες!

Όπως και τα Λος Ρόκες, έτσι και αυτό το μέρος της χώρας έχει ανακηρυχθεί Εθνι-

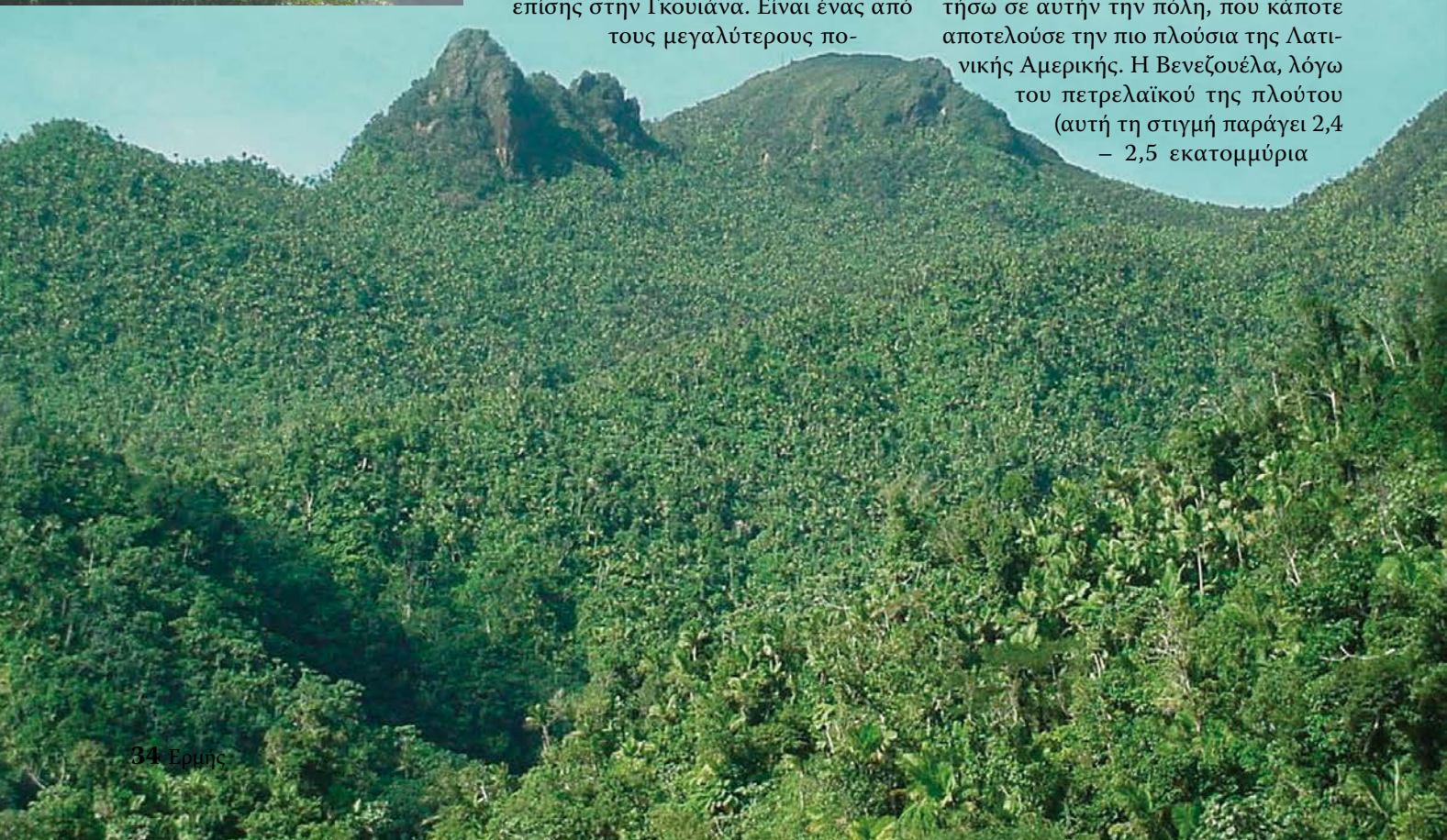
κό Πάρκο από το 1962, είναι συνολικού μεγέθους 3 εκατομμυρίων εκταρίων και αποτελεί το 7^ο μεγαλύτερο Εθνικό Πάρκο του κόσμου. Συνδυάζει τη μαγεία και την πραγματικότητα, καθώς τα τοπία είναι πρωτόγνωρα και εντυπωσιακά: τεράστια βουνά κομμένα στη μέση σαν τραπέζια (table top mountains) που οι Βενεζολάνοι ονομάζουν tepuis, αχανή δάση και σαβάνες, κόκκινα ποτάμια και λίμνες, ουράνια τόξα σε κάθε καταράκτη, χρώματα και μοναδική στον κόσμο χλωρίδα και πανίδα, που αξίζει μία φορά στη ζωή να επισκεφθεί κανείς. Το εν λόγω φυσικό μωσαϊκό αποτελεί μία ζωντανή παρακαταθήκη της γεωγραφικής και γεωλογικής ιστορίας του πλανήτη. Όπως μας ανέφεραν οι ξεναγοί, τα tepuis προέρχονται από την αποκόλληση της Παγγαίας – αποκόλληση Νοτίου Αμερικής και Αφρικής - πριν 180 εκατομμύρια χρόνια, και έχουν εμπνεύσει το μυθιστόρημα «The lost world» του Arthur Conan Doyle.

Πέμπτη, και μετά από 2 πτήσεις μέσα σε τετραθέσια αεροπλανάκια επιστρέφω και πάλι στο Καράκας, το οποίο αισθάνομαι πλέον σπίτι μου, με την έννοια ότι από εκεί αναχωρώ και εκεί επιστρέφω την τελευταία εβδομάδα non-stop. Για το σαββατοκύριακο έχει κανονιστεί εκδρομή στον ποταμό Ορινόκο (Rio Orinoco), ο οποίος βρίσκεται επίσης στην Γκουιάνα. Είναι ένας από τους μεγαλύτερους πο-

ταμούς της Νοτίου Αμερικής, 2.141 χλμ, και εκβάλλει στον Ατλαντικό Ωκεανό, σχηματίζοντας ένα δαιδαλώδες δέλτα αποτελούμενο από εκατοντάδες υπέργεια και υπόγεια ποτάμια και καλύπτοντας μία συνολική έκταση 41.000 τ.χλμ δασικής περιοχής.

Αναχωρούμε Παρασκευή πρωί και μετά από μία πτήση, 3 ώρες διαδρομή με αυτοκίνητο και 3 ώρες με βάρκα, φτάνουμε στην κατασκήνωση «Το στόμα της τίγρης» (Boca de Tigre Camp), στον ποταμό Μανάμο (Rio Manamo) στο βόρειο μέρος του Δέλτα του Ορινόκο. Εκεί μας υποδέχονται οι Ινδιάνοι κάτοικοι της περιοχής και αμέσως ξεκινάμε μικρές εκδρομές με τις βάρκες στα διάφορα κανάλια του Δέλτα και μέσα σε σχεδόν πλωτές ζούγκλες. Στην εν λόγω περιοχή κατοικούν αυτόχθονες Ινδιάνοι σε ξύλινες κατοικίες-σχεδίες σχεδόν μέσα στο νερό. Ενήλικες, παιδιά και μωρά, όλοι μαζί, ευγενικοί, χαμογελαστοί μας επιτρέπουν να περπατήσουμε «μέσα» στα σπίτια τους, να τους φωτογραφίσουμε, να δούμε από κοντά τον τρόπο ζωής τους, και να αγοράσουμε souvenirs που κατασκευάζουν οι ίδιοι από ξύλο, καρπούς και χόρτα.

Κυριακή βράδυ επιστρέφουμε στο Καράκας. Απομένει μιáμιση μέρα ακόμα μέχρι την αναχώρηση για την Ελλάδα. Ακόμα δεν έχω καταφέρει να περπατήσω σε αυτήν την πόλη, που κάποτε αποτελούσε την πιο πλούσια της Λατινικής Αμερικής. Η Βενεζουέλα, λόγω του πετρελαϊκού της πλούτου (αυτή τη στιγμή παράγει 2,4 – 2,5 εκατομμύρια

βαρέλια ημερησίως και είναι η 7^η πετρελαιοπαραγωγός χώρα στον κόσμο) υπήρξε η πιο δυνατή οικονομικά χώρα της Ν. Αμερικής από τη δεκαετία του 1950 έως τα μέσα της δεκαετίας του 1980, δηλαδή μέχρι την απότομη πτώση των τιμών του πετρελαίου. Και ενώ μέχρι τότε ήταν μία χώρα συνεχούς ανάπτυξης και υποδοχής μεταναστών, από εκεί και έπειτα ξεκίνησε η καθοδική πορεία της οικονομίας της, καταλήγοντας σε τεράστιες οικονομικές ανισότητες, απότομη αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας -υπολογίζεται ότι οι μισοί από τα 23 εκατομμύρια των κατοίκων της ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας- και σε κοινωνικο-πολιτική αστάθεια. Η τελευταία μεταφράζεται στο γνωστό, πλέον σε όλο τον κόσμο, σίριαλ προσπάθειας εξόντωσης του εκλεγμένου από το 1998 και κυρίως από τις λαϊκές φτωχές μάζες Προέδρου της χώρας Ούγκο Τσάβες, ο οποίος κατηγορεί την κυβέρνηση των ΗΠΑ ότι καταβάλλει σχεδιασμένες ενέργειες αποσταθεροποίησής του, καθώς εκείνος θεωρεί ότι εκφράζει και χαράζει σοσιαλιστική πολιτική, έχοντας μάλιστα αναπτύξει και στενές

οικονομικές σχέσεις με το καθεστώς του Φ. Κάστρο στην Κούβα.

Περπατώντας για περίπου 3 ώρες σε μία κεντρική λεωφόρο του Καράκας, διέσχισα πλήθος μικροπωλητών. Πάμφτωχοι κάτοικοι των παραγκουπόλεων, οι οποίοι πουλάνε αμέτρητα προϊόντα, και κυρίως αμέτρητες παραλλαγές του

Ο. Τσάβες, ο οποίος συμβολίζει γι' αυτούς κάτι σαν τον Πάπα στην Ιταλία, προκειμένου να επιβιώσουν. Μετά βίας κατάφερα να τραβήξω κάποιες φωτογραφίες, καθώς με πλησίασε σε κάποια στιγμή ένα Βενεζολάνος και με συμβούλεψε να κρύψω τη μηχανή και να αποφεύγω να προκαλώ με τέτοιου είδους μηχανήματα. Αισθάνθηκα τέτοια δυσφορία από το πλήθος του κόσμου,

την απόγνωση στο πρόσωπο των περισσότερων, τη βουή, τα βουνά σκουπιδιών, την υγρασία και την αφόρητη ζέστη, που μπήκα στο πρώτο ταξί και επέστρεψα στο ξενοδοχείο. Άνοιξα την τηλεόραση και ο Ο. Τσάβες μιλούσε σε κάποιο κοινό νέων φοιτητών. Οποιαδήποτε ώρα και αν άνοιγα την τοπική τηλεόραση ή το ραδιόφωνο, ο Τσάβες έβγαζε λόγους. Χαρούμενη που κατάφερα να καταλάβω κάποια ισπανικά και ελπίζοντας να εννοεί έστω και τα μισά από αυτά που έλεγε, ξεκίνησα να προετοιμάζομαι για την επιστροφή.

Την τελευταία βραδιά στο Καράκας φάγαμε σε ένα υπέροχο εστιατόριο και ήταν σαν να βρεθήκαμε σε μια άλλη πόλη ήσυχη, δροσερή, σικάτη, ανθισμένη. Η πραγματικότητα, βέβαια, τη μέρα είναι εντελώς διαφορετική.

Αποχαιρετώντας την ξαδέρφη μου και τη Βενεζουέλα, ξεκίνησα Τρίτη μεσημέρι για το μακρύ ταξίδι της επιστροφής. Αγχωμένη για τις ατελείωτες ώρες πτήσης που με περίμεναν, αποκαμωμένη από 12 μέρες συνεχούς δραστηριότητας και αλλεπάλληλων ταξιδιών, άρχισα να ξανακοιτάω τις εκατοντάδες φωτογραφίες που τραβήξαμε. Όνειρο!

OCEANKINGTRAVEL & CONGRESS

Γραφείο Γενικού Τουρισμού
Βασ. Γεωργίου Α' 30, Χαλάνδρι
Τηλ. Κέντρο 210 6856470,
Fax 210 6856474
e-mail oceaking@hol.gr

700 ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Του Πάκη Βαφειαδάκη '70

Με αυτά τα λόγια ξεκίνησε την ομιλία του ο Καταλανός Υπουργός Εσωτερικών και Τύπου Ιωακείμ Ναντάλ στη Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους και συνέχισε... «Οι Καταλανοί μισθοφόροι δεν άργησαν λοιπόν να ζητήσουν συγγνώμη για τις καταστροφές που προκάλεσαν στο Βατοπέδι αλλά και σε ολόκληρη τη Χαλκιδική το 1305 μ.χ.» Ήταν μια ιστορική ημέρα για τη Μονή Βατοπεδίου και ζούσα τη σημαντικότερη στιγμή της. Είναι εμφανές ότι ο Καταλανός Υπουργός εμπνεύστηκε το λόγο του από τον Ψαλμό του Δαβίδ που αναφέρει ότι 1000 χρόνια για το Θεό είναι μία μέρα. Έτσι, χαριτολογώντας, οι Καταλανοί άργησαν λιγότερο από μία μέρα.

Δεν ξέρω πόσα λεπτά για το Θεό είναι ένα Σαββατοκύριακο, εμείς πάντως Σάββατο πρωί φτάσαμε αεροπορικά στη Θεσσαλονίκη με το φίλο Υφυπουργό Πέτρο Δούκα '71. Μετά από μία ώρα, πίναμε τον καφέ μας στη Ουρανούπολη, το κοντινότερο ορμητήριο για τις Μονές του Αγίου Όρους. Εκεί, ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης, Νίκος Τσιαρτσιώνης μας πληροφόρησε ότι περιμένουμε και τον.. Πάπα! Όλες οι απορίες μου λύθηκαν όταν κατάλαβα ότι επρόκειτο για τον καθόλα συμπαθέστατο βουλευτή Χαλκιδικής κ. Πάππα.

Η Αθωνική Πολιτεία άρχισε να ξεδιπλώνεται στα μάτια μας καθώς το ταχύπλοο έπλεε κατά μήκος της ακτογραμμής του τρίτου ποδιού της

Χαλκιδικής. Κάθε μια Μονή που συναντούσαμε, ένα μοναδικό αρχιτεκτονικό θαύμα! Γρήγορα, φάνηκε η Δάφνη, επίκειο για τις Καρυές που είναι η πρωτεύουσα της Πολιτείας. Μας υποδέχθηκαν θερμά μοναχοί της Μονής Βατοπεδίου, και οδικώς μέσα από μια διαδρομή μοναδικής φυσικής ομορφιάς μάς οδήγησαν στον προορισμό μας, στη Βορειοανατολική ακτή της χερσονήσου. Μπροστά μας, τα επιβλητικά κτήρια της Μονής αιώνες στέκουν ανάμεσα στο καταπράσινο βουνό γεμάτο αγριοκαρυδιές και βελανιδιές και τη συχνά αγριεμένη πελαγίσια θάλασσα. Η υποδοχή πραγματικά εντυπωσιακή. Πάνω από εκατό μοναχοί, ιερομόναχοι στα άμφια, λαϊκοί του Όρους αλλά και κοσμικοί επισκέπτες με επικεφαλής τον Άγιο Ηγούμενο Πατέρα Εφραίμ μας περιμένουν στην είσοδο της Μονής. Ασκητικά πρόσωπα που δέχονται το θαλασσινό αεράκι σαν θείο χάδι. Οι πρώτοι χαιρετισμοί και χειροφιλήματα. Αγιορείτικη υποδοχή όπως προβλέπεται από το βυζαντινό εκκλησιαστικό τυπικό. Η πομπή σχηματίζεται γρήγορα με περίσσεια τάξη και με ψαλμούς περνά το κατώφλι της Μονής. Η είσοδος μας χαιρετίζεται με κωδωνοκρουσίες. Μπροστά ο κλήρος, τα εξαπτέρυγα, τα λάβαρα, μετά οι επίσημοι, ακολουθούν οι υπόλοιποι. Άλλες εποχές, μυρωδιά βυζαντινής ατμόσφαιρας. Άλλοι άνθρωποι, το λειτουργικό όμως για αιώνες το ίδιο.

Το βλέμμα μου ερευνητικό σε έναν κόσμο διαφορετικό από το δικό μου. Αισθάνομαι προσκεκλημένος

από τους θεματοφύλακες της ιστορίας και σέβομαι κάθε μου βήμα. Στην είσοδο της εκκλησίας, όλοι προσκυνούμε με ευλάβεια την άγια εικόνα της Παναγίας. Με κυριεύει ένα έντονο θρησκευτικό συναίσθημα καθώς περνάω το ιστορικό κατώφλι του καθολικού. Ατμόσφαιρα μυσταγωγίας. Ο κεντρικός πολυέλαιος, διαμέτρου 5 μέτρων, περιστρέφεται ρυθμικά δεξιά αριστερά στον άξονά του, ενώ οι δύο πλαϊνοί πολυέλαιοι ταλαντεύονται σαν εκκρεμές. Αυτό γίνεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις εξαιρετικής χαράς σαν ένα είδος πνευματικού χαιρετισμού προς το ανώτερο. Το «Κύριε ελέησον» εναλλάσσεται δέκα φορές από κάθε πλευρά από δύο πολυπληθείς ομάδες μοναχών ψαλτών. «Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια...» Η σκέψις ηρεμεί, το μυαλό ταξιδεύει, και ο χρόνος είναι πια άνευ σημασίας...

Στην τράπεζα που επακολούθησε, το δείπνο μας περίμενε πάνω σε παλιά, βυζαντινά τραπέζια φερμένα από την Πόλη. Πίνακας ζωγραφικής: ζυμωτό ψωμί, φασολάκια φρέσκα με χταποδάκι, σαλάτα, κρασί και λαχταριστά μεγάλα σταφύλια όλα παραγωγή της Μονής. Ο «διαβαστής» από τον άμβωνα, διάβαζε εκκλησιαστικά κείμενα. Έτσι, ανταλλάξαμε χαμηλόφωνα λίγες κουβέντες. Η έννοια της διακονίας, απόλυτα συνυφασμένη με τα ιδεώδη του μοναχισμού, αποκτά εδώ ένα ιδιαίτερο βάρος.

Περάσαμε στο Αρχονταρίκι για καφέ, γλυκό του κουταλιού καρυδάκι και συζήτηση. Η κούραση είναι εμφανής στα πρόσωπα μας. Άλλωστε, στο Άγιο Όρος, τα λιγοστά ρολόγια πάνε 5 ώρες εμπρός με την παλιά βυζαντινή ώρα. Μας οδήγησαν για να αναπαυθούμε στους νεόκτιστους ξενώνες της Μονής.

Απέριττοι, φροντισμένοι με κάθε λεπτομέρεια, πεντακάθαροι. Ακολούθησε «μικροβεγγέρα» στο σαλονάκι έξω από τα δωμάτια των Υπουργών. Τα φώτα ένα ένα άρχισαν να σβήνουν και σύντομα βρεθήκαμε όλοι στις αγκάλες του Μορφέως.

Οι Αμουλγάβαροι Καταλανοί κλήθηκαν στις αρχές του 14ου αιώνα από τον αυτοκράτορα Ανδρόνικο Β΄ Παλαιολόγο ως μισθοφόροι εναντίον των Τούρκων στη Μικρά Ασία. Πληρώθηκαν όμως κατά μία εκδοχή με υπέρτερα χαμηλότερης περιεκτικότητας χρυσό. Άρχισαν λοιπόν τις αγριότητες αρχικά στη Μικρά Ασία και αργότερα στη Θράκη. Εκεί, στην Αδριανούπολη, δολοφονείται ο αρχηγός τους, Roger de Flor. Αρχίζουν τότε τις λεηλασίες, μπαίνουν το 1305 στη Χαλκιδική και στο Άγιο Όρος. Αργότερα κατεβαίνουν στη Θεσσαλία και στη Βοιωτία το 1311 νικούν τους Φράγκους ιππότες των Αθηνών και εγκαθίστανται τελικά στην

Οι πόρτες άνοιξαν και γίναμε μάρτυρες ενός αμύθητου θησαυρού, άγνωστου σε πολλούς. Το μεγαλύτερο μέρος των ανεκτίμητων αυτών κειμηλίων βρέθηκε πρόσφατα τυχαία, όταν ανακαινίζοντας τη Μονή, πίσω από μια παλιά προθήκη ανεκαλύφθη μια κρυφή είσοδος που οδηγούσε σε ένα σκευοφυλάκιο που παρέμενε κλειστό για αιώνες. Οι νυχτερίδες που έμπαιναν από χαραμάδες έκαναν καλά τη δουλειά τους εξαφανίζοντας ποντίκια και σκώρο. Έτσι σώθηκαν χιλιάδες εικόνες, χειρόγραφα, άμφια, βιβλία, εγκόλπια με πολύτιμους λίθους, δεκάδες δισκοπότηρα και άλλα πολλά.

Και να! Έφτασε η μεγάλη στιγμή.

Στο κατάμεστο Αρχονταρίκι, δεν ακουγόταν ούτε ψίθυρος. Οι καθαρές ακτίνες του ήλιου έμπαιναν από τα παράθυρα και αμυδρά ακουγόταν ο ήχος των κυμάτων στην ακτή. Ο Ισπανός καλεσμένος στάθηκε εμπρός από τον Ηγούμενο Εφραίμ, τον κοίταξε στα μάτια και με λόγια απλά, γεμάτα όμως νόημα και μεγαλείο ζήτησε το μεγάλο ΣΥΓΓΝΩΜΗ! Η στιγμή αυτή έμεινε στο μυαλό μου για αρκετή ώρα ζωντανή. Με άφησαν αδιάφορο οι προσφωνήσεις και

οι ανταλλαγές δώρων που ήταν προγραμματισμένες μετά.

Η γιορτινή τράπεζα που ακολούθησε με μεγαλοπρέπεια τέλειωσε γρήγορα. Στην έξοδο μας ευλογούσε ο Ηγούμενος. Απέναντί του, 3 μοναχοί σκυφτοί σε στάση προσκυνήματος: ο Τραπεζάρχης, ο Μάγειρας και ο Διαβαστής ζητούσαν σιωπηλά συγγνώμη για κάτι που τυχόν δεν μας ικανοποίησε. Πόσο νόημα άραγε έχουν οι δικές μας καθημερινές συγγνώμες;

Η ουράνια επί γης πολιτεία χάνεται στο σούρουπο. Τα χέρια των μοναχών χαιρετούν ακόμα. Ο Θεός να τους δίνει δύναμη να συνεχίσουν αυτό που κάνουν.

Το παρόν κείμενο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Εστία» στις 21 Νοεμβρίου 2005

“ Το βλέμμα μου ερευνητικό σε έναν κόσμο διαφορετικό από το δικό μου. Αισθάνομαι προσκεκλημένος από τους θεματοφύλακες της ιστορίας ”

Άμφισσα. Τώρα οι Καταλανοί έρχονται με καλό σκοπό. Το βυζαντινό κτήριο μέσα στο οποίο φυλάσσονται πολύτιμα κειμήλια αναστηλώθηκε εξολοκλήρου από την Καταλανική κυβέρνηση ως συμβολική αποζημίωση.

Σκοτάδι ακόμη οι καμπάνες μας καλούσαν στον όρθρο. Φροντίσαμε να είμαστε συνεπείς. Όχι όμως έτοιμοι για τέτοια πολύωρη δοκιμασία. Τα στασίδια άβολα αλλά αναγκαία κάποια στιγμή. Όταν τα μάτια βαραινούν, με ευγένεια ο «αφυπνιστής» σε επαναφέρει ακουμπώντας το χέρι του διακριτικά στο στήθος σου.

Ξημέρωσε η γιορτινή ημέρα. Έτοιμοι όλοι για τα θηρανοίξια του αναστηλωμένου σκευοφυλακίου. Ο Ισπανός Υπουργός και οι δύο Έλληνες συνάδελφοί του μοιράστηκαν τα τρία κλειδιά.

Συνέντευξη στο Σωτήρη Φωτέα '02

Αριστούχος απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, ο Όμηρος Κοσμίδης '86, είναι αυτό που είθισται να λέμε «άνθρωπος της τέχνης» ...εις βάρος των οικονομικών σπουδών. Έχει στο ενεργητικό του πληθώρα συμμετοχών σε εκθέσεις ζωγραφικής, την οποία άλλωστε θεωρεί πυρήνα της δραστηριότητάς του, σημαντική συμβολή στη σκηνογραφική, ενδυματολογική και υποκριτική υποστήριξη θεατρικών παραστάσεων και έμφυτη αγάπη για την κινούμενη εικόνα, όπως άλλωστε μαρτυρά και η ενασχόλησή του με το χώρο της χορευτικής performance. Θεωρεί την τέχνη «καθρέπτη» των κοινωνικών αξιών, επικροτεί την αλληλεπίδραση των μορφών της, λυτρώνεται από την επικοινωνία με το κοινό και πιστεύει στην αρμονική σύζευξη πραγματικού και φανταστικού, κατά τον ίδιο τρόπο που και ο ίδιος συνδυάζει τη θάλασσα με το βουνό ως ερασιτέχνης ιστιοπλόος και χειμερινός σκιέρ! Μας μίλησε για τη ζωή και το έργο του, βοηθώντας μας να γίνουμε κοινωνοί των αντιλήψεών του για το χώρο που υπηρετεί.

Πώς προέκυψε η ενασχόλησή σας με τη ζωγραφική; Ήταν επιλογή ζωής ή αποτέλεσμα συγκυριών; Υπήρξαν κάποιοι καθοριστικοί παράγοντες που σας ώθησαν στο χώρο της τέχνης;

Η τέχνη λειτούργησε για μένα ως χώρος έμπνευσης και καταφυγής, από μικρή ηλικία. Το θέατρο καθώς και οι αίθουσες τέχνης, οι γεμάτες χρώμα και φως, όπως το απέδωσαν οι Έλληνες καλλιτέχνες, με μάγεψαν από την πρώτη επαφή. Όμως η απόφαση να γίνω ζωγράφος προέκυψε δύο χρόνια μετά την αποφοίτησή μου από το Κολλέγιο. Σπούδαζα οικονομικά στο πανεπιστήμιο του Πειραιά, όταν συνειδητοποίησα ότι δεν ανήκω εκεί.

Μετά από σοβαρή σκέψη και έντονο προβληματισμό αποφάσισα να προετοιμαστώ και να λάβω μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας. Η απόφαση αυτή ήταν το αποτέλεσμα μιας δυνατής εσωτερικής επιταγής, που με οδήγησε με επιτυχία στην εκδήλωση άγνωστων πτυχών του εαυτού μου, χρησιμοποιώντας την γλώσσα των χρωμάτων και των αισθήσεων.

Η θεματολογία σας αντλείται από τις βιωματικές σας εμπειρίες ή κινείται σ' ένα επίπεδο μη ρεαλιστικό; Είναι δυνατή η σύζευξη των δύο αυτών κόσμων, πραγματικού και φανταστικού, στο πλαίσιο της ίδιας καλλιτεχνικής δημιουργίας;

Προσπαθώ να φέρω στο φως του αντικειμενικού κόσμου τις βιωματικές μου εμπειρίες με έναν τρόπο που να είναι αντιληπτός, όχι τόσο από τον νου, αλλά από τις αισθήσεις.

Χρησιμοποιώ τις εικόνες του πραγματικού, τις επεξεργάζομαι στον εσωτερικό μου χώρο, όπου όλα γίνονται φως και σκιά, χρώμα και ήχος. Σε αυτό το σημείο μπορώ να πω ότι πραγματικό και φανταστικό γίνονται ένα σύνολο. Αυτό το σύνολο αποτυπώνω στα έργα μου.

Ακόμα και στην πιο ελεύθερη υποκειμενική σύνθεση, όπου η φαντασία εκφράζεται σε απόλυτο βαθμό, υπάρχει κατά την γνώμη μου, βάση ρεαλιστική.

Η τεχνοτροπία, το ύφος ενός καλλιτέχνη, αποτελεί προϊόν αποδοχής ενός συγκεκριμένου ρεύματος ή συντίθεται από πολυμερείς επιδράσεις; Πώς θα περιγράφατε την καλλιτεχνική σας ταυτότητα; Υπάρχει κάποιο καλλιτεχνικό ρεύμα που σας έχει επηρεάσει ιδιαίτερα;

Υποδέχομαι τις επιδράσεις του περιβάλλοντος κόσμου διαρκώς. Αφουγκράζομαι όχι μόνο τις σύγχρονες καλλιτεχνικές τάσεις, αλλά και όλο το φάσμα της σύγχρονης ζωής. Αφήνομαι να επηρεαστώ και κατά την διαδικασία αυτή προκύπτει σχεδόν αυθόρμητα ο προσωπικός μου λόγος, η δική μου εικόνα. Κατά συνέπεια δεν θα μπορούσα να ξεχωρίσω κάποιον καλλιτέχνη ή ένα ρεύμα δημιουργών που με καθορίζει.

Η τεχνοτροπία και το ύφος μου μετουσιώνονται με το πέρασμα του χρόνου και αλλάζουν, όπως ακριβώς αλλάζει και η ζωή. Κάθε φορά, απέναντι στη λευκή επιφάνεια, στέκομαι σαν να είναι η πρώτη φορά. Με πλημμυρίζει η αίσθηση της ελευθερίας και μια δυνατή ανάγκη να εκφρασθώ. Είναι η στιγμή που αρχίζει το ταξίδι...

Στη φάση της δημιουργίας ενός πίνακα, σας ενδιαφέρει πρωτίτως η προσωπική καλλιτεχνική σας έκφραση ή η επικοινωνία με το κοινό στο οποίο απευθύνεστε;

...το ταξίδι της δημιουργίας ενός έργου είναι μοναχικό και προσωπικό. Είναι πολλές φορές ακατάληπτο και για τον ίδιο τον καλλιτέχνη.

Εκφράζομαι μέσα από έναν διάλογο με το έργο, χωρίς να φιλοξενώ άλλη σκέψη όπως είναι η επικοινωνία με το κοινό. Βαθαίνω προς το αληθινό μέσα μου.

Η δημιουργία μοιάζει με μια επίσκεψη – κατάδυση σε βαθιά νερά. Η εμπειρία είναι τόσο δυνατή, που οι φωνές του «επάνω κόσμου» χάνονται. Μοιάζει να είναι σχήμα οξύμωρο, αλλά όσο πιο αυθεντικά και προσωπικά έχω εκφραστεί σε ένα έργο, τόσο μεγαλύτερη είναι η απήχηση που έχει στον κόσμο.

Ποια συναισθήματα κυριαρχούν πριν από μια έκθεση και τι ρόλο διαδραματίζει η στάση του κοινού;

Τον περασμένο Μάιο με την ομάδα Dance Plastique, παρουσιάσαμε στα πλαίσια του Φεστιβάλ Σύγχρονου Χορού μια performance. Επιχειρήσαμε να αποδώσουμε έναν τρισδιάστατο, κινούμενο καμβά μέσα από μια σύγχρονη ματιά, που περιλαμβάνει κίνηση, χρώμα και ήχο. Λίγο πριν ανέβω στην σκηνή, καθώς συμμετείχα στην

ΟΜΗΡΟΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ '86

performance, τα συναισθήματα εναλλάσσονται διαρκώς. Είχα ένα ερωτηματικό για την υποδοχή του έργου, για το πώς θα ακουμπήσει στις αισθήσεις του κόσμου, αν θα τους ταξιδέψει ή θα τους αφήσει αμέτοχους. Οπωσδήποτε είχα τρακ και αισθανόμουν ταυτόχρονα ως οικοδεσπότης και φιλοξενούμενος.

μέσα στον εικαστικό χώρο που δημιουργώ.

Υπάρχει ζωντανή αλληλεπίδραση. Οι ανάγκες του θεατρικού έργου θέτουν τις βασικές δομές του χώρου, οι οποίες με την σειρά τους προσδιορίζονται εικαστικά με ελευθερία και καθορίζουν την τελική εικόνα. Κατά την διάρκεια της παράστασης, τα σκηνικά ζωντανεύουν και συνεχίζουν να ηχούν ακόμα και όταν ηθοποιοί και θεατές έχουν αποχωρήσει.

Ακριβώς τα ίδια συναισθήματα με αγγίζουν και πριν από μια έκθεση ζωγραφικής. Με το «άνοιγμα της αυλαίας» έρχεται η λύτρωση,

Υπόκειται η τέχνη σε περιορισμούς; Είναι θεμιτή η επεμβατικότητα δημόσιων φορέων με επίκληση του «προκλητικού» χαρακτήρα μιας δημιουργίας ή συνιστά απαγορευμένη μορφή λογοκρισίας;

Όπως ακριβώς ο σπόρος χρειάζεται γόνιμη γη για να αναπτυχθεί, έτσι και η τέχνη χρειάζεται ελευθερία. Αν μελετήσουμε την ιστορία, θα διαπιστώσουμε ότι η τέχνη ήταν και συνεχίζει να είναι ένας εύγλωττος καθρέπτης που ανακλά την συνολική κατάσταση της κοινωνίας της κάθε εποχής. Κατά συνέπεια αν λογοκρίνουμε την τέχνη, είναι σαν να κρύβουμε τον καθρέπτη που αντανακλά το πρόσωπό μας, χάνοντας την ευκαιρία να συνειδητοποιήσουμε την πραγματική μας εικόνα. Αν φτάσαμε στο σημείο να αντικρίζουμε έργα προκλητικού χαρακτήρα, ας αναρωτηθούμε καλύτερα για την ποιότητα της σύγχρονης κοινωνικής ζωής και ας επέμβουμε στην αιτία και όχι στην εκδήλωση του φαινομένου.

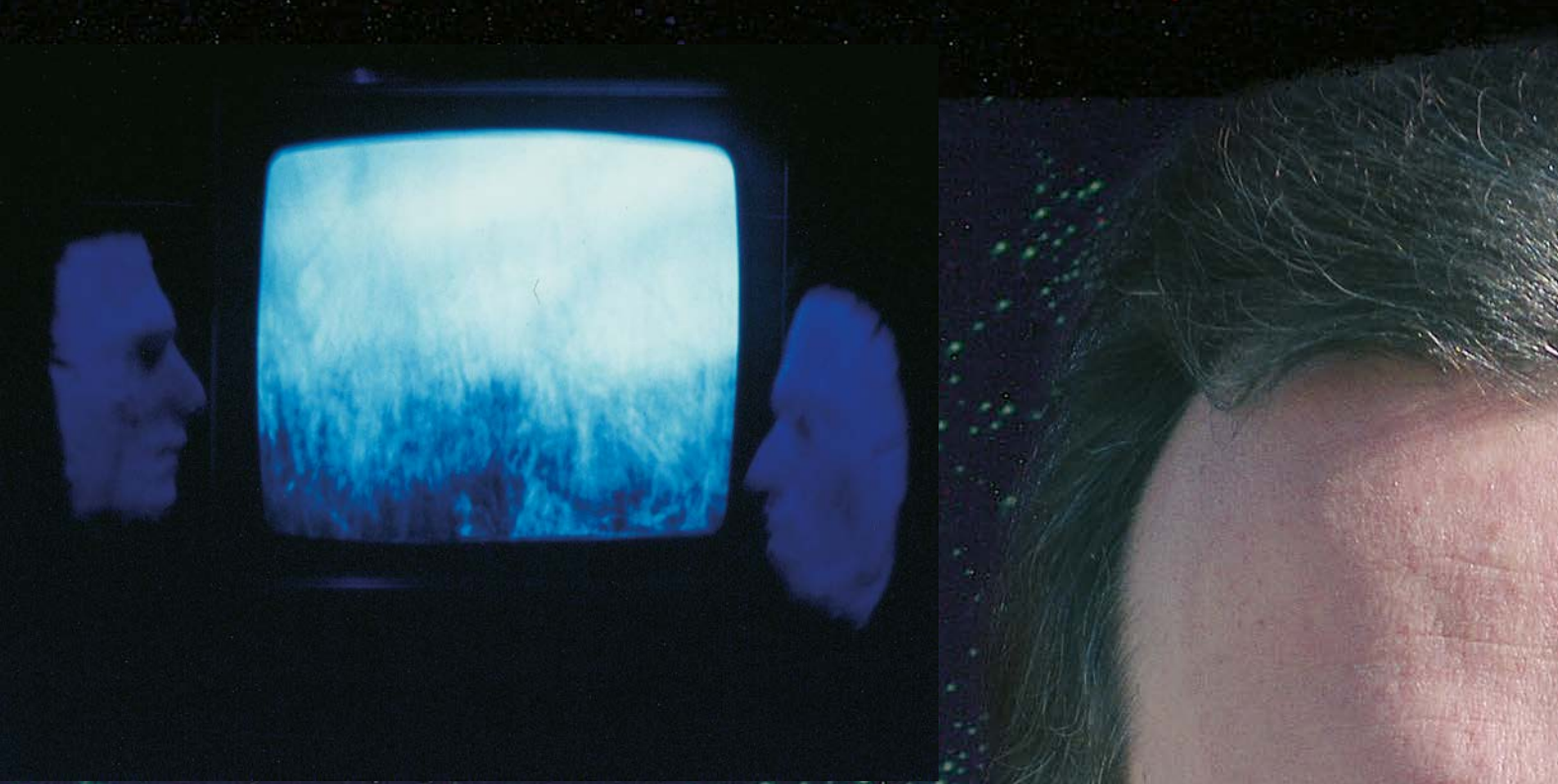
Θα όριζα την καλλιτεχνική δημιουργία σαν την διαδικασία της προσωπικής διατύπωσης της ίδιας της ζωής όπως την βιώνει ο κάθε δημιουργός. Έχει το δικαίωμα να αυτο-

καθώς αρχίζει ο διάλογος με το κοινό. Πάνω στην σκηνή, καθώς κυλάει αργά ο χρόνος, αισθάνομαι να παίρνω απαντήσεις. Στον διάλογο με το κοινό, υπάρχει για μένα ένα δώρο. Μου το προσφέρει, μια ματιά, η έκφραση του προσώπου του θεατή, το σχόλιό του για το έργο.

Έχετε να επιδείξετε μια αξιόλογη δράση στην εικαστική υποστήριξη θεατρικών παραστάσεων. Πώς αλληλεπιδρούν οι δύο αυτές διαφορετικές μορφές τέχνης;

Ο χώρος του θεάτρου ασκεί επάνω μου μια μαγική επίδραση. Μου δίνει την ευκαιρία να δω μια ιδέα μου να πραγματοποιείται σε μεγάλες διαστάσεις και ταυτόχρονα να φιλοξενεί τη θεατρική δράση. Απολαμβάνω την κίνηση των ανθρώπων

λογοκρίθει ή όχι. Προσωπικά επιλέγω να μιλήσω και για τις πιο «δύσκολες» πτυχές του εαυτού μου μέσα από όρους αρμονίας. Ακόμα και αν χρησιμοποιήσω τα μελανότερα των χρωμάτων, ο απώτερος στόχος μου είναι η κάθαρση στο φως. Ο αποτελεσματικότερος δημόσιος φορέας, όσον αφορά στην αποδοχή ή μη ενός έργου τέχνης είναι ο θεατής. Επιζητώ όμως έναν θεατή ενεργητικό σαν δέκτη, κατέχοντας την στοιχειώδη καλλιτεχνική παιδεία.

Με τι ασχολείστε αυτή την περίοδο και ποια τα μελλοντικά σας σχέδια;

Δραστηριοποιούμαι συγχρόνως σε πολλά πεδία. Πάντα έχω ως βάση την ζωγραφική, είναι ο πυρήνας μου. Ταυτόχρονα προετοιμάζω μία εγκατάσταση, η οποία θα περιλαμβάνει εικαστικό χώρο, performance και video projection. Εργάζομαι για το video στον υπολογιστή και παρακολουθώ σε τακτά χρονικά διαστήματα, σεμινάρια χορού butoh για την προετοιμασία της performance. Επιθυμώ να εντάξω στο

καλλιτεχνικό έργο πολλές διαστάσεις, χωρίς να χαθεί η συνοχή του τόσο στη διαδικασία δημιουργίας, όσο και στο αποτέλεσμα.

Κύριε Κοσμίδη, σας ευχαριστούμε θερμά.

Ευχαριστώ τον «Ερμή» και τους συντελεστές του, για την τιμή που μου έκαναν να φιλοξενήσουν τις σκέψεις και το έργο μου.

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το ετήσιο χριστουγεννιάτικο πάρτι στη Λέσχη του Συλλόγου, την Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου 2005. Εκατοντάδες απόφοιτοι, όλων των ηλικιών, δημιούργησαν μια ιδιαίτερα ευχάριστη ατμόσφαιρα, που σε συνδυασμό με το εορταστικό κλίμα των ημερών έδωσε την ευκαιρία χαλάρωσης και διασκέδασης.

Η βραδιά τα είχε όλα! Ποτό, συναντήσεις, συζητήσεις σε «πηγαδάκια», μουσική αλλά και πολύ χορό με ... πρωταγωνιστές άτομα-έκπληξη! Όλοι διακατέχονταν από ευφορία για αυτήν την ευκαιρία συνάντησης με αγαπημένους ανθρώπους από το Σχολείο και για την έναρξη των διακοπών.

Το ραντεβού ανανεώθηκε για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας, το Σάββατο 4 Φεβρουαρίου 2006, με την ευχή το νέο έτος να είναι γεμάτο από υγεία, ευτυχία και δημιουργία.

Χορηγοί της εκδήλωσης
τους οποίους ευχαριστούμε θερμά
για τη συμβολή τους
στην επιτυχή πραγματοποίησή της,
ήταν οι εξής:

Γεώργιος & Άννα Κοκοτού
(ΣΕΜΕΛΗ Α.Ε.)

Στέφανος Έλλιот '90
(CAKE)

Κωνσταντίνος Πρόκος '86
(ΠΡΟΚΟΣ Α.Ε.)

**Ελεάνα Καραμαλάκου
& Βασίλης Μεντζελόπουλος '83**
(COCKTAILS & DREAMS)

Ευχαριστούμε επίσης
τον κ. **Δημήτρη Καπετανάκη '88**
(κατάστημα Photo Optica)
και την εταιρεία Diageo.

Ενημέρωση

Από τη Γενική Γραμματέα του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ, Ελένη Αλεξίου '92

Τ αγαπητοί συναπόφοιτοι,

τους τελευταίους μήνες πριν από τις πρόσφατες εκλογές του Συλλόγου πολλά είχαν ειπωθεί και... τυπωθεί. Για μία ακόμη φο-

ρά όμως οι απόφοιτοι διέψευσαν τους «κινδυνολόγους» και απέδειξαν ότι οι αρχές του Σχολείου είναι ριζωμένες βαθιά μέσα τους.

Οσο κρίσιμες κι αν είχαν χαρακτηριστεί οι εκλογές, όσο κρίσιμες κι αν πράγματι ήταν, διεξήχθησαν σε πολύ ηρεμότερο κλίμα απ' ό,τι είχε αρχικά διαφανεί. Στις 16 Οκτωβρίου 2005 πέρασαν την πόρτα του Μπενακειού 1300 περίπου απόφοιτοι, οι περισσότεροι από τους οποίους συζήτησαν με τους συμμαθητές τους, εξέφρασαν τις απόψεις τους για το Σύλλογο στους υποψη-

φίους και ήπιαν ένα ποτό στη Λέσχη.

Σημαντικό είναι ότι σημειώθηκε και πάλι **αύξηση των ψηφισάντων κατά ποσοστό 12%** (1.295 έναντι 1.156 το 2003), ενώ ο αριθμός των ψηφισάντων ανά έτος διαμορφώθηκε, όπως εμφανίζεται στον κατωτέρω πίνακα. Εκφράζουμε και πάλι τις θερμές ευχαριστίες μας στην Εφορευτική Επιτροπή, η οποία λειτούργησε υποδειγματικά.

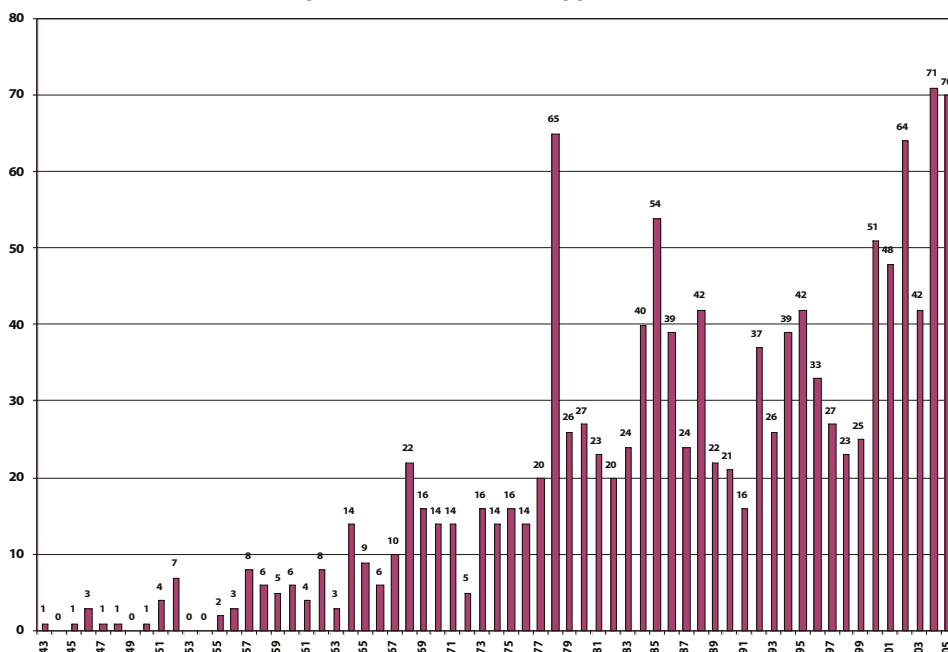
Το Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα στις 25.10.2005 και έχει ήδη συνεδριάσει 4 φορές. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι σημαντικές αποφάσεις λαμβάνονται ομόφωνα, ενώ παρίστανται τακτικά στις συνεδριάσεις και απόφοιτοι εκτός του Δ.Σ. Με ομόφωνη απόφασή του στις 8.11.2005 το Δ.Σ. όρισε τους βασικούς τομείς δράσης του ως εξής:

1. Οικονομικά- Υπεύθυνος **Άρης Παπαδόπουλος '84** (Ταμίας). Πρώτος και δυσκολότερος στόχος είναι η ενίσχυση των οικονομικών του Συλλόγου μέσω αύξησης των ταμειακά ενήμερων μελών. Επιδιώκεται η -διαδικαστική- διευκόλυνση της πληρωμής της συνδρομής (μέσω τραπεζικών λογαριασμών και πιστωτικών καρτών), καθώς και η διασφάλιση της ανταποδοτικότητας της συνδρομής μέσω συγκεκριμένων προνομίων.

2. Career Placement Office - Υπεύθυνος **Γιώργος Καλοφωλιάς '81** (Α' Αντιπρόεδρος). Η ομάδα του C.P.O. θα επιδιώξει την οργάνωσή του βάσει επαγγελματικού προτύπου, θα πρέπει δε να εξασφαλιστούν χορηγίες εκτός τακτικού ταμειακού προγράμματος.

3. Επικοινωνία: Υπεύθυνη **Κατερίνα Γκαγκάκη '90** (Β' Αντιπρόεδρος). Στις αρμοδιότητες του τομέα εμπίπτει η επίβλεψη της έκδοσης του ΕΡΜΗ, η θεσμοθέτηση τακτικής ηλεκτρονικής επικοινωνίας με τους αποφοίτους

Εκλογές ΣΑΚΑ 2005 - Ψήφοι ανά έτος

(ήδη έχουν αποσταλεί δύο μηνιαίες ενημερώσεις στους αποφοίτους για τις δραστηριότητες του Συλλόγου), ο εμπλουτισμός της λειτουργίας της ιστοσελίδας του Συλλόγου και η αναβάθμιση του ρόλου των class agents με στόχο την ουσιαστική επαφή με τους αποφοίτους όλων των ηλικιών.

4. Εκδηλώσεις - Λειτουργία Λέσχης: Υπεύθυνη **Ελένη Αλεξίου '92** (Γεν. Γραμματέας). Κύριος στόχος της επιτροπής είναι η διοργάνωση εκδηλώσεων (ψυχαγωγικών, πολιτιστικών και επιστημονικών) σε τακτά διαστήματα, η αναβάθμιση της λειτουργίας της Λέσχης και η ενίσχυση της λειτουργίας των Ομίλων.

5. Σχέσεις με φορείς του Ε.Ε.Ι.: Υπεύθυνος **Σέργιος Αμπαριώτης '78** (Πρόεδρος). Η επιτροπή θα επιδιώξει την επαφή με όλους τους φορείς του Ιδρύματος (Δ.Σ. ΕΕΙ, Board of Trustees, Σύλλογοι Γονέων και Καθηγητών, Διευθύνσεις Σχολείων), αλλά και με τους εκπροσώπους των Μαθητικών Κοινοτήτων.

Επίσης, αποφασίστηκε ομόφωνα η σύσταση δύο «διατομεακών» επιτροπών:

α) **Επιτροπή για τις Νέες Τεχνολογίες (Ι.Τ.):** Η επιτροπή έχει ήδη προβεί σε έλεγχο και καταγραφή των υπαρχόντων ηλεκτρονικών συστημάτων του Συλλόγου, θα αναλάβει δε και το συντονισμό της λειτουργίας της ιστοσελίδας του Συλλόγου με αυτήν του Ε.Ε.Ι.

β) **Επιτροπή Χορηγιών:** Πρόκειται άμεσα να αναζητηθούν συγκεκριμένοι χορηγοί για μεγάλα χορηγικά πακέτα, τα οποία θα βασίζονται στις κύριες δραστηριότητες του Συλλόγου.

Διευκρινίζεται ότι όλα τα

μέλη του Δ.Σ. μετέχουν σε έναν τουλάχιστον από τους παραπάνω τομείς.

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι στις **05.12.2005** πραγματοποιήθηκε στη Λέσχη μία πρώτη **συνάντηση μεταξύ των Διοικητικών Συμβουλίων του Ε.Ε.Ι. και του ΣΑΚΑ**, κατά την οποία κατέστη σαφής η κοινή πρόθεση των Συμβουλίων να συνεργαστούν προς όφελος του Σχολείου.

Το ήρεμο κλίμα και τα χαμόγελα της ημέρας των εκλογών συνεχίζουν να είναι έντονα αισθητά 2 και πλέον μήνες μετά. Τα μέλη του Δ.Σ. και πολλοί απόφοιτοι συναντιούνται τακτικά στη Λέσχη, η οποία πραγματικά έχει «ζωντανέψει».

Ο Μουσικός Όμιλος έχει διοργανώσει δύο live εμφανίσεις (μία με ξένη ροκ μουσική και μία αναδρομή στο ελληνικό τραγούδι), ο Θεατρικός Όμιλος με εβδομαδιαίες συναντήσεις ετοιμάζει την παράσταση του 2006, η επιτροπή των εκδηλώσεων (που συνδριάζει κάθε Δευτέρα) διοργάνωσε το Χριστουγεννιάτικο party του ΣΑΚΑ και προγραμματίζει τις λεπτομέρειες της πρωτοχρονιάτικης πίτας (Σάββατο 04.02.2006), ενώ το μπαρ της Λέσχης έχει εμπλουτιστεί σημαντικά (με σάντουιτς, σαλάτες και... άλλες εκπλήξεις).

Ειλικρινά θεωρώ εξαιρετική τιμή και τύχη τη συμμετοχή μου στο παρόν Συμβούλιο.

"If I can make all the ballads, I care not who makes the laws.

Our unity of purpose is the source of our ballads."

* Τα λόγια αποδίδονται από τον Homer Davis σε μέλος του Δ.Σ. του Ε.Ε.Ι. το 1959. Homer W. Davis - The Story of Athens College (σ. 413).

Σας περιμένουμε

στο Χορό της Πίτας

του Συλλόγου

το Σάββατο

4

Φεβρουαρίου 2006

και ώρα 9 μ.μ.

στο ΚΑΠΠΣ

Με χορευτικό πρόγραμμα,

ζωντανή μουσική από αποφοίτους,

φαγητό, ποτά και ...

πολλές άλλες εκπλήξεις!

Ο ΣΑΚΑ τιμά τα 80 χρόνια από την ίδρυση του Κολλεγίου και 75 χρόνια από την ίδρυση του Συλλόγου στο ΚΑΠΠΣ

Του Άρη Παπαδόπουλου '84, Ταμία του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ

Το νέο ΔΣ του ΣΑΚΑ δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ενίσχυση και τη βελτίωση της οικονομικής θέσης του Συλλόγου. Η Επιτροπή Οικονομικών έχει θέσει ως κύριο στόχο: (α) να επανεξετάσει τη συνολική διαδικασία είσπραξης συνδρομών και (β) να δημιουργήσει κίνητρα για την αύξηση των ταμειακά ενημερων μελών.

Παράλληλα, θεωρούμε σκόπιμο να ενημερώνουμε τα μέλη σε τακτή βάση για την εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών του Συλλόγου. Στον κατωτέρω Πίνακα παρουσιάζονται τα συνοπτικά μεγέθη της προηγούμενης χρήσης και του προϋπολογισμού της τρέχουσας.

ποσά σε € χιλ.	Actuals 2004-05	Budget 2005-06
Έσοδα συνδρομών	175.4	221.0
Έσοδα από λοιπές εκδηλώσεις / δραστηριότητες	100.0	114.1
Σύνολο Εσόδων	275.5	335.1

Πάγια / λειτουργικά έξοδα	193.3	207.6
Έξοδα από λοιπές εκδηλώσεις / δραστηριότητες	103.6	122.9
Σύνολο Εξόδων	296.8	330.5

Πλεόνασμα / (Ελλείμμα) χρήσης	-21.4	4.6
-------------------------------	-------	-----

Το ζημιογόνο αποτέλεσμα της παρελθούσας χρήσης οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη μείωση του αριθμού των συνδρομών και στην αύξηση του κόστους (προμήθειας) είσπραξης.

Βασικές κατευθύνσεις του νέου προϋπολογισμού:

■ Οι σταθερές πηγές εσόδων και οι λειτουργικές δαπάνες εκτιμώνται με βάση τα σημερινά δεδομένα λειτουργίας του Συλλόγου και αποτυπώνονται στην πραγματική τάξη μεγέθους.

■ Οι λοιποί τομείς δραστηριότητας (Εκδηλώσεις, CPO, Αθλητικά, Υποτροφίες κ.λπ.) ενδέχεται να παρουσιάσουν διαφοροποίηση σε τάξη μεγέθους. Ωστόσο, θα τηρηθεί από τις αντίστοιχες Επιτροπές η αρχή της «Αυτοχρηματοδότησης», ώστε να μην υπάρξει αρνητική επίδραση στο τελικό αποτέλεσμα της χρήσης.

Η παραδοσιακή μέθοδος πληρωμής των συνδρομών επιβαρύνει το Σύλλογο με σημαντικό κόστος προμήθειας. Έχει ήδη ξεκινήσει η προσπάθεια επανασχεδιασμού της διαδικασίας και η διερεύνηση εναλλακτικών μεθόδων (πάγια εντολές, Saka Visa, δημιουργία κινήτρων κ.λπ.). Θα επανέλθουμε σύντομα με προτάσεις και πόρισματά.

Προς το παρόν, θα θέλαμε να σας γνωστοποιήσουμε τους αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών που τηρεί σήμερα ο ΣΑΚΑ και στους οποίους μπορεί να γίνει **απευθείας κατάθεση** της συνδρομής (ακόμα και μέσω phone banking), ενημερώνοντας στη συνέχεια τη Γραμματεία (τηλ. 210-6722067). Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζετε ότι ο Σύλλογος εισπράττει καθαρό το συνολικό ποσό της συνδρομής σας, χωρίς προμήθειες.

Αριθμοί Λογαριασμών ΣΑΚΑ για απευθείας κατάθεση της ετήσιας συνδρομής:

- **ALPHA BANK** (Κατ. Ψυχικού)
Αριθ. Λογ. 359-0023-1001-1051
- **EUROBANK** (Κατ. Ψυχικού)
Αριθ. Λογ. 0026.0036.60.0200500595
- **NOVABANK** (Κατ. Ψυχικού)
Αριθ. Λογ. 038 116/ 0000577695

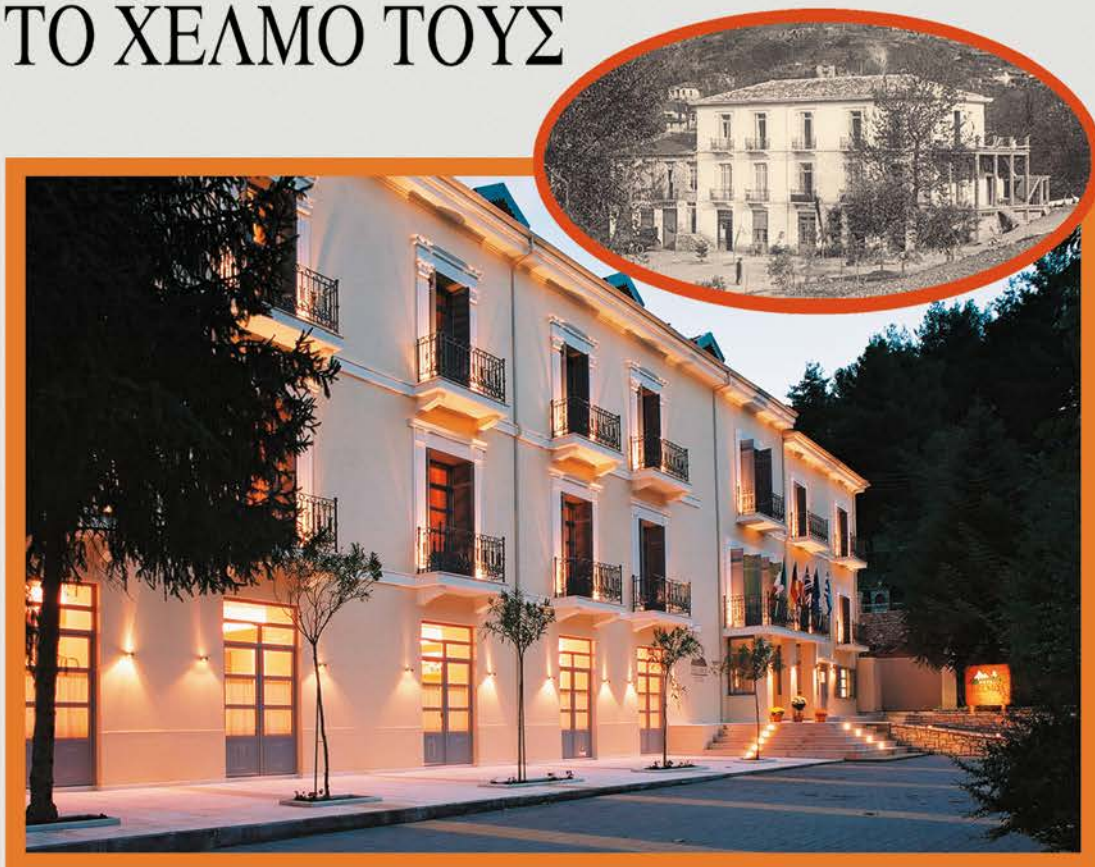
Solidus ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
 ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
 ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ EUREX - ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΤ.Ε.Σ.Ε.Π

**Όλα τα ανεπτυγμένα χρηματιστήρια μετοχών
και παραγώγων στο πιάτο σας**

AMEX NYSE NASDAQ XETRA MATIF EURONEXT EUREX CBOT GLOBEX

SOLIDUS SECURITIES Ανώνυμος Χρηματιστηριακή Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών
 Λοιζής Ριανκούρ 64, Πύργος Απόλλων 115 23 Αθήνα, Τηλ: 210 69 25 500, Fax: 210 69 85 421 URL: www.solidus.gr

ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΞΑΝΑΒΡΙΣΚΟΥΝ ΤΟ ΧΕΛΜΟ ΤΟΥΣ

Το Δεκέμβριο του 2005 άνοιξε το ξενοδοχείο που σημάδεψε την ιστορία της περιοχής των Καλαβρυτών τον προηγούμενο αιώνα.

Στην κεντρική αλλά και ήσυχη Πλατεία Ελευθερίας, ριζικά ανακαινισμένο, με νέες αίθουσες εκδηλώσεων, εστιατορίου και bar, το ξενοδοχείο σας περιμένει έτοιμο να σας προσφέρει υπηρεσίες πρώτης κατηγορίας.

Πλατεία Ελευθερίας 1, Καλάβρυτα 250 01
τηλ: 26920.29222, fax: 26920.29225, www.hotelhelmos.gr

Μια νέα εποχή

Των Μαριλένας Σαμαρά '95, Μίλλκας Χασιώτη '04, Παναγιώτη Ψαλτάκη '00

Συζητήσεις υπήρξαν άφθονες, οι αντιρρήσεις ήταν αρκετές, τα προβλήματα σαφή και οι δυσκολίες του παρελθόντος μάλλον ανασταλτικοί παράγοντες σε κάθε προοδευτική τάση: Μια απόφαση «επανεκκίνησης», αναβίωσης του CPO (Career Placement Office) φάνηκε στην αρχή μεγάλο ρίσκο, χωρίς προοπτικές επιτυχίας... Ήταν πράγματι μια εύκολη λύση, να θάψουμε στα «καλώς ή και κακώς, ενίοτε, κείμενα» του παρελθόντος, την προσπάθεια αυτών των ανθρώπων που επάνδρωσαν πριν από κάποια χρόνια αυτή τη ιδέα και της έδωσαν σάρκα και οστά. Μια λύση ωστόσο, που αποδείχτηκε μάλλον ασύμβατη προς τα «πιστεύω» και τις φιλοδοξίες όλων μας ως ενεργών αποφοίτων του Σχολείου αυτού. Με πλήρη επίγνωση των δυσχερειών του εγχειρήματος και ανάληψη των ευθυνών μας, η απόφαση ελήφθη: Το CPO αναβιώνει. Γιατί οι απόφοιτοι του Σχολείου μας το αξίζουν και οι περιστάσεις της σύγχρονης ζωής επιβάλλουν την ύπαρξη και τη σωστή λειτουργία του.

*Τι είναι το CPO
ή αλλιώς Γραφείο Ακαδημαϊκής Αλληλεγγύης
(Career Placement Office);*

Το CPO είναι μία υπηρεσία στην οποία θα μπορούν να απευθύνονται, καταθέτοντας το βιογραφικό τους, οι απόφοιτοι οι οποίοι αναζητούν εργασία σε οποιονδήποτε επαγγελματικό κλάδο, αλλά και αυτοί που προσφέρουν εργασία και επιθυμούν να επανδρώσουν τις επιχειρήσεις τους με συναποφοίτους τους. Μέσω αυτής της υπηρεσίας θα έρχονται οι ενδιαφερόμενοι απόφοιτοι σε επαφή με διάφορες επιχειρήσεις που ζητούν με τη σειρά τους στελέχη. Βασικότερος στόχος είναι η όσο το δυνατόν καλύτερη προώθηση των αποφοίτων στον επαγγελματικό στίβο, με την πεποίθηση ότι η προσπάθεια αυτή αποτελεί την ύψιστη εκδήλωση αλληλοϋποστήριξης και αλληλεγγύης μεταξύ όλων ημών, που μας συνδέει με το Σχολείο από το οποίο αποφοιτήσαμε.

Η προσπάθεια αυτή αποτελεί χωρίς αμφιβολία μια πρόκληση για όλους μας, η οποία για να επιτύχει, προϋποθέτει σοβαρότητα, επιμέλεια, προγραμματισμό και επαγγελματισμό, καθώς είναι πλέον γεγονός ότι η αγορά εργασίας είναι χώρος σκληρού ανταγωνισμού και περιορισμένων ευκαιριών. Η βάση όλου του οικοδομήματος του CPO – και εντέλει όλων των δραστηριοτήτων του ΣΑΚΑ – είναι η εδραίωση μιας ακλόνητης εμπιστοσύνης μεταξύ του Συλλόγου και των μελών του. Αφενός δηλαδή, να παγιωθεί στη συνείδηση όλων των νέων αποφοίτων, ότι, όταν βρεθούν σε κατάσταση αναζήτησης θέσεων εργασίας, μπορούν και πρέπει να απευθυνθούν χωρίς δισταγμό στο Σύλλογο, που θα τους βοηθήσει αποτελεσματικά και με συνέπεια, ικανοποιώντας τις απαιτήσεις τους κατά τις πραγματικές συνθήκες αγοράς εργασίας. Αφετέρου δε, το γραφείο του CPO πρέπει να οργανωθεί με τέτοιο τρόπο και να αποκτήσει τέτοιο κύρος

και επαγγελματισμό, έτσι ώστε να απευθύνονται σε αυτό οι επιχειρήσεις, συνδεδεμένες με το ΣΑΚΑ, αλλά και ανεξάρτητες από αυτόν, για την επάνδρωσή τους.

Οργάνωση του CPO

Το σύστημα του CPO απαιτεί μεθοδικότητα και αυστηρά επαγγελματική στάση. Σχηματικά επιδιώκουμε να οργανωθεί σε τρία διαδοχικά και αλληλένδετα βήματα.

1. Αρχικό μέλημά μας – το οποίο θα εξυπηρετήσει παράλληλα και την έκδοση του επόμενου “who is who”, καθώς και την αναβάθμιση της ιστοσελίδας του ΣΑΚΑ, κάτι που καθίσταται απαραίτητο για τη διαρκή επικοινωνία με όλους ανεξαιρέτως τους αποφοίτους – είναι η **συλλογή των στοιχείων όλων των αποφοίτων**. Με αυτό τον τρόπο, θα δημιουργήσουμε ένα πλήρως ενημερωμένο αρχείο όλων των αποφοίτων, με επιμέρους κατηγοριοποιήσεις ανά επάγγελμα και άλλες ιδιότητες, καταλόγους στους οποίους θα μπορούν να ανατρέχουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι.

2. Το δεύτερο και πολύ βασικό βήμα, μετά τη «διαδικασία αρχειοθέτησης», είναι η ανάπτυξη μιας συνεχούς **επαφής του γραφείου του CPO με:**

- **τους αποφοίτους που βρίσκονται ακόμη στο φοιτητικό στάδιο.** Σε αυτούς μπορεί να παρέχει συμβουλές σε σχέση με τις μελλοντικές επαγγελματικές επιλογές τους (φέρνοντάς τους σε επαφή με επαγγελματίες του χώρου), καθώς επίσης και θέσεις προσωρινής εργασίας (internship) προκειμένου να αποκτήσουν μια εμπειρία και μια πρώτη εικόνα του επαγγελματικού χώρου στον οποίο πρόκειται να εισέλθουν.

- **το Γραφείο Επαγγελματικού Προσανατολισμού στο Λύκειο.** Οι μαθητές αλλά και οι γονείς τους (κατά περίπτωση αλλά και μέσω του Συλλόγου Γονέων), πρέπει να

ενημερώνονται επαρκώς για τη λειτουργία του CPO, προκειμένου να γνωρίσουν την υποστήριξη που μπορούν να έχουν μετά το πέρας της φοίτησής τους στο Σχολείο. Ακόμη και στο στάδιο που οι μαθητές καλούνται να επιλέξουν την επαγγελματική κατεύθυνση που θα ακολουθήσουν, η παρουσία του CPO (πιθανόν μέσω των μαθητικών κοινοτήτων του σχολείου), πρέπει να είναι ενεργή και αποτελεσματική για την παροχή κάθε βοήθειας. Αναφορικά δε με τους γονείς των αποφοίτων, η επαφή μαζί τους είναι ιδιαίτερως σημαντική προκειμένου να στηριχθούν οι επαγγελματικές επιλογές των παιδιών τους.

- **τους αποφοίτους και μέλη του Συλλόγου μας που δραστηριοποιούνται στον επαγγελματικό χώρο.** Το CPO οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τους επαγγελματίες, οι οποίοι θα ενδιαφερθούν για την επάνδρωση των επιχειρήσεών τους με τους αποφοίτους μας, προωθώντας τα βιογραφικά τους, ενημερώνοντάς τους για τη λειτουργία του CPO, καλώντας τους να συμμετέχουν ενεργά στην επαγγελματική στήριξη των συναποφοίτων τους.

Μόνο με αυτή την πολύπλευρη και συνεχή επικοινωνία με όλους τους ανωτέρω φορείς, το CPO θα καταφέρει να έλθει σε επαφή με όλους τους αποφοίτους αλληλοεπιδρώντας αφενός στην επαγγελματική τους ανέλιξη και αφετέρου στην επάνδρωση των επιχειρήσεών τους.

3. Καθοριστικό στάδιο στην όλη οργάνωση και λειτουργία του CPO είναι η διαχείριση και προώθηση των βιογραφικών αναζήτησης εργασίας, αλλά και της προσφοράς

θέσεων εργασίας. Απαραίτητη κρίνεται η συμμετοχή και συμβολή επαγγελματιών του κλάδου συναποφοίτων μας που δραστηριοποιούνται στο χώρο ευρέσεως εργασίας. Κρίνουμε ότι η προσπάθεια αυτή μόνο με τη βοήθεια εξειδικευμένου επαγγελματία θα μπορέσει να καρποφορήσει σε βάθος χρόνου, καθιστώντας πραγματικά αποτελεσματικό τον θεσμό του CPO.

Ας ξεκινήσουμε!

Μια αρκετά δύσκολη προσπάθεια ξεκινάει. Πριν από λίγα χρόνια, από το 1998 έως το 2002, το πρώτο βήμα έγινε από τους λίγους που «πίστεψαν» ότι η ιδέα αυτή πράγματι αξίζει. Πολλοί συναπόφοιτοί μας, απόφοιτοι και εταιρείες αποφοίτων κάλυψαν τις επαγγελματικές ανάγκες τους μέσω του CPO. Οι βάσεις έχουν τεθεί. Έχει έρθει τώρα η ώρα να δημιουργηθεί αυτό το οικοδόμημα, μεθοδικά και σωστά. Σε αυτή την προσπάθεια είναι απαραίτητη η κινητοποίηση, το ενδιαφέρον και η στήριξη όλων μας.

Η αισιοδοξία και το κέφι μιας μικρής ομάδας, μόνα τους δεν αρκούν. Αποτελούν όμως σίγουρα το πρώτο και πιο σημαντικό εφόδιο για να ξαναρχίσει αυτή η προσπάθεια. Για να συνεχισθεί όμως με επιτυχία χρειάζεται την υποστήριξη και τη συμμετοχή όλων ημών, ώστε να δημιουργηθεί ένας παγιωμένος θεσμός με ενεργό δράση και συνεχή, αποτελεσματική παρουσία στους αποφοίτους, στον επαγγελματικό χώρο και στη συνείδηση όλων μας.

**ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Ο.Ε.**

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

- ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Υπεύθυνος: Δημήτρης Παπαχρήστου '89
ΚΟΝΔΥΛΗ 3 – ΓΛΥΦΑΔΑ 166 75 – ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 89 49 070 – 210 89 47 219 – FAX: 210 89 40 918
<http://www.xpap.gr> – Email: info@xpap.gr

Μετά από μακρά περίοδο διακοπών και εκλογών, ο Μουσικός Όμιλος ανασυγκροτήθηκε το Νοέμβριο και έθεσε νέους, φιλόδοξους για τη φετινή σεζόν στόχους. Πιστεύουμε ότι ωρίμασαν πλέον οι συνθήκες, ώστε να εδραιωθεί η δυναμική του και να επιδιώξουμε τα εξής:

- Κινητοποίηση μουσικών από όλες τις τάξεις αποφοίτων
- Ανάπτυξή του στα υπόλοιπα είδη μουσικής (κλασσικής και ελληνικής)
- Εμπλουτισμός του ετησίου προγράμματος εκδηλώσεων.

Σταδιακά είναι πλέον απαραίτητο να αναλάβουν περισσότερα μέλη ενεργό ρόλο: Θα ορισθεί ένας υπεύθυνος για κάθε είδος μουσικής και ένας υπεύθυνος για την επικοινωνία με τους μουσικούς κάθε 10ετίας αποφοίτων. Περιμένουμε τις ιδέες και προτάσεις όλων σας και ενθαρρύνουμε κάθε νέα ενθουσιώδη πρωτοβουλία.

Πρόσφατες Εκδηλώσεις:

Τρίτη 15/11/05: Εναρκτήρια συνάντηση με συμμετοχή 25-30 μελών, όπου συζητήθηκαν οι φετινοί στόχοι. Η βραδιά συνεχίστηκε με πιάνο και τραγούδι και κατέληξε σε ρεσιτάλ δεξιοτεχνίας στο πιάνο. Ιδιαίτερης μνείας χρήζουν οι ερμηνείες του Ανδρέα Μωρίκη '69 και οι αυτοσχεδιασμοί του Θανάση Θεοδωρόπουλου '96 στο πιάνο με θέμα τον Ύμνο του Κολλεγίου.

Κυριακή 4/12/05: Συναυλία στη Λέσχη με το συγκρότημα "SPOT" που ερμήνευσε γνωστά κομμάτια Rock /Blues. Συμμετείχαν οι Γ. Ζουγανέλης '87 – πιάνο, Ν. Ρουσσέας '70 – κιθάρα, Χρ. Ρούσσης – κιθάρα, Δ. Σπυρόπουλος '87 – Drums, Α. Τσουκαντάς '86 – ηχοληψία, Στ. Τσουκαντάς '84 – μπάσο, Σάντρα Χαραλάμπη '02 – τραγούδι. Δυνατός ήχος από ένα συγκρότημα που αποτελεί τη μετεξέλιξη του Saka Band 2 και συνεχώς ανανεώνεται.

Κυριακή 18/12/05: Ποικίλο πρόγραμμα με κλασσική και ελληνική μουσική από μέλη που παρουσίασαν για πρώτη φορά τη δουλειά τους. Η Λέσχη μετατράπηκε σε «μπουάτ» με στρογγυλά τραπέζια μέχρι αργά τη νύκτα. Το κοινό κυριολεκτικά καθηλώθηκε σε μία υποβλητική ατμόσφαιρα με έντονα ρομαντικό χαρακτήρα και μοναδικές ερμηνείες. Συμμετείχαν κατά σειράν οι εξής:

- Όλγα Παυλοπούλου '03 – πιάνο. Αποσπάσματα από Bach μέχρι musicals.
- Γιώργος Κατσουλέας '99 – πιάνο. Ερμηνείες κλασσικών κομματιών από Scriabin, Brahms, Liszt, Gershwin. Ο Γιώργος μετά το πτυχίο του στο πιάνο, συνεχίζει με σπουδές σε αντίστιξη.
- Θανάσης Θεοδωρόπουλος '96 – πιάνο. Αναδρομή στη (σοβαρή) ελληνική μουσική από το '30 μέχρι σήμερα. Ο Θανάσης ασχολείται επαγγελματικά με την ερμηνεία και τη σύνθεση, ενώ από φέτος διδάσκει και σε σχολικά προγράμματα.
- Μιχάλης Κωτσογιάννης '99 και Φρειδερίκος Μωρίκης '00 – τραγούδι με ακουστικές κιθάρες και φλάουτο. Ευρύ πρόγραμμα από γνωστές ελληνικές μπαλάντες. Για όσους ενδιαφέρονται, το «δίδυμο» Μιχάλης - Φρειδερίκος εμφανίζεται (για δεύτερη συνεχή χρονιά) κάθε Κυριακή βράδυ (μετά τις 21:30) στη μπουάτ «Βάτραχοι», Σόλωνος 103.

Η σεζόν ξεκίνησε δυναμικά και ελπίζουμε ότι σύντομα τα «Μουσικά Απογεύματα» θα καθιερωθούν σε μόνιμη βάση στη Λέσχη. Σας περιμένουμε όλους με την παρέα σας για ευχάριστες εκπλήξεις.

Θεατρική Ομάδα ΣΑΚΑ 2005-2006

Του Αντώνη Βουράκη '66

Αγαπητοί συναπόφοιτοι, ως υπεύθυνος της Θεατρικής Ομάδας, σας μεταφέρω τον χαίρετισμό των μελών της και σας καλωσορίζω στη φετινή σεζόν, που για μας ήδη άρχισε και θα τελειώσει όπως πάντα τον Ιούνιο με τις θεατρικές μας παραστάσεις.

Από φέτος, για να μαθαίνετε τα νέα μας συχνότερα και πιο έγκαιρα, θα γίνει προσπάθεια η Θεατρική Ομάδα ΣΑΚΑ να έχει μια μόνιμη στήλη στις σελίδες του «ΕΡΜΗΣ». Ειδικά τη χρονιά αυτή που γιορτάζουμε τα δέκα χρόνια της Θεατρικής Ομάδας ΣΑΚΑ, ο «ΕΡΜΗΣ» θα είναι το κύριο βήμα επικοινωνίας μεταξύ μας. Περιμένετε λοιπόν τα τακτικά νέα μας.

Με την ευκαιρία, θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους με τίμησαν με την ψήφο τους και με ανέδειξαν μέλος του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ. Υπόσχομαι να βοηθήσω, όσο μπορώ, όχι μόνο το ΣΑΚΑ, αλλά και τη Θεατρική Ομάδα, που όλα αυτά τα χρόνια προσφέρει, αλλά έχει ανάγκη και από στήριξη και φροντίδα.

Του Λάκη Καλυβίτη '57

Στρωμένη πλέον για τα καλά στη δουλειά, η Θεατρική Ομάδα έχει ξεκινήσει τη φετινή της εξόρμηση. Στο τιμόνι θα είναι και πάλι ο σκηνοθέτης **Νίκος Διαμαντής** και η Ομάδα, αφού πέρασε, όπως κάθε χρόνο τέτοια εποχή, τις γνωστές εναρκτήριες “διερευνητικές και προσεγγιστικές διαδικασίες”, άρχισε να σχηματίζεται οριστικά και να συσπειρώνεται προς το φετινό της στόχο. Ποιος είναι; Έ, λοιπόν είναι το γνωστό στο ελληνικό κοινό έργο του Άγγλου συγγραφέα **Μάικλ Φρέιν, “Το Σώσε”**. Μάλιστα, κυρίες και κύριοι! Μία ξεκαρδιστική φαρσοκωμωδία με ενδιαφέροντα και απροσδόκητα σουρεαλιστικά στοιχεία, που έχει πολλά να πει πάνω

στο αιώνιο θέμα των ανθρωπίνων σχέσεων.

Το έργο, δύσκολο και απαιτητικό, έχει παιχτεί στο παρελθόν (και ήδη παίζεται πάλι) με τεράστια επιτυχία από ηθοποιούς και σκηνοθέτες υψηλού επιπέδου. Η Ομάδα δεν φοβάται τη σύγκριση. Όχι γιατί δεν έχει επίγνωση των μεγάλων ποιτικών και τεχνικών αποστάσεων, που τη χωρίζουν από τους εξαιρετους επαγγελματίες που θα συναγωνισθεί και αυτή τη φορά, αλλά επειδή πιστεύει ότι ο γνήσιος και ειλικρινής ερασιτεχνισμός της και το μεράκι όλων των μελών της θα τη βοηθήσουν και αυτή τη φορά “να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων”. Όλα αυτά, βέβαια, τα λέμε για να πάρουμε και ...λίγο θάρρος!

Χρειάζεται, όμως και πολλή δουλειά. Επίσης, χρειάζεται η υποστήριξη και του ΣΑΚΑ, αλλά και του Κολλεγίου. Και ως προς τη βοήθεια από τον ΣΑΚΑ, είμαστε βέβαιοι και περιμένουμε να είναι γενναία, αφού αυτήν τη φορά έχουμε την τύχη δύο πολύ βασικά δικά μας πρόσωπα να είναι και μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΑΚΑ: ο Υπεύθυνος της Ομάδας Αντώνης Βουράκης '66 και ο καταξιωμένος ηθοποιός και “δάσκαλος” της Ομάδας, Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης '88. Αισιοδοξούμε λοιπόν, ότι τα σοβαρά θέματα της Ομάδας από φέτος θα πάνε πολύ καλύτερα:

▲ Στο οικονομικό, που χρειαζόμαστε το λειτουργικό κεφάλαιο να το διαχειριζόμαστε εγκαίρως και

να μην αφήνουμε εκκρεμότητες που δυσχεραίνουν τις σχέσεις μας με τους επαγγελματίες που δουλεύουν για μας.

▲ Στον τομέα των δημοσίων σχέσεων, για να προβάλλεται η δραστηριότητά μας και να διευρύνεται το κοινό μας.

▲ Και τέλος στην προσέλευση χορηγιών από φίλους της Ομάδας και του ΣΑΚΑ, χωρίς τη βοήθεια των οποίων, δεν θα υπήρχε η Ομάδα.

Αλλά και από το Κολλέγιο ευελπιστούμε να μας υποστηρίξει, όπως κάνει κάθε χρόνο, με την αγάπη που δείχνει για τη δουλειά μας και με την αίθουσα που μας διαθέτει για τις παραστάσεις μας. Εδώ, όμως, υπάρχει ένα πρόβλημα. Ως γνωστόν οι λειτουργικές δυνατότητες του Χωρεμείου είναι περιορι-

σμένες. Τα καθίσματα της αίθουσας είναι κουραστικά για θεατρικό κοινό και οι ακουστικές, ηλεκτρολογικές και λοιπές εγκαταστάσεις ξεπερασμένες, ενώ οι σκηνικές απαιτήσεις είναι, όπως πάντα, σημαντικές. Η Θεατρική Ομάδα, βέβαια, έχει προσφερθεί από καιρό να εκσυγχρονίσει το Θέατρο αυτό με τις δικές της δυνάμεις και χωρίς να αλλοιώσει του χαρακτήρα του ιστορικού χώρου, να προσφέρει και στο Κολλέγιο μια ακόμη θαυμάσια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων. Το όνειρο αυτό δεν φαίνεται να πραγματοποιείται, ούτε αυτή τη χρονιά. Η Ομάδα όμως, δεν παραιτείται από τα όνειρά της. Η προσφορά της ισχύει και θέλει να βοηθήσει προς την κατεύθυνση αυτή με κάθε μέσο. Είναι επομένως ανοιχτή για κάθε συνεργασία με το Κολλέγιο.

Όπως ήδη είπαμε, φέτος συμπληρώνουμε δέκα χρόνια δουλειάς. Η Θεατρική Ομάδα του ΣΑΚΑ αποτελεί πλέον έναν καθιερωμένο θεσμό, απόλυτα δεμένο με τη ζωή των αποφοίτων, των φίλων τους και του Κολλεγίου εν γένει. Οι δε παραστάσεις της κάθε χρόνο, εκτός από την ψυχαγωγία και την ευχαρίστηση που προσφέρουν, εισπράττουν κατά κανόνα και καλές κριτικές. Αυτό πρέπει να το γιορτάσουμε. Μέσα λοιπόν από τις προσεχείς εκδόσεις του «ΕΡΜΗ», θα ενημερωθείτε όλοι για το πώς, το πού και το τι θα κάνουμε, ώστε να τιμήσουμε τα δέκα χρόνια της Θεατρικής Ομάδας και να βάλουμε υποθήκες για τα επόμενα.

Η συνέχεια στο... «επόμενο τεύχος» και μέχρι τότε σας ευχόμαστε Υγεία και Καλή Χρονιά!

Του Παναγιώτη Ψαλτάκη '00

Πέρυσι μπήκαν οι βάσεις. Φέτος το Κολλέγιο είναι αποφασισμένο να υλοποιήσει το στόχο της ανόδου στις επαγγελματικές κατηγορίες. Το υλικό ανανεώθηκε αλλά ο κορμός παρέμεινε ο ίδιος.

Ο επί διετίας προπονητής μας Μάριος Κουτσομύτης '84 αποφάσισε να αφήσει τους πάγκους και να επιστρέψει στο παρκέ. Ο φίλος μας Μιχάλης Κατσάνης '96 άφησε τους Αμπελόκηπους κι ενσωματώθηκε στην ομάδα μας στη πορεία προς το όνειρο. Από τα τμήματα υποδομής του συλλόγου προωθήθηκαν οι Διονύσης Χιώνης '06, Κωστής Πεχλιβανίδης '07 και Αλέξανδρος Αριστόπουλος '08.

Νέος μας προπονητής είναι ο Στέλιος Γρύσπος, ο οποίος έχει διατελέσει επί δεκαετίας παίκτης της ομάδας των Ναυπηγείων στην Α' Εθνική. Στο βιογραφικό του έχει να παρουσιάσει συμμετοχές στην εθνική ομάδα εφήβων (1979-'80). Έχει επίσης διατελέσει προπονητής σε τμήματα υποδομής και ανδρών διαφόρων ομάδων της Αττικής (Πολιτεία, Κηφισιά, Βάρη, Deree College κ.ά.)

Οι προσθήκες αυτές επιφέρουν μόνο νίκες για την ομάδα μας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Σ.Α.Κ.Α - Α.Ο. ΟΔΥΣΣΕΑΣ	3-2
Α.Ο. ΒΑΡΗΣ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Σ.Α.Κ.Α-Α.Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ	3-0
ΖΕΦΥΡΙ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Σ.Α.Κ.Α-Α.Ε.ΓΚΡΑΒΑ	3-0
ΕΘΝΙΚΟΣ Γ.Σ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Σ.Α.Κ.Α. - ΓΑΛΑΤΣΙ	3-0
ΓΛΥΚΑ ΝΕΡΑ - Σ.Α.Κ.Α.	1-3

Για να διατηρηθεί αυτή η πορεία, είναι απαραίτητη η παρουσία σας στους **εντός έδρας αγώνες** (ώρα έναρξης 21:30) που διεξάγονται σύμφωνα με το κατωτέρω πρόγραμμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

12/1	Σ.Α.Κ.Α. - Ε.Α.Ο ΣΠΑΤΑ
19/1	Σ.Α.Κ.Α. - ΧΑΛΚΙΔΑ
26/1	Α.Ο. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ - Σ.Α.Κ.Α
3/2	Α.Ο. ΟΔΥΣΣΕΑΣ - Σ.Α.Κ.Α
9/2	Σ.Α.Κ.Α. - Α.Ο. ΒΑΡΗ
16/2	Α.Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ - Σ.Α.Κ.Α
23/2	Σ.Α.Κ.Α. - ΖΕΦΥΡΙ
2/3	Α.Ε. ΓΚΡΑΒΑ - Σ.Α.Κ.Α.
9/3	Σ.Α.Κ.Α. - ΕΘΝΙΚΟΣ Γ.Σ.
16/3	Α.Ε. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ - Σ.Α.Κ.Α.
23/3	Σ.Α.Κ.Α. - ΓΛΥΚΑ ΝΕΡΑ
30/3	ΕΑΟ ΣΠΑΤΑ - Σ.Α.Κ.Α.
8/4	ΑΓΕ ΧΑΛΚΙΔΑ - Σ.Α.Κ.Α.
13/4	Σ.Α.Κ.Α - Α.Ο. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

«Η πορεία του volley στο Κολλέγιο»

9/3/2006 και ώρα 19:00 Λέσχη ΣΑΚΑ

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα βραβευθούν οι παλιοί προπονητές μας και οι καλύτεροι παίκτες που έχει αναδείξει το σχολείο μας.

Αντίστοιχα ενθαρρυντικά έχει ξεκινήσει και η πορεία της ομάδας των παιδών υπό την καθοδήγηση για άλλη μια χρονιά του Σόλωνα Σανιώτη '86.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΓΩΝΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Σ.Α.Κ.Α - Α.Ο. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ	3-1
Σ.Α.Κ.Α - Α.Ο. ΚΗΦΙΣΙΑΣ	3-0
Ο.Φ. ΓΕΡΑΚΑ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Σ.Α.Κ.Α. - Α.Ε ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	3-1
ΣΦΑ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Α.Ο ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Α.Ο ΚΗΦΙΣΙΑΣ - Σ.Α.Κ.Α.	0-3
Σ.Α.Κ.Α. - Ο.Φ ΓΕΡΑΚΑ	3-0

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΩΝΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

7/1	Α.Ε. ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-Σ.Α.Κ.Α
15/1	Σ.Α.Κ.Α. - ΣΦΑ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ

Εξαιρετική προσπάθεια γίνεται και στην προετοιμασία της ομάδας των παμπαίδων με την παρουσία νέων γυμνασιόπαιδων, το πρωτάθλημα της οποίας ξεκινάει με το νέο έτος.

Στίβος

Ιδιαίτερα σημαντικές μπορούν να χαρακτηριστούν οι επιδόσεις που σημείωσαν αθλήτριες απόφοιτοι του Κολλεγίου σε εγχώριες και διεθνείς διοργανώσεις δρόμων τους τελευταίους μήνες. Οι θετικές παρουσίες συνοδεύτηκαν με διακρίσεις στη γενική κατάταξη που αφήνουν αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον.

Πιο συγκεκριμένα, η **Ελίνα Μακρίδη '89**, στις μεγάλες αποστάσεις, κατέλαβε:

▣ Την **3η θέση** στη γενική κατάταξη των γυναικών με επίδοση 1:08:57 στον **22ο Γύρο Πάρνηθας** (μήκος διαδρομής 16 χλμ) που διεξήχθη στις 25 Σεπτεμβρίου 2005.

▣ Τη **2η θέση** στην κατηγορία 30-34 ετών με επίδοση 1:33:16 στον **1ο Ημιμαραθώνιο Δρόμο Αχαΐας** (μήκος διαδρομής 21,1 χλμ) που διεξήχθη στις 9 Οκτωβρίου 2005.

▣ Τη **14η θέση** στην κατηγορία 30-34 ετών και την **60η** στη γενική κατάταξη των γυναικών με επίδοση 3:22:09 στο **Διεθνή Μαραθώνιο της Φρανκφούρτης** (μήκος διαδρομής 42,175 χλμ) που διεξήχθη στις 30 Οκτωβρίου 2005.

▣ Τη **2η θέση** στη γενική κατάταξη γυναικών με επίδοση 1:15:10 στον **22ο Δρόμο Ελευθερίας** (Θερμοπύλες-Γοργοπόταμος) που διεξήχθη στις 20 Νοεμβρίου.

Επίσης, η **Αλεξάνδρα Χανδάνου '93** κατέλαβε τη **2η θέση** στη γενική κατάταξη και στην κατηγορία 19-35 ετών:

▣ Στον **ανώμαλο δρόμο Π. Ψυχικού** (μήκος διαδρομής 4,5 χλμ) που πραγματοποιήθηκε στις 13 Νοεμβρίου 2005.

▣ Στον **ανώμαλο δρόμο Π. Φαλήρου** (μήκος διαδρομής 4 χλμ) που πραγματοποιήθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2005.

Συγχαρητήρια πρωτίστως για τη συμμετοχή και δευτερευόντως για τα αποτελέσματα.

Η προσέλευση ήταν πέρα από την αναμενόμενη: περίπου 115 παλιοί συμμαθητές μαζευτήκαμε, γεμίζοντας την όμορφη αίθουσα του συλλόγου. Κάποιοι ήρθαν ακόμα και από την Αγγλία ή τις ΗΠΑ με την ευκαιρία της συγκέντρωσης...

Πολλοί από μας έφτασαν με ανάμεικτα συναισθήματα - μην ξέροντας αν θα έχουν τίποτα να πουν με κανέναν ή αν θα αναγνώριζαν πια τους περισσότερους... Η αλήθεια είναι ότι δεν ήμασταν όλοι αναγνω-

Reunion τάξης '85

20 χρόνια μετά... Αλλαγμένοι, ωριμότεροι, πιο προβληματισμένοι, αλλά όλοι είχαμε κάτι κοινό: το παλιό μας σχολείο και τα χρόνια που ζήσαμε μαζί.

Οι πιο πολλοί άνθρωποι που συναντηθήκαμε εκεί ήμασταν στην ουσία άγνωστοι μεταξύ μας. Όμως όλοι μας νιώθαμε μεταξύ φίλων - το απόλυτο contrast.

Το Σάββατο 10 Δεκεμβρίου μαζευτήκαμε οι απόφοιτοι '85 του τετραταξίου Λυκείου του Κολλεγίου Αθηνών στη λέσχη του ΣΑΚΑ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 20 χρόνων από την αποφοίτησή μας. Η πρωτοβουλία της διοργάνωσης ανήκε σε 10 από μας που αυτο-οριστήκαμε «επιτροπή». Λίγα e-mails, πολλά τηλέφωνα και το ραντεβού ορίστηκε για τις 8 το βράδυ της συγκεκριμένης ημερομηνίας.

ρίσιμοι με την πρώτη ματιά. Όμως - μετά τις πρώτες ματιές - είναι επίσης αλήθεια ότι είχαμε πολλά να συζητήσουμε. Αγκαλιές, ευχές, χαρές και πολλά χαμόγελα ήταν αυτά που συνόδευαν τις συζητήσεις στα πολλά «πηγαδάκια» που δημιουργούνταν.

Βρήκαμε φίλους της εφηβείας μας, ανθρώπους που συμβιώσαμε χαρές και λύπες, αλλά μετά οι ζωές μας πήραν διαφορετικούς δρόμους και είχαμε την ευκαιρία να ξαναμιλήσαμε μαζί τους, να μάθουμε νέα τους και να θυμηθούμε...

Ήταν τόσο ζεστή και γεμάτη η βραδιά, ώστε οι περισσότεροι δεν κατάλαβαν πώς πέρασε η ώρα. Λίγο φαγητό, ποτό και κουβέντα και ... μέχρι τις 2 τη νύχτα ήταν ακόμα εκεί μεγάλος αριθμός αποφοιτών, ενώ η λέσχη άδειασε μετά τις 3...

Φεύγοντας, όλοι ευχόμεσταν το reunion να επαναληφθεί σύντομα. Μακάρι την επόμενη φορά να είμαστε εκεί ακόμα περισσότεροι - θα έχουμε πάλι τόσα να πούμε...

Από τις καθιερωμένες πια, τακτικές εκδηλώσεις της τάξης '48.

Reunion τάξης '45

Οι απόφοιτοι και πρώην μαθητές της τάξεως του '45 γιορτάσαμε τα 60 χρόνια από την αποφοίτησή μας στη Λέσχη του ΣΑΚΑ. Μαζευτήκαμε από παντού, ακόμη και από την Τανζανία, απ' όπου μας ήλθε, ειδικά για την περίπτωση, ο Νίκος Γ. Εμμανουήλ.

Είμαστε η γενιά της κατοχής, 1941 τότε. Οι Γερμανοί είχαν επιτάξει και μετατρέψει το Κολλέγιο στο Ψυχικό (το Μπενάκειο), σε νοσοκομείο. Μαθητές και δάσκαλοι, είχαμε στοιβαχθεί σε ένα πανάθλιο ετοιμόρροπο κτήριο, άλλοτε μαιευτήριο, στην οδό Ακαδημίας 40, δίπλα, ακριβώς στο νεκροτομείο Αθηνών. Εκείνον τον χει-

μώνα πέθαιναν στην Αθήνα από την πείνα πεντακόσιοι περίπου άνθρωποι την ημέρα. Όλοι αυτοί κατέληγαν στο νεκροτομείο. Σχεδόν κάθε πρωί, φθάνοντας στο σχολείο, βλέπαμε την ίδια ώρα το αυτοκίνητο του Δήμου που ξεφόρτωνε τα γυμνά σώματα στο διπλανό κτήριο.

Από τότε πέρασαν 60 ολόκληρα χρόνια. Μεγαλώσαμε, σταδιοδρομήσαμε, παντρευτήκαμε, κάναμε παιδιά και εγγόνια. Όλα άλλαξαν γύρω μας. Η Ελλάδα, η Αθήνα, η κοινωνία, εμείς. Το μόνο που δεν άλλαξε είναι η αγάπη μας για το Κολλέγιο.

*Ανδρέας Δεβλέτογλου '45
Μάνος Μάρκογλου '45*

Reunion τάξης '59

Πραγματοποιήθηκε και φέτος, όπως κάθε χρόνο, η καθιερωμένη ετήσια συνάντηση της τάξης '59. Ιδιαίτερα ευχάριστη ήταν η παρουσία των ...Ξενιτεμένων Σταύρου Στεφανάκη και Βαγγέλη Τζιμόπουλου από την Αμερική και Γιώργου Δούκα από την Αγγλία. Χαιρετισμούς, μηνύματα και ευχές έστειλαν οι Αλέ-

κος Λεβής, Τάκης Παναγιωτόπουλος, Κώστας Πετρόπουλος, Στέλιος Σεφριάδης, Γιώργος Κρουσανιωτάκης, Μάξιμος Γκούνας, Πάνος Δράκος, Κώστας Βαμβακόπουλος, Γιώργος Γεωργούσης, Θανάσης Μακρής, Γρηγόρης Παρίσης, Ντίνος Σκόκος και Γιάννης Βασιλόπουλος που δεν μπόρεσαν να έρθουν. Παρέστη όμως, και έδωσε μεγάλη χαρά σε όλους, ο πρώην Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Κώστας Σαχίνης.

Δαμιανός Αγαπαλίδης '59

Εκλογές ΣΑΚΑ χωρίς παρατάξεις

Αγαπητέ Ερμή,

Οι σχέσεις των αποφοίτων του Κολλεγίου μεταξύ τους είναι γνωστές και αξιολήγυτες. Γνωστές ώστε να μην χρειάζεται να τις αναπτύξω απευθυνόμενος σε συναπόφοιτους. Αξιολήγυτες γιατί όλοι γνωρίζουμε τα σχόλια των τρίτων για αυτές.

Οι σχέσεις αυτές διαταράσσονται κάθε δύο χρόνια με αφορμή τις εκλογές του ΣΑΚΑ. Νομίζω ότι μπορούμε εύκολα να αποφύγουμε αυτήν την αναταραχή.

Βεβαίως είναι απαραίτητες οι εκλογές για όλους μας και τις έχουμε συνηθίσει από το Δημοτικό Σχολείο με την Κοινωνική Ζωή και τις λοιπές Κολλεγιακές διαδικασίες.

Το Καταστατικό του ΣΑΚΑ έχει προνοήσει σοφά «ενιαίο» ψηφοδέλτιο. Επομένως το μόνο που χρειάζεται είναι ένας «αυτοπεριορισμός» των υποψηφίων, να μην δέχονται να ψηφίζονται σε παρατάξεις με κοινό «διαφημιστικό» πρόγραμμα. Η προσωπικότητα και η ανεξαρτησία είναι πιο κοντά στο Κολλεγιακό Πνεύμα. Η ύπαρξη παρατάξεων δυσκολεύει, επίσης, και την δημιουργική και ομαλή λειτουργία του Δ.Σ. του ΣΑΚΑ, όπως συνέβη πρόσφατα με την αδυναμία συγκλήσεως επί σειρά μηνών λόγω ελλείψεως απαρτίας!

Είναι φυσικά δικαίωμα του καθενός να λαμβάνει μέρος στις εκλογές ατομικά ή προσχωρώντας σε μια ομάδα. Οι απόφοιτοί μας τελικά θα

αποφασίσουν τι θέλουν, στις επόμενες εκλογές μετά από δύο χρόνια.

Η πρότασή μου προς τους μελλοντικούς Υποψηφίους Προέδρους και Συμβούλους του ΣΑΚΑ αποσκοπεί στη διατήρηση των θερμών και πολιτισμένων σχέσεων των αποφοίτων μεταξύ τους και στην εκλογή των καλύτερων υποψηφίων για το Δ.Σ..

Κώστας Κανόνης '62

Ας διαμορφώ- σουμε εμείς το Σύλλογό μας!

«και μην επαναπαύεσαι που στη ζωή σου περιωρισμένη, τακτοποιημένη, και πεζή, τέτοια θεαματικά και φοβερά δεν έχει»

Κ. Π. Καβάφης από το ποίημα «Ο Θεόδοτος»

Ευθύνη για την αδιαφορία ή έστω για την παθητική συμμετοχή στις δραστηριότητες της κολλεγιακής οικογένειας φέρουμε μόνο εμείς οι διστακτικοί, εκείνοι που λησμονήσαμε ίσως γρήγορα τη μυρωδιά των τάξεων, τις πυρετώδεις προετοιμασίες του Πανηγυριού μας, τον παλμό στις κερκίδες των Δελτείων, τον ενθουσιασμό για δημιουργία στα πλαίσια των ομιλών, την αίγλη των ρητορικών διαγωνισμών, τη συγκινητική στιγμή της έναρξης των αθλητικών εκδηλώσεων με τον όρκο του αθλητή, τη ζεστασιά και την ησυχία της βιβλιοθήκης, τις προετοιμασίες του Θησαυρού μας, τα πειράγματα στους διαδρόμους, τους ανθρώπους που μας έδωσαν κάτι απ' την ψυχή τους – εκείνους δηλαδή που θυμόμαστε ως δασκάλους ζωής, τα σύμβολα

του κολλεγιακού εμβλήματος, την «υπόσχεση» που κάποιοι δώσαμε κατεβαίνοντας το τελευταίο σκαλί: «να γυρνάμε που και που, να θυμόμαστε».

Μα το σχολείο πάντα παρόν, ζωντανεύει μέσα στις αναμνήσεις μας και «συνεχίζει» μέσα από την ημέρα του Commencement μου οι πτέρυγες του Μπενακειού έμοιαζαν με μπράτσα που μας αγκάλιαζαν το σχολείο ενώ μας αποχαιρετούσε, συγχρόνως μας κρατούσε μέσα σ' αυτήν την αγκαλιά και μας υποδεχόταν σε μια νέα μεγαλύτερη οικογένεια...

Ευθύνη για την επιφυλακτική στάση κάποιων από εμάς απέναντι στις προσπάθειες του ΣΑΚΑ φέρουμε μόνο οι ίδιοι. Στάση αδικαιολόγητη ακόμη κι όταν αυτή η «απουσία» αποτελεί συνειδητή επιλογή, στηριζόμενη είτε σε cliché και στην αυθαίρετη επιχειρηματολογία «ο ΣΑΚΑ είναι μια "κλίκα", κάτι ελιτιστικό, απευθυνόμενο σε ένα μικρό ποσοστό αποφοίτων, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τον αριθμό των ενεργών μελών του Συλλόγου», είτε σε πράγματι υφιστάμενη, «αγεφύρωτη»- κατά τους πιο παραπονηάρηδες- διάσταση μεταξύ του περιεχομένου των εκδηλώσεων και πρωτοβουλιών του ΣΑΚΑ και των προσωπικών ενδιαφερόντων των δυσαρεστημένων και αμέτοχων αποφοίτων.

Γιατί όμως πεσιμιστικά να αποτελούν τέτοιες σκέψεις ερείσματα για αποστασιοποίηση, αδιαφορία και παράπονα και όχι ευκαιρίες για ενεργοποίηση ή ακόμα και μια πρόκληση; Μια πρόκληση να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες που το σχολείο είχε από εμάς ακόμη από τα μαθητικά μας χρόνια. Στο σχολείο που μέσα από τους θεσμούς του οδηγεί στην διάπλαση δυναμικών προσωπικότη-

των και όχι αδρανούς μάζας. Είναι στο χέρι κάθε αποφοίτου, και ως εκ τούτου ευθύνη του, να παρεμβείνει, να εμπλουτίσει τη δράση του ΣΑΚΑ με νέα χρώματα, νέες ιδέες, εναλλακτικά καινούρια σχέδια, πάθος για προσφορά.

Κι επιτέλους, ο ΣΑΚΑ δίχως το έμψυχο υλικό του είναι κάτι τόσο ζωντανό και προσωπικό όσο ένας οποιοσδήποτε Σύλλογος. Αντί να περιμένουμε από το ΣΑΚΑ να μας «εντοπίσει», να κινήσει το ενδιαφέρον μας, να μας αγκαλιάσει για να γίνουμε εμείς ενεργά μέλη του, ας τον διαμορφώσουμε έτσι ώστε να τον αισθανθούμε Σύλλογό μας. Τότε το σχολείο θα είναι η Ιθάκη που «δε μας γέλασε», η Ιθάκη που «σημαίνει», και όχι η Αλεξάνδρεια που «χάνουμε».

Ματίλντα Χατζηπαναγιώτου '03

This is the end beautiful friend, the end...

Οι αναμνήσεις αυτές παίζουν σαν μία ταινία χωρίς ήχο. Ονειρεύεσαι μια λήθη που έχει περάσει. Βλέπεις όλα τα πρόσωπα και νιώθεις τα πάντα. Αλλά σημασία έχει όλη η φάση και όχι αυτά που ειπώθηκαν. Συνεχίζω να πιστεύω πως τίποτε δεν έχει αλλάξει. Πως όλα είναι ακόμη ίδια. Πως θα βρεθούμε, όπως κάθε πρωί, όλοι μαζί, να εκμυστηρευτούμε, να γελάσουμε, να μάθουμε, να αγαπήσουμε, να ζήσουμε... Συνειδητοποιώ την πληθώρα συναισθημάτων που υπάρχει. Η ψυχή μου, άδεια. Η καρδιά μου, γεμάτη. 12 χρόνια εδώ.

Alumni Fund Drive

Των Δημήτρη Βαμβακόπουλου '64
Προέδρου του Alumni Fund Drive
και Στέλιου Χαρτζίδη '93

Οι καλύτερες και χειρότερες στιγμές μας με σκηνικό το σχολείο αυτό. Οι πρώτες φίλιες, οι πρώτοι έρωτες, οι πρώτες γνώσεις, οι πρώτες αναμνήσεις... Και έφτασε το τέλος. Το σκηνικό αλλάζει. Η ζωή μας αλλάζει. Εμείς; Και εμείς. Αφήνω την ψυχή μου εδώ. Σε αυτά τα σκαλιά. Σε αυτές τις αναμνήσεις. Σε αυτό εδώ το σχολείο όπου έχουμε ζήσει τα πιο αγνά και ίσως καλύτερα χρόνια. Όλα πια έχουν σχεδόν τελειώσει. Τι θα απογίνουμε; Φοβάμαι... Θυμάμαι τα λόγια μια σοφής γυναίκας που είχα την τιμή να γνωρίσω μέσα στο σχολείο αυτό: "Είναι καιρός να πάρει ο καθένας το δρόμο του..." Ίσως τελικά όλα να συμβαίνουν για κάποιο λόγο. Εκείνη ήταν η μέρα που συνειδητοποίησα ότι υπάρχει μια ολοκληρωτή ζωή πίσω από κάθε πράγμα και μία συμπονετική δύναμη που με ήθελε να ξέρω πως δεν υπάρχει λόγος να φοβάμαι ποτέ.

Μερικές φορές κοιτάζω γύρω μου και συνειδητοποιώ πόση ομορφιά υπάρχει στον κόσμο και νιώθω ότι δεν μπορώ να το αντέξω. Μία εικόνα: όλοι εμείς, αγκαλιασμένοι, στα σκαλιά αυτά...μαζί. Όλες μου οι αισθήσεις, γεμίζουν μόνο από την εικόνα αυτή.

Και έτσι θα φύγουμε όλοι. Όμως όπου και να πάμε, ό,τι και να γίνει στον δρόμο, ξέρω πως πάντα μέσα στην καρδιά μας θα ζει ο μαγικός αυτός κόσμος του σχολείου, πλημμυρισμένος με αναμνήσεις και έντονα συναισθήματα.

Το ξέρω, είναι πικρός ο αποχωρισμός. Όμως μπορεί να ξανάρθουν γλυκές μέρες, φωτεινές να λάμπουν πάνω στα σκοτεινά μας μάτια τυλιγμένα στο κλάμα, και όλα να ξανανθίσουν.

This is the end beautiful friend,
the end...

Θεοδώρα Βαφειδάκη '05

Αγαπητοί συναπόφοιτοι,

Μετά την τιμή που μας έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος να μας ορίσει να αναλάβουμε τα ηνία του Alumni Fund Drive, ξεκινήσαμε ήδη μια προσπάθεια αναδιοργάνωσης και αναθέρμανσης του θεσμού.

Από τις αρχές Οκτωβρίου, οπότε και αναλάβαμε τα καθήκοντά μας, συναντηθήκαμε κατά σειρά με την κυρία Μουσαίου του Development Office, τον Διευθυντή Δημοσίων Σχέσεων και Υποτροφιών κύριο Δημήτρη Καραμάνο '59 και το Διευθυντή/President του Σχολείου μας Dr. David W. Rupp. Επιπλέον κατά τη συνάντησή μας με τον Πρόεδρο και τον Α' Αντιπρόεδρο του ΣΑΚΑ κυρίους Σέργιο Αμπαριώτη '78 και Γιώργο Καλοφωλιά '81, διαπιστώσαμε την κοινή μας θέληση για στενότερη συνεργασία των δύο φορέων, κυρίως σε επίπεδο Class Agents. Εκκρεμούν ακόμα συναντήσεις με το Parents' Fund Drive και την αρμόδια επιτροπή του Δ.Σ. του ΕΕΙ. Κατά τη διάρκεια των συναντήσεων αυτών είχαμε τη δυνατότητα να ανταλλάξουμε χρήσιμες απόψεις για τους στόχους του Fund Drive, καθώς και να καταγράψουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο θεσμός. Όλα αυτά θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε κατά τη διάρκεια συνάντησης με τους Class Agents που θα πραγματοποιηθεί τον Ιανουάριο του 2006 στη λέσχη του ΣΑΚΑ.

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να απευθύνουμε πρόσκληση σε όσους θα ήθελαν να ασχοληθούν με το Fund Drive ως Class Agents να επικοινωνήσουν μαζί μας στο hstelios@gmail.com, ώστε να μπορέσουμε να σας ενημερώσουμε για την ακριβή ημερομηνία της συνάντησης.

Μέχρι τότε, σας ευχόμαστε χαρούμενο κι ευτυχισμένο το 2006 για εσάς και τις οικογένειές σας.

Σύνθεση με τριαντάφυλλο, ρολόι και μαχαίρι

ΓΙΟΧΑΝΝΑ ΚΟΡΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ '93

Εκδόσεις
Σ. Ι. Ζαχαρόπουλος

Κυκλοφόρησε από τον εκδοτικό οίκο Ζαχαρόπουλος το πρώτο λογοτεχνικό βιβλίο της Γιοχάννας Κοραντζοπούλου '93, *Σύνθεση με τριαντάφυλλο, ρολόι και μαχαίρι*.

Πρόκειται για μια συλλογή από δύο νουβέλες και πέντε διηγήματα. Ο τίτλος της συλλογής είναι παρμένος από την τελευταία ιστορία, όμως φαίνεται να συνοψίζει με τους συμβολισμούς του θέματα με τα οποία ασχολείται η συγγραφέας σε ολόκληρο το βιβλίο – την ομορφιά, τη νεότητα, το πέρασμα του χρόνου και το θάνατο, τον έρωτα, την ιστορία, την τέχνη. Το ύφος της συγγραφέως, με την λεπτότητα και την οξύνοια που κρύβεται πίσω από την φαινομενική του απλότητα, θυμίζει την πρόσφατα βραβευμένη με Πούλιτζερ συλλογή διηγημάτων της Jhumpa

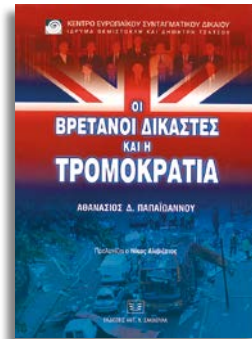
Lahiri “Interpreter of Maladies”. Ιστορίες με κοινό παρονομαστή την έντονη διάθεση της συγγραφέως να διεισδύσει στο μυαλό των χαρακτήρων της και να δείξει στον αναγνώστη πόσο ενδιαφέρον υπάρχει ακόμα και στις πιο καθημερινές καταστάσεις. Το βιβλίο ανοίγει με τη νουβέλα *Όλοι οι άντρες αυτού του κόσμου – ένα διαφορετικό Πέρασμα στην Ινδία* – και συνεχίζει, επιταχύνοντας το ρυθμό, με το κωμικό διήγημα *Η Γλάστρα*, όπου ο διάλογος θυμίζει θέατρο του παραλόγου. Πιο κάτω, η προκλητική ιστορία ενός πειράματος μεταξύ δυο μεθυσμένων κοριτσιών. Πρόκειται για ένα έργο βαθιά ριζωμένο στον ρεαλισμό, αλλά με σουρεαλιστικές πινελιές εδώ και εκεί (όπως στο διήγημα *Άδεια παραμονής απεριορίστου ισχύος*), καθρεφτίζοντας ίσως με αυτόν τον τρόπο και την παράλογη φύση της ίδιας της ζωής.

Οι βρετανοί δικαστές και η τρομοκρατία

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ '83

Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα
Πρόλογος Καθηγητή Ν. Αλιβιζάτου

Αφορμή για τη συγγραφή του στάθηκε μία απόφαση του δικαστηρίου της Βουλής των Λόρδων, δηλαδή του Ανωτάτου Δι-

καστηρίου της Μεγάλης Βρετανίας, το Δεκέμβριο του 2004. Με αυτήν κρίθηκε ότι παραβίαζε την Ευρωπαϊκή Σύ-

μβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) η αντι-τρομοκρατική νομοθεσία που είχε ψηφισθεί την επαύριο των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 και, ειδικότερα, η διάταξη που προέβλεπε τη δυνατότητα επ' αόριστον κράτησης χωρίς απαγγελία κατηγοριών και χωρίς παραπομπή σε δίκη όσων αλλοδαπών κρίνονταν από τον Υπουργό Εσωτερικών ως ύποπτοι τρομοκράτες και δεν μπορούσαν να απελαθούν. Η απόφαση, η οποία ελήφθη με ψήφους οκτώ έναντι ενός θεωρήθηκε από όλους τους παρατηρητές ως ιστορική, καθώς ήταν η πρώτη φορά που το ανώτατο βρετανικό δικαστήριο απήφισε την επίκληση από τη βρετανική κυβέρνηση μιας «κατάστασης έκτακτης ανάγκης» και ουσιαστικά ακύρωσε ένα σημαντικό νομοθέτημα το οποίο η κυβέρνηση θεωρούσε ακρογωνιαίο λίθο της αντι-τρομοκρατικής της πολιτικής.

Το βιβλίο αποτελεί ένα απαραίτητο οδηγό για όποιον θέλει να κατανοήσει τη μακρά και ταραχώδη αυτή νομικοπολιτική διαδικασία που ξεκίνησε το Δεκέμβριο του 2001 όταν ψηφίσθηκε η πρώτη μετά την 11η Σεπτεμβρίου αντι-τρομοκρατική νομοθεσία στη Μεγάλη Βρετανία και η οποία δεν έχει λήξει ακόμη. Ο συγγραφέας δεν περιορίζεται μόνο στη μετάφραση και το σχολιασμό της απόφασης του δικαστηρίου της Βουλής των Λόρδων. Ξεκινάει από το 1998, όταν ψηφίσθηκε

ο νόμος με τον οποίο η Μεγάλη Βρετανία ενσωμάτωσε στην εσωτερική της νομοθεσία την Ε.Σ.Δ.Α. σε ένα πανηγυρικό κλίμα διεύρυνσης των ατομικών δικαιωμάτων που είχε φέρει στη χώρα αυτή η πρόσφατη εκλογή του Tony Blair. Στη συνέχεια, περιγράφει τη σταδιακή ανατροπή αυτού του κλίματος που επέφεραν οι επιθέσεις της Αλ Κάιντα ακόμη και πριν από την 11 Σεπτεμβρίου. Ιδιαίτερη αναφορά κάνει στις κοινοβουλευτικές συζητήσεις για τη νομοθεσία αυτή που έλαβαν χώρα από το 2001 έως και το 2004, ενώ παρουσιάζει τα κύρια σημεία των εκθέσεων αξιολόγησης της εφαρμογής της νομοθεσίας αυτής που εκδόθηκαν την περίοδο 2002-2004.

Στο επόμενο τμήμα του βιβλίου του, ο συγγραφέας παρουσιάζει το σκεπτικό των Λόρδων δικαστών και αξιολογεί τη σημασία της απόφασης αυτής παρέχοντας πολύτιμες πληροφορίες για το νομικό και πολιτικό σύστημα της Μεγάλης Βρετανίας. Τέλος, καταγράφει και τα όσα επακολούθησαν την έκδοση αυτής της απόφασης μέχρι το καλοκαίρι του 2005 και εκτιμά τις επιπτώσεις που θα έχουν οι τρομοκρατικές επιθέσεις στο Λονδίνο. Το βιβλίο ολοκληρώνεται με τη μετάφραση του πλήρους κειμένου της δικαστικής απόφασης και την παράθεση διαφωτιστικών βιογραφικών στοιχείων για τους εννέα δικαστές και τους 17 αλλοδαπούς που είχαν συλληφθεί με βάση την επίμαχη νομοθεσία και κρατούνται χωρίς να παραπέμπονται σε δίκη.

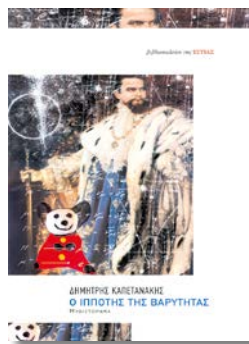
Το βιβλίο αποτελεί μία πολύτιμη συμβολή στο δημόσιο διάλογο που γίνεται στη χώρα μας για την τρομοκρατία και τα ατομικά δικαιώματα. Γραμμένο με απλό και κατανοητό τρόπο από έναν άνθρωπο, που έχει συμμετάσχει στη σύνταξη της ελληνικής αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας κατά την κρίσιμη περίοδο 2000-2004 και που

ταυτόχρονα γνωρίζει καλά το αγγλοσαξονικό δικαϊκό σύστημα, αποτελεί πηγή ενημέρωσης αλλά και αφετηρία προβληματισμού για ένα θέμα που θα συνεχίσει δυστυχώς να είναι επίκαιρο στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο για τα επόμενα χρόνια.

Ο ιππότης της βαρύτητας

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ '72

Εκδόσεις Εστία

Ενόσω η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα παρακολουθεί με κομμένη την ανάσα τον

φυσικό Βίκτωρα Πάουλι να αποδεικνύει την επιτάχυνση της ταχύτητας του φωτός και να εφευρίσκει μια συσκευή οπτικής διείσδυσης στο παρελθόν, εκείνος προχωράει στο τελικό στάδιο της ανακάλυψής του: την εξήγηση της βαρύτητας.

Ωστόσο, δυο μυστήρια σκιάζουν τη ζωή του καθηγητή: ο πρόσφατος

θάνατος της γυναίκας του κατά την αναστήλωση του προγονικού της πύργου στην Αόστα μοιάζει αίφνης με δολοφονία. Και μια ακατανόητη περιγμηνή, η οποία συσχετίζεται με το έργο του, εμφανίζεται στη Μονεμβασιά.

Οι φίλοι του, όλοι επιστήμονες, επιστρατεύονται να ψάξουν απαντήσεις. Οι ύποπτοι, όλοι σημαίνουσες προσωπικότητες, καλούνται στον τόπο του εγκλήματος να καταθέσουν για το παρελθόν. Ένα ξέφρενο κυνηγητό ξεκινά ανά την Ευρώπη, σε κάστρα, μοναστήρια, μουσεία, ναούς, πανεπιστήμια και ιερούς τόπους, σε πολιτιστικές πρωτεύουσες και ιστορικές πόλεις, υπό τη σκιά του σκοτεινού αγνώστου που αυτοαποκαλείται Μόμο και στοιχειώνει την προσπάθεια εξιχνίασης, καθώς τους κατασκοπεύει αθέατος στήνοντάς τους παγίδες, ίντριγκες και παιχνίδια λογικής που μοιάζουν υπερφυσικά.

Ταυτόχρονα, μια σειρά σημαδιακών συναντήσεων που πραγματοποιούνται στο Άγιον Όρος μεταξύ των επιστημόνων, των μοναχών και ενός εκκεντρικού ερημίτη θα επαναπροσδιορίσουν με δραματικό τρόπο τα δυσδιάκριτα σύνορα των επικρατειών επιστήμης και θεότητας, θα φωτίσουν την ουσία της διαφοράς καθολικού και ορθόδοξου δόγματος ως προς τον κτιστό ή μη κόσμο και θα προτείνουν μια νέα, πρωτόγνωρη διάσταση της έννοιας της ζωής.

Άλλοι δύο θάνατοι, αλυσιδωτοί γρίφοι, διφορούμενα περιστατικά και απρόσμενες ανατροπές στη Γενεύη, το Μιλάνο, τη Ζυρίχη, το Γκέτιγκεν, την Μονεμβασιά, την Πράγα, το Παρίσι και τη Ρώμη, τη Μίξεβ, τη Βιέννη, το Άγιον Όρος και την Μπολόνια θα σημαδέψουν την πορεία του ξεσκεπάσματος του άθλιου πλάσματος, του οποίου η ταυτότητα περιορίζεται πλέον στο στενό κύκλο των αναμειγμένων και θα οδηγήσουν στη λύση μετά από

απανωτές εναλλαγές υποψιών: σ' ένα εκθαμβωτικό τέλος όπου η ξεκάθαρη, πλην όμως απροσδόκητη, αναπάντεχη και ταυτόχρονα τρομακτική στην ωμότητά της αποκάλυψη του ενόχου θα κλονίσει συθέμελα τις κοσμοθεωρίες του καθηγητή, καθώς και τα τρία αινίγματα, φαινομενικά ανεξάρτητα μεταξύ τους, δηλαδή ο θάνατος των προσφιλών προσώπων, η προέλευση της αρχαίας περγαμηνής και η φύση της βαρύτητας, συγκλίνουν τελικά σε μία μοναδική, ύστατη, ανατρεπτική αλήθεια.

Με σκηνικό τις σύγχρονες ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις και τα πανεπιστήμιά τους και με πλαίσιο τις μεγάλες θεωρητικές ανακαλύψεις της τεσσαρακονταετίας 1890-1930, οι οποίες κατέρριψαν τις κλασικές αξίες της Φυσικής, αυτό το αστυνομικής πλοκής μυθιστόρημα ξεκλειδώνει σταδιακά τα μυστικά του, παρασύροντας τον κατάπληκτο αναγνώστη στα μονοπάτια μιας λογοτεχνικής περιπέτειας με άδηλη έκβαση.

Ο χρηματισμός των πολιτικών μας

ΠΑΡΙΣ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ '53

Εκδόσεις Δρόμων

Ηδη η αρχή του προλόγου του νέου βιβλίου του Πάρι Κ. Διαμαντούρου, απόφοι-

του της τάξης του '53, προκαταλαμβάνει τον αναγνώστη: «Στο βιβλίο αυτό, δεν θα βρείτε κανένα άγνωστο γεγονός, ούτε καν καμία πρωτότυπη ιδέα». Και το βιβλίο καταλήγει: «Σε ένα και μόνο θέμα δεν άκουσα ποτέ κανένα, 60 χρόνια τώρα, να έχει, όχι αντίθετη άποψη, αλλά να διατηρεί έστω και μια ελάχιστη αμφιβολία για αυτό που οι πάντες καταμαρτυρούσαν: οι πολιτικοί χρηματίζονται».

Πράγματι, τα περισσότερα από τα πάμπολλα γεγονότα, που παρατίθενται, έχουν κατά κάποιο τρόπο περάσει, μεμονωμένα βέβαια από τον τύπο. Ο συγγραφέας επιχειρεί να αποτυπώσει μια εντατικοποίηση του φαινομένου με μια συνολική απεικόνιση εκείνων των διαστρεβλώσεων του πολιτικού βίου, που πηγάζουν από τον χρηματισμό των πολιτικών και που στην ουσία ακυρώνουν τη δημοκρατία και εδραιώνουν το Κράτος Αδίκου. Στις πολυποικίλες περιπτώσεις, που έχουν αναλυτικά ταξινομηθεί και αξιολογηθεί, ο χρηματισμός δεν νοείται μόνο ως είσπραξη χρημάτων, αλλά και ως έμμεση παρανομία που στοχεύει στην εξυπηρέτηση ανεπίτρεπτων αναγκών των πολιτών με αντάλλαγμα την ψήφο.

Η συνολική προβολή της κακής λειτουργίας της πολιτικής εξουσίας, που ταλαιπωρεί όλους του Έλληνες, προκαλεί συχνά αγανάκτηση και πάντοτε θλίψη για την ποιότητα της Ελληνικής δημοκρατίας και του όλου πολιτικού βίου. Το βιβλίο καθίσταται εξαιρετικά επίκαιρο στη συγκυρία της σημερινής εποχής, οπότε καταβάλλεται τόσο στην Ελλάδα, όσο και διεθνώς, μεγάλη προσπάθεια για την

εξυγίανση του δημόσιου βίου, την καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής, την αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης και, γενικότερα, την εποχή των μεγάλων βελτιωτικών μεταρρυθμίσεων σε πολλά κράτη.

Η αγανάκτηση και η θλίψη, που αναβλύζουν από τις 255 σελίδες του βιβλίου, προκαλούν συνάμα το ερώτημα: «Γιατί αυτή η κακοδαιμονία του Ελληνικού πολιτικού βίου;». Ασφαλώς, όπως μελαγχολεί και ο Αριστοτέλης στην προμετωπίδα του βιβλίου, ανέκαθεν η πολιτική ερωτοτροπούσε με τον πλουτισμό και με άλλα ωφελήματα. Πλην όμως η σημερινή εξαχρείωση, που τεκμηριώνει με τα μελανότερα χρώματα ο Πάρις Κ. Διαμαντούρος, δύσκολα θα βρει προηγούμενό της σε παλαιότερες εποχές, τουλάχιστον στον πολιτικό βίο του νεώτερου Ελληνικού κράτους.

Η ευχάριστη – παρά την αγανάκτηση και τη θλίψη από τα διεκτραγωδούμενα – ανάγνωση του βιβλίου, παραπέμπει στα στερεά θεμέλια του κλασικού τμήματος του '53, όπου ο συγγραφέας ανήκε δικαιολογημένα στην περίφημη κλασική «αριστοκρατία του πνεύματος» της τάξης του.

Εξάλλου, δεν πρέπει να λησμονείται και η προηγούμενη συγγραφή του, που αποκάλυψε τεκμηριωμένα και γλαφυρά, το μέγα σκάνδαλο του καλαμποκιού. Και αυτή, όπως και ο «Χρηματισμός των πολιτικών», αποτελεί μια οργισμένη φωνή. Παραμένει η ελπίδα ότι η φωνή του λαού θα γιγαντωθεί σε οργή Θεού.

Γιάννης Μιχαήλ '53

Ενθυμήσεις

ΜΑΡΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ '45

Το 2005 εκδόθηκε το βιβλίο “Ενθυμήσεις” του Καθηγητή Μάριου Ραφαήλ '45. Το βιβλίο αυτό, αφιέρωμα στους Λεμπέση, Titmuss και Γούτο, όπως γράφει και ο ίδιος στον πρόλογο του, γράφτηκε για να προβληθεί το έργο αυτών των τριών προσωπικοτήτων που τον βοήθησαν στην σταδιοδρομία του.

Ο Λεμπέσης του άνοιξε τους ορίζοντες της Κοινωνιολογίας. Ο Titmuss ήταν ο Καθηγητής Σύμβουλος του στο London School of Economics (L.S.E.) που επέστρεψε την Διδακτορική του Διατριβή για την οποία έλαβε το Ph.D από το L.S.E. Ο Γούτος, όταν ήταν Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Προνοίας, τον είχε στενό συνεργάτη του και η συνεργασία τους αυτή συνεχίστηκε επί πολλά χρόνια. Πολλές δραστηριότητες και επιτεύγματα στο χώρο της κοινωνικής πρόνοιας και υγείας τις πραγματοποίησαν μαζί.

Στις “Ενθυμήσεις” ο Καθηγητής Ραφαήλ '45 περιέλαβε και τη γνωστή μελέτη του Ε. Λεμπέση: “Η τεράστια κοινωνική σημασία των βλακών εν τω συγχρόνω βίω” που γράφτηκε το 1941 και που σπάνια βρίσκεται σήμερα. Περιέλαβε ακόμα δύο απολαυστικά σχόλια του Λεμπέση για το “Ποιοι είναι οι

Κοινωνιολόγοι” και “Ποιοι δεν είναι Κοινωνιολόγοι”.

Η Διδακτορική Διατριβή του Καθηγητή Μ. Ραφαήλ '45 στο London School of Economics αφορούσε τη δημιουργία του θεσμού των συντάξεων στην Αγγλία. Ο θεσμός άρχισε να δημιουργείται τον 17^ο αιώνα για τους τότε υπαλλήλους του Δημοσίου. Όταν κάποιος προσελαμβάνετο σε θέση η οποία εκενούτο, ο νέος προσλαμβανόμενος ανελάμβανε να παρέχει στον αποχωρούντα τον μισό του μισθού εφ' όρου ζωής. Όσο μεγάλωνε ο αριθμός των νεοπροσλαμβανομένων σε σχέση με τους απερχόμενους μειωνόταν και το ποσοστό του μισθού. Το μισό ($\frac{1}{2}$) έγινε εν τρίτον ($\frac{1}{3}$), το εν τρίτον ($\frac{1}{3}$) έγινε ένα τέταρτο ($\frac{1}{4}$), αργότερα λιγότερο κι έτσι δημιουργήθηκαν οι εισφορές των εργαζομένων στο Δημόσιο συνταξιοδοτικό σύστημα, που άρχισε από μια εγκεκριμένη από την Υπηρεσία, αλλά σχεδόν ιδιωτική συμφωνία.

Όπως διεπίστωσε ο Μ. Ραφαήλ '45 από χειρόγραφα του 17ου αιώνα των Γενικών Αρχείων του Κράτους (Public Record Office) της Αγγλίας, ο πρώτος που άρχισε το σύστημα το 1684 ήταν ένας Τελωνειακός ονόματι Martin Horsham που αποχωρώντας από την υπηρεσία... “Λόγω μεγάλης μελαγχολίας”!!! άρχισε να λαμβάνει το μισό του μισθού του διαδόχου του.

Ο Titmuss μάλιστα επαινεί την ερευνητική εργασία του Μ. Ραφαήλ και γράφει στο Πρόλογο του Βιβλίου “Pensions and Public Servants”: “All students of Social Policy will be indebted to Dr. Raphael for the painstaking way in which he has unravelled from the original sources the genesis of the public superannuation system in Britain”. Το

Σύστημα αυτό ακολούθησαν αργότερα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

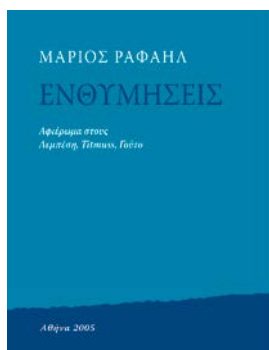
Στις “Ενθυμήσεις” του ο Καθηγητής Ραφαήλ περιλαμβάνει και δύο σχετικά ποιήματά του, το “De Profundis” και “Το Γέρας” από την Ποιητική του Συλλογή “Σε Πρώτο Πρόσωπο”.

ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΙΜΗΤΙΚΟΥ ΤΟΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΜΑΡΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της εκδήλωσης που οργάνωσε το Πανεπιστήμιο Πειραιώς για την επίδοση Τόμου προς τιμήν του Ομότιμου Καθηγητή Μάριου Ραφαήλ '45.

Εκτός από τον Πρύτανη Καθηγητή Β. Μπένο και τον Πρόεδρο του Τμήματος Διοικήσεων Επιχειρήσεων Καθηγητή Α. Κουρεμένο, μίλησαν για το έργο του Μ. Ραφαήλ ο Καθηγητής Τ. Γιαννίτσας, ο πρώην Γεν. Γραμματέας του ΕΟΤ Κ. Πυλαρινός, ο Πρόεδρος της Ενώσεως Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος Γ. Κώτσαλος, η Εκδότρια της Ωκεανίδας Α. Ζαούση, η οποία και διάβασε ποιήματα του Μ. Ραφαήλ '45. Επίσης μίλησε ο Αντώνης Σαμαράκης, ο οποίος αναφέρθηκε στη συνεργασία που είχαν και την φιλία τους. Ο Πρόεδρος Κ. Μητσοτάκης επρόκειτο να μιλήσει στην εκδήλωση αλλά έλειψε στο εξωτερικό και την ομιλία του διάβασε ο Κ. Πυλαρινός.

Στο τέλος της εκδήλωσης μίλησε και ο ίδιος ο Μ. Ραφαήλ '45 και αναφέρθηκε σε μερικές χαρακτηριστικές στιγμές και περιόδους της σταδιοδρομίας του. Η ομιλία του Μ. Ραφαήλ '45 περιλαμβάνεται και αυτή σε αυτό το βιβλίο.

Διονύσης Σκιώτης '56

(21 Δεκ. 1936 - 19 Οκτ. 2004)

Ένα χρόνο μετά την αποδημία του Διονύση Ν. Σκιώτη '56 για τους χώρους της καθαρής σκέψης και της αγάπης, θεωρώ χρέος μου να τιμήσω το πρόσωπό του για δύο λόγους: α) για όσα προσέφερε παντοιοτρόπως στην ευρύτερη κολλεγιακή οικογένεια, μαθητές, αποφοίτους, γονείς και προσωπικό (εκπαιδευτικό, διοικητικό, εργατοτεχνικό) ως Διευθυντής / President του Κολλεγίου και β) για την παραδειγματική στάση του υπέρ της ιστορίας του Σχολείου μας και του πνεύματος των ιδρυτών του, όταν αυτό χρειάστηκε, αγνοώντας κάθε προσωπικό και οικογενειακό κόστος.

Επί τρία χρόνια και λίγους μήνες το Σχολείο μας είχε έναν άριστο Διευθυντή / President που και βρισκόταν ανθρώπινα δίπλα σε κάθε εργαζόμενο στο χώρο εργασίας του, για να τον ενθαρρύνει, αλλά και που ήξερε να διατηρεί τις απαιτούμενες αποστάσεις, ώστε να είναι ευδιάκριτος ο ρόλος ενός εκάστου. Οικοδομούσε έτσι σχέσεις αμοιβαίας εμπιστοσύνης με τους υφισταμένους του και ακύρωνε κάθε προδιάθεση για κολακεία προς το πρόσωπό του.

Είχε επίγνωση του μέτρου και τις ισορροπίες, για αυτό και ήταν πηγαία δίκαιος προς όλους. Ήταν επιεικής προς τους αδυνάμους, ευγνώμων προς τους φιλάλληλους ισχυρούς αλλά και αυστηρός κριτής για τους φίλαυτους και τους ματαιόδοξους όπου γης. Γαλουχημένος με τα ιδανικά του κολλεγιακού πνεύματος και με ακαδημαϊκή αξία και κοινωνική αναγνώριση παγκόσμιας εμβέλειας, δεν επέτρεψε στον εαυτό του να διατηρηθεί στην ύπατη κολλεγιακή θέση σαν απόστρατος, αν και εν ενεργεία, με στόμα κλειστό και προσπαθώντας να αρέσει σε όλους. Ο Σοφοκλής λέει στην «Αντιγόνη» του στο στ.178 ότι θεωρεί άχρηστο κάθε ηγέτη με κλειστό στόμα.

Ήξερε πολύ καλά γιατί παρέμενε ασυμβίβαστος και αυτόνομος υπήκοος των ηθικών αρχών και δεν υπέκυπτε ούτε στη λάμψη των πρόσκαιρων, παρόντων ή μελλοντικών, ούτε στο γκριζό χρώμα που έχουν οι υποκρυπτόμενες απειλές οποθενδήποτε προερχόμενες. Τον πλούτο τον είχε γνωρίσει από τα γεννοφάσκια του, αφού στην Κίνα, στην οποία γεννήθηκε, ο πατέρας του ήταν έμπορος καπνού. Για αυτό δεν εξαρτιόταν από τον πλούτο. Τη φτώχεια τη γνώρισε και αυτή, αφού εξαιτίας του εμφύλιου πολέμου στην Κίνα η οικογένειά του γύρισε απέναντη στην Ιθάκη στα τέλη της δεκαετίας του '40. Για αυτό δε φοβόταν τη στέρηση. Την κοινωνική στοργή την είδε να εκφράζεται με το πρόσωπο του Γ. Φυλακτόπουλου, αφού επί των ημερών του εξασφαλίστηκε μία περιφερειακή υποτροφία για το οικοτροφείο του Κολλεγίου. Για αυτό ήταν αναλόγως στοργικός στη μετέπειτα ζωή του. Τη δημόσια αναγνώριση, ακαδημαϊκή και

κοινωνική, την κέρδισε με το σπαθί του στο Harvard και στη Γερουσία των Η.Π.Α. Μετά το θάνατό του διαβάσαμε ότι ο Αμερικανός Γερουσιαστής Edward M. Kennedy είπε σε μια δήλωση του: «Όλοι μας στη Γερουσία που τον γνωρίσαμε και εργαστήκαμε μαζί του στη διάρκεια ετών είχαμε βαθύ σεβασμό για τις πλατιές του γνώσεις και τη σοφία του πάνω σε θέματα της Μέσης Ανατολής». Για αυτό δεν τον είδα ποτέ να προσαρμόζει τη συμπεριφορά του, προκειμένου να γίνει κάπου αρεστός.

Αυτός είναι για εμένα ο Διονύσης Ν. Σκιώτης '56, ο συναπόφοιτος, ο Διευθυντής / President, ο ακαδημαϊκός δάσκαλος, ο πολίτης του κόσμου, ο πιστός φίλος, ο "semper fidelis", όπως έλεγε, όπως τον έζησα από το φθινόπωρο του 1999. Το ποιος ήταν αντικειμενικά μπορεί να το φανταστεί κανείς διαβάζοντας το μικρό αυτό μέρος του βιογραφικού του που ακολουθεί.

Dean of the American College of Greece, 2004-2005

President of Athens College, 1999-2003

Harvard University, Lecturer in History of War, History of International Relations since 1815, History of the Middle East (Islamic, Ottoman, Modern), History of the Balkans, 1987-1998

Dean's Letter of Commendation for Excellence in Teaching, Harvard University: 1991, 1993, 1998, and 1999

President of HELICON (oldest Greek/American Society in U.S.), 1976-1977

Head of Mission to Cyprus, 1974-1976 Subcommittee on Refugees and Escapees (U.S. Senate)

Military Affairs Commentator for CNN, PBS, BBC, NPR, ERT

Ph.D. in History & Middle Eastern Studies, Harvard University, 1971

Selected Publications

- a) "The Ottoman Empire" in *A Selected Bibliography of History, Harvard University (Cambridge, MA 4th ed., 1970)*, b) "From Bandit to Pasha: First Steps in the Rise to Power of Ali of Tepelen, 1750-1784", *International Journal of Middle Eastern Studies. Vol. II (1971)*, c) "The Ottoman Empire in Crisis" in *The History of the Greek World, ed. by G. Christopoulos, et al Vol. 11 (Athens, 1975)*, d) "The Greek Revolution. Ali Pasha's Last Gamble" in *Hellenism and the First Greek War of Liberation (1821-1830): Continuity and Change, ed. by John Antoun et al, (Thessaloniki, 1976)*, e) "The Cyprus Problem" in *The Middle East Annual: 1985, Vol. V (1986)*, f) "War is not a Continuation of Politics," *Boston Book Review, I, 1994*, g) "What has Kosovo have to do with Jerusalem" *Boston Book Review, 5, 1998*.

Ανδρέας Μωρίκης '69

Γιώργος Αντωνόπουλος '55

Αγαπούσες τη ζωή, την οικογένειά σου, τους φίλους σου και τη θάλασσα! Και η θάλασσα θέλησε, έστω στιγμιαία, αλλά οριστικά να σε κάνει δικό της!!!

Άφησες την αναπνοή σου στην αγκαλιά της. Επαληθεύοντας τον Gaston Bachelord «στα βάθη της η ανθρώπινη ύπαρξη φέρει το πεπρωμένο του νερού που κυλάει». («Το νερό και τα όνειρα» εκδόσεις Χατζηνικολή, 1985).

Έτσι έφυγες, απλά, ανεπιτήδευτα, όπως είχες άλλωστε ζήσει. Σε πήρε η θάλασσα της αιωνιότητας.

Σε παρόμοια κείμενα, εξάρουν τα προσόντα, τις αρετές, τα επιτεύγματα και προπαντός το ήθος του Ανθρώπου που μας εγκατέλειψε... Εσύ, Γιώργο μας, είχες τούτο στον υπέρτατο βαθμό. Τι να πρωτοεγκωμιάσει κανείς; Αυτό το επιβεβαιώνει η άδολη, αφειδώλευτη αγάπη όχι μόνο των δικών σου, αλλά συγγενών, φίλων, όλων των συμμαθητών σου του '55 κ.ά.

Εμείς, αγαπητέ σύντροφε Γιώργο, έχουμε τρία «ξόρκια» έναντι στου θανάτου το κάλεσμα!

Πρώτο, τη θρησκεία. Με την πίστη στην Αθανασία της Ψυχής, την Προσευχή - Παρηγοριά και την Ελπίδα της Ανάστασης.

Δεύτερο, τη Φιλοσοφία. «Μελέτη θανάτου» την αποκαλεί ο Πλάτων και ο Σωκράτης μας παρηγορεί. «Τώρα ώρα να πηγαίνω εγώ για να πεθάνω! Εσείς για να ζήσετε! Ποιος από μας πηγαίνει στο καλύτερο, κανείς δεν γνωρίζει».

Τρίτο και σημαντικότερο, τις αναμνήσεις, το παιδί μας, τη γυναίκα μας, την αδελφή μας, τις σκέψεις μας. «Τάφος των νεκρών είναι η ..λήθη των ζωντανών!». Εμείς, η τάξη του '55 μαζί με τους τόσους πολλούς άλλους που σ' αγάπησαν ειλικρινά δεν θα σε ξεχάσουμε «Χαλύβδινε»!

Γιάννης-Μάριος Κολιόπουλος '55

Φίλιππος Ανδρουλακάκης '62

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 έφυγε από κοντά μας ο Φίλιππος Ανδρουλακάκης, παιδοουρολόγος, αμ. Επ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Διευθυντής της Ουρολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Παίδων «Η Αγία Σοφία».

Ο Φίλιππος αποφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών «μετ' επαίνου». Υπήρξε αρχηγός της ομάδας volleyball. Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου έλαβε το πτυχίο Ιατρικής με Άριστα. Το 1973 πήρε τον τίτλο του διδάκτορος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με Άριστα. Ειδικεύθηκε στη Γενική Χειρουργική και στην Ουρολογία.

Το 1978 έτυχε υποτροφίας του British Council στην Αγγλία, όπου εργάστηκε ως Senior Registrar στην Ουρολογική Κλινική του Hospital for Sick Children της Great Ormond Street. Μετά αναχώρησε για τη Δ. Γερμανία με υποτροφία. Εκεί εργάστηκε ως Fellow στην Ουρολογική Κλινική του Πανεπιστημίου του Mainz, ως το 1982, οπότε επέστρεψε στην Ελλάδα για να εργασθεί στο Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία». Με την ένταξη του τμήματος αυτού στο ΕΣΥ εξελέγη το 1987, Διευθυντής της Ουρολογικής Κλινικής, ενώ το 1987 ανακηρύχθηκε Υφηγητής της Ουρολογίας (αμ. Επ. Καθηγητής) του Πανεπιστημίου Αθηνών, έχοντας προηγουμένως μετεκπαιδευθεί στην Ουρολογική Κλινική της Mayo Clinic στις ΗΠΑ και στο Πανεπιστήμιο Witten-Herdecke της Γερμανίας.

Ο Φίλιππος διετέλεσε τακτικό μέλος και Πρόεδρος (1993-4) της Ελληνικής Ουρολογικής Εταιρείας, που σε ειδική τελετή, στις 19 Οκτωβρίου 2005, τον ανακήρυξε επίτιμο Πρόεδρό της και προκήρυξε υποτροφία στο όνομά του. Υπήρξε επίσης μέλος της Ελληνικής Χειρουργικής Εταιρείας, της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Παιδιατρικής Ουρολογίας, της Διεθνούς Ουρολογικής Εταιρείας και της Ευρωπαϊκής Ουρολογικής Εταιρείας, καθώς και αντεπιστέλλον μέλος της Αμερικανικής Ουρολογικής Εταιρείας και του Ουρολογικού Τμήματος της Αμερικανικής Παιδιατρικής Ακαδημίας. Επιπρόσθετα η Ελληνική Ουρολογική Εταιρεία πρότεινε επίσημα προς το Υπουργείο Υγείας και την Διοίκηση του Νοσοκομείου Παίδων «Η Αγία Σοφία» την ονομασία της πτέρυγας που στεγάζει την Ουρολογική Κλινική του Νοσοκομείου, σε πτέρυγα «Φιλίππου Α. Ανδρουλακάκη», τιμής ένεκεν της μακράς πολύτιμης προσφοράς του και της Ιδρύσεως από τον Φίλιππο της Παιδοουρολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Παίδων «Η Αγία Σοφία» Η τελευταία του διάκριση: Με απόφαση του Δ.Σ. της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Παιδιατρικής Ουρολογίας, επικυρωθείσα από τη Γ.Σ. αυτής (Βουδαπέστη, Απρίλιος 2002), του ανετέθη η Οργάνωση και Προεδρία του 17ου Ετήσιου Συνεδρίου της που θα γίνει στην Αθήνα το 2006.

Στέφανος Εξάρχου '62

Άλκις Μαγκριώτης Χ62

Ο Άλκις Μαγκριώτης, επιχειρηματίας, είχε σπουδάσει Χημεία (Β.Α.) στο Πανεπιστήμιο της California και είχε αποκτήσει MBA από το Πανεπιστήμιο Stanford των ΗΠΑ. Υπήρξε πρωταθλητής Ελλάδος στην κολύμβηση και από το 1999 ήταν Πρόεδρος της Ανώτατης Επιτροπής Αγώνων και Εφέσεων της Ελληνικής Ιστιοπλοϊκής Ομοσπονδίας, με τεράστια συμβολή στην Επιτυχία των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας.

Στέφανος Εξάρχου '62

Στείλτε τα νέα σας
στη διεύθυνση:
ΣΑΚΑ
Κολλέγιο Τ.Θ. 65005,
Τ.Κ. 154 10 Ψυχικό
ή στην ηλεκτρονική
διεύθυνση
saka@kapatel.gr
acaa@otenet.gr

Όνομα:

Επώνυμο: Τάξη:

Διεύθυνση:

Κινητό Τηλέφωνο:

Τηλέφωνο/Fax:

E-mail:

Επάγγελμα/Θέση:

Εταιρία:

Τηλέφωνο/Fax:

Προσωπικά νέα:

Επαγγελματικά νέα:

■ Ο **Ηλίας Μιχαηλίδης '49**, συνταξιούχος, άλλαξε διεύθυνση. Η νέα του διεύθυνση είναι Δωρίδος 14, 15562, Χολαργός, τηλ: 210-6544034, κιν: 6944-516184.

■ **Anastasios Karalis '52**, retired from Witco Corp (new name Chemtura) in 1998. His address is 3228 Stewart Dr, Darien IL 60561-1723, USA, tel: 630-910-1233, e-mail: TKaralis@webTV.net

■ Ο **Τριαντάφυλλος Αργυρόπουλος '56**, συνταξιούχος, άλλαξε διεύθυνση. Η νέα του διεύθυνση είναι 188 N.Lake Dr. Naples, FL 34102, USA, tel: 239-262-2216, e-mail: argy@comcast.net.

■ Ο **Θεόδωρος Παναγόπουλος '61** είναι Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Με πιττάκιο του Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ. Θεοδώρου του Β' ορίσθηκε Πρόεδρος των οφφικιάλιων του παλαιστάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Οι οφφικιάλιοι του Πατριαρχείου οργανώνουν προσκυνηματική επίσκεψη στην Αλεξάνδρεια την 25η Απριλίου 2006, ημέρα μνήμης του ιδρυτού του Πατριαρχείου, Αποστόλου Μάρκου. Αναχώρηση την 24η και επιστροφή την 27η Απριλίου 2006. Η διεύθυνσή του είναι Βεντούρη 18, Χολαργός, τηλ: 210-6511644, φαξ: 210-3617419.

■ Ο **Δημήτρης Λιόκης Χ64**, δικηγόρος - ποινικολόγος, ανέλαβε Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.). Η διεύθυνσή του είναι Σόλωνος 39, 10672, Αθήνα, τηλ: 210-3639064.

■ Ο **Νέστωρ Κουράκης '66**, Καθηγητής Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, τον Νοέμβριο 2005 επελέγη ως Πρόεδρος στο νεοσύστατο Συμβούλιο Πρόληψης της Παραβατικότητας (Υπουργείο Δημόσιας Τάξης) και ως μέλος στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Ποινικού Κώδικα (Υπουργείο Δικαιοσύνης), ενώ ανανεώθηκε για 4 χρόνια η θητεία του ως μέλους της Ανεξάρτητης Αρχής του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Γενικότερα, το 2005 ήταν για τον συναπόφοιτο ιδιαίτερα πλούσιο σε δραστηριότητες. Πέρα από την άσκηση της δικηγορίας, με ειδίκευση στο οικονομικό ποινικό δίκαιο και τις προσφυγές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Νέστωρ Κουράκης δίδαξε σε επιμορφωτικό σεμινάριο της Εθνικής Σχολής Δικαστών, προχώρησε σε ανανεωμένη έκδοση τριών πανεπιστημιακών συγγραμμάτων του («Εγκληματολογικοί Ορίζοντες», «Ποινική Καταστολή» και «Ανακριτική», εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα) και μετείχε στην ελληνική αντιπροσωπεία που παρουσίασε στη Νέα Υόρκη τις ελληνικές θέσεις ενώπιον της Επιτροπής Ατομικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. Η διεύθυνσή του είναι Τσαμαδού 39, 10683 Αθήνα, τηλ: 210-8813216, e-mail: nestor-courakis@jurisconsultus.gr.

ΟΠΟΥ ΠΕΤΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ

- Ο **Πάνος Παμούκογλου '75** ασχολείται με το εμπόριο παλαιών χαλιών και αντικών και έχει την εταιρεία Kilim Hali. Έχει μία κόρη, την Ιωάννα, η οποία φοιτά στην α΄ δημοτικού στο Λάτσειο. Η διεύθυνσή του είναι Βαλαωρίτου 9, 10671, Αθήνα, τηλ: 210-3637056, κιν 6948-501663, e-mail: panos@kilimhali.com, web site: www.kilimhali.com.
- Ο **Γιάννης Δούμας '88** είναι General Manager της AMI Trading (USA) INC. Στις 28 Νοεμβρίου 2004 απέκτησε ένα αγοράκι, το οποίο βαφτίστηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2005 στην Τήνο. Η διεύθυνσή του είναι 1179 NE 98th Street, Miami Shores, FL 33138 USA, τηλ/φαξ: 305-754-3405, 305-854-8890, κιν: 305-778-7149, e-mail: ydumas@amitrading.com.
- Ο **Γιώργος Λυκιαρδόπουλος '89**, παραγωγός, και η Highway Productions μεταφέρθηκαν το Νοέμβριο 2005 σε νέα γραφεία. Η νέα διεύθυνση είναι Αισχύλου 27, 5ος όροφος, 10554, Αθήνα, τηλ: 210-3314088-9, φαξ: 210-3314058, κιν: 6972-888051, e-mail: highway@hol.gr, site: www.highway.gr.
- Η **Μάρω Σίνου '90**, διακοσμήτρια, αρχιτέκτων ΑΠΘ, έκανε μεταπτυχιακές σπουδές (Mphil) και διδακτορικό (PhD) στο University of Cambridge στην Αγγλία με εξειδίκευση στον Περιβαλλοντικό Σχεδιασμό στην Αρχιτεκτονική. Σήμερα είναι επιστημονικός συνεργάτης της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και της Σχολής Σχεδιασμού Εσωτερικών Χώρων του ΤΕΙ Αθήνας. Διατηρεί αρχιτεκτονικό γραφείο στην Αθήνα με την επωνυμία N&M architects. Η διεύθυνσή της είναι Δεξαμενής 30, 14563, Κηφισιά, τηλ: 210- 8078656, φαξ: 210 8079701, κιν: 6938-458587.
- Ο **Πέτρος Μαραγκουδάκης '94**, αποφοίτησε τον Ιούλιο 1998 από το Πανεπιστήμιο του Liverpool, αποκτώντας Bachelor of Science (B.Sc.) στη Μικροβιακή Βιοτεχνολογία. Τον Ιούλιο 1999 απέκτησε από το ίδιο πανεπιστήμιο Master of Science (M.Sc) στην Ιατρική Μικροβιολογία. Τον Μάιο 2004 περάτωσε την διδακτορική του διατριβή στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων, και τον Ιούλιο 2005 ορκίστηκε διδάκτορας του εν λόγω Πανεπιστημίου. Υπηρέτησε στον Στρατό Ξηράς στο Υγειονομικό Σώμα ως έφεδρος αξιωματικός και απολύθηκε τον Οκτώβριο 2005. Η διεύθυνσή του είναι Γ. Παπανδρέου 49, 14341, Ν. Φιλαδέλφεια, τηλ: 210-2525261, κιν: 6977-294890, e-mail: slayveen_n@yahoo.com.
- Ο **Λευτέρης Καρβέλας '98**, μουσικός, συνεργάστηκε επαγγελματικά με την Άννα Βίση, τον Νίκο Καρβέλα, τον Χρήστο Δάντη, τον Γιώργο Δημητριάδη και την Ελισάβετ Καρατζόλη, και παρουσιάζει την πρώτη προσωπική δισκογραφική δουλειά του, όπου έχει γράψει την μουσική, τους στίχους και έχει επιμεληθεί την παραγωγή και την ενορχήστρωση.
- Ο **Πάνος Μοσχανδρέου '98**, Γενικός Διευθυντής της διαφημιστικής εταιρείας Advert-Athens, εξελέγη Πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου Ελλήνων Αποφοίτων SDA BOCCONI.
- Η **Δανάη Παντερμαλή '04**, σπουδάζει δημοσιογραφία, ενώ παράλληλα εργάζεται στην εφημερίδα «Ναυλαγορά». Η διεύθυνσή της είναι Ασκληπιού 68-70, 11471, Αθήνα, τηλ: 210-4222112, κιν: 6938-415420, e-mail: info@navlagora.gr.

Κινούνται τα Ακίνητα ;

I. SPANOUDAKIS
REAL ESTATE AGENCY & associates

κινούμε τα ακίνητα

αγορές | πωλήσεις | ενοικιάσεις
βόρεια προάστια

Λεωφ. Κηφισίας 324, Κηφισιά, Τηλ.: 210 62 33 173
Fax: 210 62 33 174, e-mail: info@spanoudakis.gr

Ιάκωβος Σπανουδάκης '87, Μηνάς Κουτεντάκης '87, Αλεξία Σπανουδάκη '92

Fischer

PLEASURE IS ART

